

СВЯТО-ТРОИЦКОЙ СЕРГІЕВОЙ ЛАВРЫ
ГЛАВНАЯ БИБЛІОТЕКА.

Опись ¹⁸⁵ г.

ОТДѢЛЪ

№

4
131.

Грѣхъ ~~Афор~~:

№ 84

у р
Куб 1616
1617

Wm

Wm
1773

4 Часослов.
Киев, [1616-1617]

ф 801-09
1241

801-09
1241

2

Маслицы МБЧ 1624
ЛФ: 15

1795 209 а ф 80-17

Книга ономъ рядкая — пераписана Киевскою Типографією.
издана въ 1616 году. (См. Кошелевъ предисловіе Часослова).
Всего страницъ 19 и 189го листовъ.

Handwritten scribbles and faint markings at the bottom of the page.

МК

Елисей Плетенешкин,
Архимандритъ Печерскій
Кіевскій.

Православномъ Родѣ Русейскомъ, сынѣ
Цркви восточныя вѣлюбивѣишии,
дшеспейтельнаго здравіа:

В Коже оубо по даннѣи блгти
ѣ в ковѣрѣиныхъ ми. ѣже въ
шентели стѣа Лаври Пе-
чѣрскіа вънутрьоудѣ, и внѣоудѣ, Гоу по-
пѣшесѣоующѣ, подвижалнел, и въ блго-
вѣстїи Цркви вѣсточныа, ревноуѣи пребы-
ваню: Сице, и дшеполеными, правокѣрны
сншѣ тоа, срца веселити, и к правокѣрїи
оутверждати, и оудобрѣти и зколн цркви.

Принадлежитъ Библиотекѣ Француской Сен-
Лавры. 1859 года.

книгами. в началѣ же нещевашъ
предъпослати Книгъ малъ аки предтечъ,
да оуправитъ поутъ болюш. ни бо и дѣнь
кроми своего прѣчи дѣньница бываесть.
И не инѣже приличне судишъ, яко еже
матвѣнью книгъ порекло **ОРОЛОГИОН**,
внемже в свободныя, и в постныя дѣны,
егодохновенныя шертануться матвы.
и раднѣже яко и ш стымъ Печерскія шгн-
тели, иже матвѣнною и постною в смире-
ннѣ процветѣ добротю, толико якоже и
чудотворнымъ вней стымъ швѣтисл. и
доидѣ в несленнѣ телесемъ многи пребы-
вати. и миже бо она в толикъ процветѣ
цвѣтѣ, сими подобаше цѣловати вы,

да

да такоже двѣма сима добродѣтелима
процвететѣ в славу Бжю. в истинноу
вѣла сила книги сей, шрѣчь матвы.
си бо естѣ дѣньница прокѣщающа дша, и
съ бго бѣдовати оустрашнѣ вѣрны.
И тою мощно естѣ видимы и невидимы
избѣгнѣти врагъ, и настолюшнѣ избави-
ти ебдѣ. помни бо ел рече Іезекіа Ца,
и Исая Прокъ, и възопиша да же до неси,
и посла Гдѣ Анггласвоего, иже порази вѣ
мужей храбры и бранникшвѣ, и начальники
вшн в плѣще Царя Ассурійска. и пакн,
Манасія Царъ мѣисл в вавулонѣ приле-
жно, и оуслыша Гдѣ матвѣ его, и вопль
его, и възврати его в Іерлимъ на царство

г

его.

его. Паматиже предано естъ ѿ Афри-
кан, ꙗко вьнегда твои Манасѣа мѣтв,
оузыжелѣзныа растерзошася, и бѣго
зракѣ себѣ неходотай. И да не рече кто,
ꙗко оуже не единою, и не ѿ едином Ту-
пографѣи произыде книга сіа, вьскоу-
се; добраго коупла прно на торжищи.
ноуже брашно вынѣ въ Макѣлѣхъ, и
органъ иже частѣи оупотребляемѣа
всегда художникъ дѣланъ. не подобаше ли
паче органѣ мѣтвѣ; ꙗже естъ дѣло все-
гдашнѣе, и болѣи вней трудоу прележитъ,
ꙗкоже рече Авва Актадонъ, велико жи-
тѣе, еже проходитъ члкъ стража внемъ,
стажаванъ покой, а еже молитися, до

послѣ-

3
послѣднего издахновѣнїа трудоу да требѣе.
късимже и оумолен бивъ правобѣрными,
ꙗко да исплѣнимъ требованїе, еже вь оучи-
лицѣ вь православномъ Градѣ Кїевѣ, и вь
прочїихъ. сицеже и годѣ бѣ, хотѣши
намъ помощїю Бжїю, издаати свѣтѣ
книги, инако не подобаше, точию ѿ мѣбы
начати, ꙗже вѣа прѣварѣющѣа. Тогда
ꙗко едино бжвенїе ѿ прпкны ѿцъ наши
Печерски, прїемлѣте члколюбнѣ сію цѣло-
бавнїа Книгу, члущей аще Гдѣ вьхощетъ
вскорѣ облобызанїа прочїими, сподоби-
тися, мѣтеже Бга вь Трци единого, да
поспѣши еже оумислихѣ Тупаркнмѣ
дѣломъ оугодити црквамъ православны.

нѣтѣ

ннѣшне и еже быти хоцетъ начинаніе
судъ и исправленію вѣсточныа Цркве
предѣюще. здравствуйте о гдѣ: ∞

Пре

ПРЕДОСЛОВІЕ ЧАСОСЛОВА.

Ипрійдетъ велика плоть, поклонити ея и. 25.
предомноу в Іерусалимѣ, рече гдѣ: ∞

Сѣ, правокрныи хртіанине,
и великъ благоговѣнныи чи-
тателю. ѿ нарочиты мѣст
в Рѣсїи Кіевскїи, сирѣчь ѿ Лаври Печѣ-
рскїа Кіевскїа. благтїи бжїею, тщание же
и попеченіемъ Преподобнѣшаго вѣщехъ

Всѣхъ

Предсло́вїе,

Курь Ели́са Плетне́цкого Пече́рского
Ки́евского А́рхимандрита, проне́хотъ
напеча́таннаа Кни́га мле́кнаа Ороло́гїю,
наже ска́зуются Сло́веса Часосло́въ.
Имѣю въ себѣ днѣвныа и но́щныа мле́вы,
соста́влены починноу Цркви Іеру́симскїа, и
Даври Още́ннаго Савы А́рхимандрита
того. Сея́ бо на Вьсто́чныа Цркви до́гма,
оуставъ и чинъ подобаетъ послѣдовати.
Твори́ же се́ яко в рѣноту́ благопрїятнѣ.
Внигда́ ко и́ млітиса на шгращае шчїа
наша къ Вьсто́ку, и́же оутво́ наше
Ранко́е, шнѣмже пи́ше: и насади́ бѣ Ран
на вьсто́цѣ вѣдѣмѣ. кнѣмъ же прно же
лати оустролю́щюу насъ Бгоч, поведе́

Мсоу.

Часосло́ка.

Мшо́ею хра́мъ къ вьсто́ку Обращати. и
Ю́дино пле́мя къ вьсто́ку Оплъчаше́м.
ѡтоудъ бо и́ Олнце зрїм шкѣщати вьсе
лїннѣю. Тѣмже оубо ѡ вьсто́ка лѣтъ
ѣсть намъ, благоутїе съвѣки благочїнїе
Црковны вьспрїимати, и Облобызати.
Наипаче́ же, яко прѣвнїи Іс Хаспїтелл
нашего Оро́нъ Іеру́симскїа Цркви съдѣржи.
ѡтоудъ якоже прѣже ѡ Сунанскїа Горы,
завѣтъ новыа благодати мїръ прїатъ.
ѡтвѣдъ Боч вьплотїившїа, и съчлїкн
пожившъ, ршд члїкн и́згавлѣнїа своего
оудчїи. ѡтоудъ тани́ка триупоста
етнаго Бжтва вселѣннаа гавѣннѣ навчї.
и́да прѣтѣ рекъ: ѡтоудъ якоже ѡ и́сто

ѡ б

чїнїка

Предслово,

чника при неотекшаго, по еглоглаиному
и. Пиркв, ш сиона изиде законъ, и слово
Гне ш Иерлима, в вьско миръ рѣки Бгослови
иливниел, и не окоуниѣ штд итѣкаю.
ш тоѣа цркви начати повелѣ хс слово
елгти (также гаетъ Лука) и проповѣда
тиел вимѣ его покалнню, и шпущенню
грѣху вь вѣхъ язъце, наченше ш Иерлима.
Втои цркви Апаше исплънившеа Дха
стго, идоша вь вселеннью оубѣритию: и
втоу пакн обрацахуел, и събрахуел.
и различна не съглаиѣ, и новоначѣлѣ
ерсе, бжтвенны совѣто и оудженіемъ
также мечемъ ш исплъненіа црковнаго ш
скше: ш Иерлима догмата, и веленіа

црква

Часослова.

црквамъ Хвѣ преподавѣху, и къ храненію
препосылаху. И та единая цркви Иерлима
ш ереси чиста пребываше, Ариане бо (также
Гермиа Созоменевъ свидѣлствуетъ) не
сѣдоша вней. Та црковъ Мати црква
по Пиркв. Мати Сионъ речетъ члкъ, и
члкъ родисѣ вней, и тои основѣю вьнии.
и по Исѣин, иже рече: и поси прозовешисѣ
градъ праведный, Мати градовъ вѣрныхъ
Сионъ. Дамаскинъ же. Радисѣ Сионе
стѣи, Мати црква, бжтвѣ жнлице. ты бо
прѣа прѣже оставленіе грѣху вь, вьскреніа
радн. Вторыи же вселенскій соборъ,
и соборно свое посланіи Иерлима црковъ,
вѣхъ црквей матеріею нарицае. глѣще

лѣ

снце:

Предслово,

Снце: Матерже вѣхъ цркви Іерлім-
скоа, честиѣшаго иголюбеднѣшаго
Куріала Еппа быти камъ извѣщаемъ.
Ѣтоа Іерлімскіа цркви матре цркваи,
прданіи в Аплехъ Андріи, по раздѣленіи въ
языки своє, Оракінскіа страны свѣто
Евлекіи прокѣтивъ, и в Орачесте градѣ
Византіи, иже ннѣ Кснстантинополь,
вѣры Основаніа крѣпкы положилъ. и прѣ-
вы тамо Патріархо быв, вселенныа конци
проходѣ, Кіевскіи ерѣгѣ допѣвъ, и вѣдрѣ-
женіемъ знаменіа животворѣщаго Крѣта,
въздѣшныи неприазнѣ величнѣ, прречскн,
вѣрхѣвы истинныа четца тѣу Обитати,
и поклонники бѣ в Трци, неистныа пре-

быва

Стлоръ
Моу
Ф
Кан
Гло
Еф

Гам
ногѣ
кн

Часовока.

кывати, и здалеча многими вѣки предъ-
видѣ прорече. Еже в Рѣде наше Рѣссійско,
въ времена самодрѣжца Владімера: иже
второй равно Апльный Кснстантн на
наречеа, блгтнѣ хѣю свѣто събытѣа.
Внегда мѣсто ѿ падшн лишеніа црковнаго
испльни, и свѣта (помраченныа звѣды),
якоже многосвѣтло оутро съвоими
народы, неикоуднѣ Крѣненіе стымъ спо-
добнѣа. и причтѣн быт къ прѣже и зѣра-
нымъ ѿ бѣга, въ послѣднѣа та времена, съ
вѣмъ плѣкомъ своимъ, и ѿ вѣстока, и
ѿ Іерліма свѣто блгочестіа Обѣваемъ:
вѣа црковнаа преданіа, чинъ и оуправленіа
якоже ѿ чекое наслѣднѣ ѿ Кснстантнко-

полкн

Предсло́вїе,

по́лекїа цркви Патрїархом ѿ прїе, на слѣ-
дїлѣ естѣ, се же и ршд свои тогдашнїи .
лѣвдщїи томѣ а не иномѣ Прѣтлѣ в поко-
рѣнїе и в послѣшанїе предающе, ꙗко гла вѣ
и матери свои . сїю црковъ Юстинїанъ
царь исповѣдѣ вѣхъ цркви главою . лео
же и Андїмъ Августове царѣ исповѣдѣ
ю материю вѣхъ Хрїтіанъ православны .
и предѣданїе еи оу законлѣютъ . томѣ же
Прѣтлоу и до дни сего, чудотѣорнаа
монастира Печѣрскаго, Бгохранїмаа Ла-
вра, съ вѣмїи своїми населники, починѣ
Староупїгїа Патрїаршего, ѿ дрѣвни по ле-
житъ, и повинѣетсѣ .
А еже ѿ чинѣу и разѣмѣ мѣлѣ, вѣи книзѣ

поло-

Часо́лова .

положены, сѣдїхъ вкратѣцѣ на писати .
да бѣде еретикѣ ѿ вѣт, православны же
теплѣише оусердїе к подвигоу мѣтвены .
по ильскомѣ оученїю, длѣжни емы не-
престаномлѣти ꙗко глет : всегда рѣчи
тебѣ, непрестаномлѣти, ѿ ксе благодаритъ,
сїа бо естѣ вола Бжїа, ѿ хѣ Ісѣ вѣ васѣ .
и плѣнлѣти же сѣ вѣ можно, ꙗкоже Василї
великїи наоучае : Окогда ѿзѣнкомѣ егда
бѣдет сѣ моцно, паче же потребно, и кѣ
сѣзданїю вѣры . аще лиши, то срѣмѣ вѣ
ѿамлѣхъ, и пѣнїи и пѣне дхѣвныхъ Бга
ꙗкоже пише вѣспѣвати, и мѣтвѣ междѣ
дѣлом и плѣнлѣти . Обаче неѣбо понеже
непрестанно молѣтсѣ повелѣно естѣ,

11

пре-

Предсловіе,

презираетъ достоинъ (такое тоже) въ ображе-
 наа мѣтва времена, также ноуно изграхо
 комоуждо Особно нѣкое въ поминаніе.
 ПОЛУНОЩИ же начинаемъ мѣтвы, ѿ
 сна тако ѿтмы подобныа смръти въз-
 брацишеся: и аки въскрше ѿ мрътвы, пѣ-
 спослови Бѣ, преуготовывающе къ оутрѣ.
 А понеже въ прѣвы полагаютсѣ мѣтвы
 полунощныа: никтоже да чѣднѣ. не
 беразума го цркви преда ѿ сѣлѣ начина-
 тисѣ имъ, множе двоихъ ради винъ.
 Прѣва, тако днь ѿ полунощи свое имѣ
 начало. аще и Злаоусты глет, ѿ свѣчѣра
 числитисѣ дню по Еврейскомѣ преданію:
 но Теофилактъ ѿ Омаго нощи часа.

На мѣтвѣ,
 пѣ.
 бля, кѣ
 на мѣтвѣ,
 Гал, кѣ

сты

Часослова.

стыиже Теоодо Балсамонъ, Патрїарха
 Антиохійскїи, ѿ часа нощи семаго, дню
 начинатисѣ глаголю: Ежениттоже ино
 гавлетъ развѣ полунощїе. Рнѣшнїиже
 Философи такоже Плотакъ, и Макровїе
 ѿ полунощїа дню начинатисѣ свѣдите-
 ствуютъ. И тако мы не тако ѿ нощи на-
 чинаемъ прѣвы мѣтвы, Полунощница зо-
 вомыа: Но тако ѿ свѣта, егоже Бѣ на-
 рече днѣмъ, глѣущѣ Месѣцѣю: и нарече Бгъ
 свѣтѣ днь, а тмоу нарече нощѣ. Ибо и Бѣ
 днь прѣвїе сѣдѣ, Василию въ Езамеронѣ
 свѣдители боующѣ сїце: и рече Бѣ да бѣде
 свѣтъ: Прѣвыи (рече) глаголь Бжїи свѣта
 сѣтво сѣдѣ, тмѣ ѿгна, и мїръ просвѣти.

на. мѣ.
 Слѣ.
 Кав. пѣ.
 Паго.
 блр. рѣ.
 Месѣр.
 Кий. д.
 Гал. г.
 Злао. кѣ.
 Гал. ч.
 Гал. ч.

115

Аданѣ

Предсло́вїе,

и интї.
Впрѣдѣ,
Книгъ
Главы **А**данаѣиже сице. **Е**же рече бѣ прѣже всѣхъ:
да боуде свѣтъ, **ѣ**кѣ **ѣ**ко дню преварати
нощъ. **Д**амаскинъ же, **Н**иже прѣвѣ на
рече свѣтъ, но днь. **И** сего ради днь прѣвѣ
кыетъ, нощъ же послѣжде. **И** сице внигда
начинаи мѣтвы ѿ полунощи, **н**епщюе
ѣко ѿ дне начахоу. **З**ане дню начатокъ
полунощїе: **и** тыа прѣвѣа разумѣимъ
въ ины. **Б**лама бо ноужно естъ намъ въ то
врѣма не отагчатиа снамъ, но начи-
нающеа дню, **и** нашем оумоу подобаетъ
двигнѣтиа къ творцѣ своему, **и** равно
сѣ снцѣ оумоу въходити. **О**вомъ вселен-
нью освѣщати, **о**вомъ же къ Гоу кыспръ
парити, **вѣ** же сподобитиа просвѣще-

нїа.

10
Часо́лова.

нїа. **Т**мѣ же непрїазненѣ ѿганѣтиа.
Вторая, **П**онеже въ полунощи въторомъ
пришествїю хвѣ, **и** ѿбщемъ въскрѣсенїю оу-
вѣрѣми емы. **ѣ**коже еулекла истина
свѣдѣтелиа вѣтъ. **в**ъ полунощи рече коплъ
кыетъ, **сѣ** женихъ грядетъ. **н**еходите въ
стрѣтїе его. **с**еградетъ, **п**ришествїе:
неходите же, **в**ъскрѣсенїе **ѣ**влѣтъ наше,
ѣкоже **н**ежтвѣнны **З**лауетъ протѣкоуа
сїа, **г**летъ. **н**ли въпритчи прекыетъ: **н**ли
пѣки показдетъ: **ѣ**ко въ ноци въскрѣсенїе бы-
ваетъ. **О**баче же собою самъ прѣвенецъ
и мртвыхъ въ полунощи въскрѣтъ, **ѣ**сенѣ **н**з-
образн. **н**иже послѣдоующей **Ш**естаго
вселенскаго собора **б**жтвѣннїи **ѿ**цы. **и**

*Принадлежитъ библиотецѣ Троицкой Сергиевской
Маври. 1859 года.*

Предословіе,

^{Мат. 24.} **Т**еофілактъ оучитель церковный и вѣстно
наоучаетъ насъ, яко хс въ полунощи воста
ѿ мѣтвы. Молитиже въ полунощи
мнози оуказаніа имамы, яко же дѣла
нш повѣстъ представляе гла: Полунощи
^{Гал. 5.} **П**авелъ и сила поухъ бѣ. и ѿмшникъ же
^{Флп. 4.} глѣт: Полунощи воста и похваляти
тебѣ ѿсудѣа правды бога. и въ другомъ:
^{Мат. 24.} Въ ноше въздержите рѣки ваша въ стѣл,
и блѣтѣ гла. Хс же повелѣнае: Бдите оубо
не вѣсте бо когда гл домъ прійдетъ, вѣнѣтъ,
и ли полунощи, и ли въ платлоглашеніе, и ли
оутро, да не прише внезапно обераше въ
сплща. Бдѣши же и полунощныа мѣлы
боу въсылающи, да побудеа оумъ: яко

хс

Часослова.

Хс по вечери иде въ вертогра, по ^{Мат. 24.} **З**лаоустомъ
стоуму: Въ полунощи бо рече гл пѣтъ
шестьдесятъ, потокъ кедровъ преходитъ,
и намѣто предатию знаемо тшитѣа.
Въ полунощи тамо прилежнѣ молащѣа,
и въ подвизѣ свцоу, потъ его яко капла
крѣве каплющи на землю елаше. Въ полу
нощи глтъ ѿ воинъ. Въ полунощи ведѣтъ
къ Аннѣ прѣвѣе. посе, къ Каіадѣ. и
елника тамо бегрѣше, спсєніа нашего ради
волю претѣпѣ. и сімъ побудящѣа въ
оумилєніи срца, не бѣдѣли ни же беспло
дни полунощныа молеы съвершаемъ.
Утренна же мѣтвы бори прекарюще
днѣ, яко да не наложн сплщемъ ѿ дне

погн.

Предсловіе,

постиженъ быти, по рекшемъ: Превари-
стъ очи мои къ оутрѣ поучахъ слъ-
весе твоимъ. въ друго же ѿамъ: Устро-
милка моя преваритъ тѣ. и ничтоже
(по Василію) друго въспрѣимати въ попеча-
ніе, прѣже да же воспоминаніе бо все литіе,
по писанномъ: Помануѣ ба и во все литіе.
Воспоминае же въ то время, ꙗко хе Каіафъ
прѣстѣи ѿсѣбориши его, прѣимъ порѣганіа
и стѣзаніа неправедны. ꙗкоже свѣди-
теле коуе Іоанъ Злаоустый. ꙗко ѿ полѣ-
нощи да же до оутра, ѿ Каіафы и стѣзае
бысть хе, ни въ часомъ же побѣжденъ.
Прѣваго часа дни ѿори мѣтвы, тѣла
не дающе къ дѣланію, прѣже да же съборити

рече.

Часослова.

реченное, ꙗко ктебѣ помолюса ГИ: за оутрѣ
оуслыши гласъ мой. за оутра престанѣ прѣ-
тобою, и оузриши мѣ. мѣлаще да зна-
менаетъ на насъ свѣт лица ГИ: и да и-
справитъ стопы наша къ дѣланію. съ двѣ
глаголюще: и бѣди свѣтостъ ГИ ба нашего на
насъ, и дѣла рѣкъ наши исправи на насъ,
и дѣла рѣкъ наши исправи. въспоминае же
себѣ, ꙗко того часа и спѣкъ нашъ веденъ
бысть въ прѣто къ Платоу, и того сждѣ
свѣдѣа всего міра предѣста, и елика тамо
пострада поучае мѣ.

въ третій часъ мѣтвы дѣе, бо иже
Василіе повелѣвае събирати братію, ащ
и слоучи мѣ и ни наина дѣла раздѣлени.

ГЪ-

Предслово,

Въ тѣже часъ въспоминае Свѣтѣе Свѣтѣ
Дѣла, и дѣловны даровѣ дарованіе Апѣлѣ
младшиа достѣины быти намъ въспрѣ
тѣю О сщѣніа, и просѣше ѿ него наставле
ніа, и оучителѣва къ полному. порешемъ,
срещуто съзижди въ мнѣ Бѣ, и дѣхъ правъ
Оснѣви въ оутробѣ моѣй. не ѿверѣши мене
ѿ лица твоего, и дѣхъ стѣго твоего не ѿими
ѿ мене. въздаждь ми радость спѣніа
твоего, и дѣхомъ вѣчно оутверди мѣ, и
дѣхъ твой блгѣи наставитъ мѣ на землю
правъ. еще въспоминае како въ третій часъ
Шлѣтъ сжди Хѣ пропасти накрѣтѣ. и
таже тамо болѣзненнаа страданіа въ
сприймаше, оумилѣннымъ срѣцемъ.

въ

Часослова!

Въ шестыже часъ длѣжни емы
молитисѣ, глѣущѣ дѣвѣ, вечеръ и оутро,
и полднѣ повѣмъ и възвѣщѣмъ, и оуслы
шитъ глѣсъ мой, и како да извѣститисѣ ѿ
ерѣща и бѣса полуденнаго. и Данилъ
въ три времена бѣаше прикланѣа колѣни
свои, млѣа исповѣдаа прѣ Бгомъ свои.
Въспоминае же сѣбѣ, како въ шестыи часъ
Хѣ накрѣтѣ висѣше ѿ грѣсѣхъ нашихъ, съ
прѣко глѣще, сѣи грѣхы наша подѣмаѣ,
и онагъ поболѣ, (тѣже,) назвѣнъ бысть
грѣхъ ради нашихъ, и мѣче бысть безаконіи
ради нашихъ, наказаніе смѣреніа нашего
наше, назвою его мы и целихо вѣи.
Девятаго часа мѣтисѣ, ѿ самы

въ

на

Предсловіе.

намъ Апль въ дѣаніихъ предано естъ,
повѣдоующіи како Пётръ, и Ісванъ въхо-
жаста въ стѣлице на мѣтвѣ въ часъ девѣ-
тѣ. Въспоминае же себѣ яко въ то время
Хс дхъ предасть, и до вечера распатъ пре-
бысть на крѣтѣ прно живъ сын: пльтню
оумре да мы оумрѣшии живе въ вѣки. велію
блгть Ісвѣ рачитяюще, и любо: въи-
стиннѣ во (яко Ісванъ глетъ) шемъ по-
знахо любовь, яко онъ по насъ дшъ свою
положи, и мы длѣжни есмь по брати
дшѣ полагати. паче же въ нѣшнѣе гонѣ-
ніа время ничеогоже страшаща. но въ
оумѣ прно и моуще прркомъ реченно: яко
тыкѣ ради оумрѣшиа лѣми есмь весь днь,

въ ме-

Часослова.

въ менихоа якоже овца заколенію. пакн
въспоминае себѣ слезащи, яко прикрѣ-
стоахъ мти Ісва Мріа, и Ісванъ въ лю-
блennyй егò на прѣстни, и вси знаеміи егò,
и жены многи въ Галилеа и Іерліма, и яко
рыдающе възирахъ на распатаго спсанишаго
Іса сладкого. ВЕЧЕРНА же твори
мѣтвы не яко прѣвыа инѣхъ, аще и въ ве-
чера начало бывае стѣмъ, и праникш
ниже вечеръ прѣвыи въ оутра и дне, аще и въ
сѣтїи глетъ, и бысть вече, и бысть оутро
днь единъ. вече оубо (яко глетъ въ вѣд-
меронѣ Василиѣ) дне и ноци назнаменованіе,
или предѣла естъ обои общій. и пакн
вече естъ конецъ дне, по Василии, и да въчин

110 Г

рече

Предсловіе,

(рече) прѣваго съборенія прѣвородіе подаетъ
 дню, того дня коніць прѣвїе здѣ въспо-
 минае. ниже поніже двѣ глетъ, въ дѣ-
 ланіе рѣкъ моею жрѣтва вечернаа длѣженъ
 сїи нещекати прѣвыа, и ли вѣшаа мѣбы
 вечернаа, глетъ бо сї въ шамѣ, (яко Василіе
 и толкова). сщеникѣ съ зако бѣаше,
 да ѿ своего, и соком сами, аще и никтѣ о ж-
 бы принесе, оутро единаго, вечеръ другаго
 агньца приносити, оваго оутреним нари-
 цахъ. Овогоже вечерним, являющъ бгѣ,
 тако прѣно въ началѣ и на коци дни, покланяе
 быти хощетъ (и ниже сице) тако оутрениа
 жрѣтваніе съвершенна бѣше, вечернаа же
 съвершенно имѣше служеніе. Тогда

вечернаа

Часослова.

вечернаа мѣтвы сѣ съвершеніе бо мѣтвъ
 ноцины и дневны. стѣж и пранико въ оутрѣ
 бываемымъ начало шчати бываетъ.
 Сїа же мѣтвы вечернаа глѣмыа твѣри,
 съвершившеа дню, и видѣвше свѣтъ
 вечерній пое бгѣа въ трѣци единаго: Оца, и
 сына, и стго дха. кимѣ же и блгодареніе
 ѿ иже въ дне данны и исправленыхъ нами
 въ дающе блгодателю бгѣу, борцѣ своимѣ.
 Въспоминае же и поучаеа, тако въ время
 вечерне едина ѿ воинъ, дѣвы прободѣ ребра,
 и абіе и зидѣ кровѣ въ икода. и тако Іоанфѣ,
 и Никодимѣ, хлѣсъ крѣта снѣмше, ѿбви-
 тари за ии, и въ гробѣ положиа. и тако
 Маріа магдалыни, и Маріа Іоаннѣва зрѣтъ

гдѣ

Предословіе,

гдѣ его полагаху. Паки помышляемъ,
яко Хс поздѣ сирѣчь ввече дни въскрсе-
ніа своіго, двѣремъ заборено стѣ поиредѣ
оучникъвъ. и показа имъ роуцѣ и нозѣ
и ребра своа, миръ даа имъ.

Поси хъже, послѣде твѣримъ мѣтвы,
павечернаа глѣмы. якоже бы рещи, пове-
чернаа мѣтвы. се же начинающіе а ноци,
прошеніе еже непреткновену, и мечтани
свобоноу быти сноу, къ бг въсылающе,
и аггла хранителя просаще, съхранити
насъ шсѣтн въ боовкы. Кемоу же, непо-
вѣданіе веѣхъ согрѣшеній, или въ словѣ
или въ дѣле, или въ само срци съдѣаннѣ.
по преданіи шцѣ твѣримъ. шне же сирѣчь

и сповѣ-

Часослова.

неповѣданіи: въ Васіліи велико (въ конци
слова. емѣже начало: Чакъ по образоу
и по подобію бжіемѣ соданъ бысть) сщце
наоучае насъ: дръновинаго претѣпленіа
нигакоже съкровенна дръжи, но поиредѣ
слышаши веѣхъ исповѣданіи, да чре обещю
илѣхъ ищѣла бѣ недоу его, и въпаде въ зло.
Помышляи же все бѣ, яко тогда поздѣ
въ повечерне время, прісѣдаху гробѣ ісвѣ.
Мадѣю глѣущѣ: бѣ же тѣ Маріа магда-
ліни, и другаа Маріа съдѣщи прамо-
еробѣ. Иныа же въврѣшеса оуготоваша
Аршматы, и миро. помышляюще хв
въ корѣ оубидѣти и помазати.
Не непотрено жиздѣ слово положи т непщива

ш локло

Предсловіе,

ѿ поклонѣхъ велики, ꙗже мы востонѣмъ
цркви снѡве твори припадающе на колѣнѣ,
ѿ земли оударае, всѣмъ сътабы
плоти нашеѣ творѣще БгѸ поклоненіе.
Есть же сицево поклоненіе, ꙗко въ ветѣхъ
законѣ жрѣтва всесъжженіа. всѣ оубо
съжигашемъ телець въ хвалоу Бжю. Си-
цевы образѡ и дрѣвле покланѣхуся Бги
потщавша (рече) Моуѣи приклоніемъ до
земли, и поклоніемъ боу. Иже въ Наввуні
тожде на даго сътвори, и паде (рече) на
земли на лицѣ свое пре Бго ажъ до вечера,
самъ и старцы и илѣвы. Емаѣше сицевы
образѡ, и чакш и покланѣша, не съгрѣ-
шавемъ. съ оубо дрѣвній обичайѣ, и ниѣ

Есть,

Часослова.

Есть, иже на възтоцѣ живоуци. ꙗкоже
Обрѣтае въ писаніи. Иосифъ поклоніемъ
оцѸ ницѸ до земли. ꙗки ѿсманѣ
ныни пишетъ и види жена, и паде на ногѸ
Елиса, и поклоніемъ емоу до земли. И
иже не единомъ сътвори поклонѣ, по-
кланѣшесѣ братѸ своему ІсавѸ. Самъ же
(рече) Іакѡвъ и зыде прѣвѣ предними, и
поклоніемъ до земли сѣи и жды, донде
приближесѣ къ братѸ своему. Наипаче
иножѣиша подобае творити поклоненіа
БгѸ сѣже припадающе ницѸ, и ꙗки въ-
стающе. ꙗкоже ѿ Данила чтемъ:
иже въ три времена дне бѣаше прекланѣ
колѣнѣ свои мама БгѸ. Въ египѣхъ же

ниѣ

пише:

Предговіе,

ишесть: мѣжъ непѣнь прокаженіа, ви-
дѣвъ Іса, паниць мѣла емоу. Иже
ногоу поклоніе твора, иже не прикла-
нают главоу свою, токмо колѣни мало
нагибаю, ни гдѣже обрѣтае обычаа си-
цеваго, не токмо бгѣ но и члвкѣ. развѣ
бонешвъ Платовѣхъ, иже пригибающе
колѣнѣ свои, ругаху еа Хрѣ. Подобаетъ же
покланатися бгѣ, яко въ крѣхъ начинѣи-
шомъ началъши въ тѣлѣ оудѣ, сирѣчь
главою внижъ силы прѣвѣшиа дша и оумъ.
Обачеи самъ Хсѣ якоже Матѣи свиди-
тельствуетъ паде на лиціи свое молѣа.
Дѣкаже: егда (рече) прилежнѣ молѣша,
быть потъ его, якъ капля крѣви каплю

назе-

Часовсеа.

на землю. Немогаше же (смотрѣніе бжгѣ
члвко съхранше) быти потъ яко капля
крѣви каплюци, аще не бы оутрѣдитѣла
своего начатѣ припадаючи и вѣста-
ючи. пишеже и въ Прѣтѣхъ бци, яко
идѣже твораше поклони на камени мра-
морне, и до днѣхъ знаменіа сѣтъ, сирѣчь
въглубленіа въ прѣтѣхъ еа рѣжкѣ, главы и
колѣнѣ. Свидѣтельствуетъ же и Исѣанъ
заметъ въ Іаковѣ братѣ Гни, перво еписѣ
Іерлимскомъ. яко толѣкимъ вдале себѣ
мѣтвеннѣ тѣдѣ, яко оуды оумѣтвиги
вѣа. и чело емоу въ вѣгдашнего кпомогѣ
поклоніа сице ожесточіа, яко ни-
иже лоуши колѣнѣ вележда пребывати.

и и г

Ика-

Предсло́вїе,

и Кассіанъ Римлянинъ, иже посѣщаше въ
монастырѣ и скүты, иже навѣсточны
странахъ, свѣдѣтельствовѣ въ Египцкы
и Оиваитскы монасты, како поклони борях
до земли припадаючи, и пакы вѣста
ючи. въ кни: в. гла: 31. и въ кни: и. г. ии.
А еже црковъ съдръжи столци мѣтиса.
и Давидъ прорече: Се нынѣ блвиге Га въ
раби Гни, столци въ храмѣ Гни, въ дворѣ
дому Блншего. и Дсави, како блгопріано
столци мѣтиса гла. и ега стонтѣ мѣ
щѣ мѣщате. Не кромѣ же словъ и тайны
цркви вѣстонаа наоучи мѣтиса столци,
и припадаючи ниць. свѣдѣтельствовѣ въ
великїи Василїе, пиша къ Амфилохїю еписк

Икон-

Часослова.

Иконїекомѣ, въ книзѣ въ стѣомѣ Дсѣ. 7. 3.
И открывае томоу тайноу сіми словесы:
Потребнѣ въ тои днѣ сирѣчь въ нлю, црковъ
сншвъ своѣхъ наоучаетъ, столци Коринти
мѣтвы своѣ. да ввгдѣши въ поминанїе
живота онаго никогда же кончаемаго,
не небреже и къ томѣ въ шѣвїю готовати
напѣтїе. Обаче и въ все время до пенти
костїи въ поминанїе естъ въскрѣсенїа, егже
въ онои вѣщчїае ить. (и ниже сїце) црковъ
внаа оуправленїа наоучиша насъ, тѣла
прѣсты образѣ мѣтиса, акн преносѣще
оу иъ нашъ въ настоѣщи къ бѣдоушимъ.
О поклонѣхъ же тѣиже и тамо же, сїце:
проче и како кратъ колѣнѣ прїекланае,

и пакы

Предословіе,

и пакы въводи мѣа. и еи шобразо показдс,
яко грѣхъ ради на земли на падоху, и чак-
любїе съборшаго на нѣбо прикани есмь.
до здѣ Василіе. И тако хртїанїне зри здѣ,
яко Василіе великій Око и столпъ цркви,
четыри вещи въто преданїи, и образи на
сѣмъ кровенїемъ тайны. двѣ, яко шдрвни,
стоащи млтиса, и поклоны припадающе
и встѣюще борити, содоумитъ цркви.
двѣ же, какъ тайна естъ егда стоащи
млнса, и какъ тайна поклоновъ припа-
дающе и востающе твоимыхъ.

И тако хртїанїне правобѣрны, и мѣши чинъ
млтъ въ ображенныхъ, шнхъ же по Васи-
лію никоемдже времєню млбѣ, ни днѣвно м

ни

Часослова.

ниже ношномъ на оубѣгати. аще идалече
нѣгдѣ ради дѣлаго, или мѣстнаго есте-
ства живѣще обрашдѣса, исплѣнати
нѣжнѣ дожны сѣтъ тамо кааждо, яже
шбѣщнѣ повелѣнаа, ничтоже расѣжающе.
шсѣлѣ швѣ, яко ниже ради пѣтѣ, ни ноу-
наго дѣла, ни гощенїа ради, правило шста-
влѣти лѣтъ естъ. ни бо и вѣтхїи законѣ
ради ноужны, или слышнса свокожае,
но понужаетъ исполнѣтѣ всѣ оу законенаа.
Тѣ же слышѣще и видѣще, сицевыи и
радыи швѣтѣ ока преданыи млбѣ чинъ,
кто оугоднѣ исполнѣти и дрѣжати того
потщнса. цркви же Всѣтантинопѣской
Матри своїи, еи же мѣ ршїи положимъ,

уи, 4
двуги
с.

|||||

непре-

Предсло́вїе,

непримѣннѣ повинуема; ꙗже съпръво-
родною Іерлѣмскою въ всемъ съгласоуѣемъ
едино точию между собою раниѣи мѣюще,
ѣже естъ мѣстнымъ пребываніемъ: не
претворяюще ниже предлагяюще оудобѣ
къ инны противъ ходящимъ. да не ѿначала
преданаго ѿцы благоутіа ѿпаше, спены
надежа лишена, и законно претѣпныхъ
ѿсоуженіе наслѣдимъ: (егоже да съхра-
нитъ насъ вѣка ХС) но да ѿбычны ми
могъ ами по преданію ѿцы мѣствѣднѣи
предлагаго ба нашего, ходотаніѣѿ преблѣ-
ныа Мѣре его прно двы Мрїа, и Прпбныхъ
ѿць ншѣ ѿбщителїи Антонїа и Одоѣста
Печѣрскихъ, Сиже ѿ стна Ядѿна горы

блѣвѣ

Часослова.

блѣвнїе и благолѣпны чїно, Даврѣ Пческѣю
Кїѿ Овскѣю основавше оукраиша) и вѣхъ
сты, прощенїе грѣхѣ и подобяющю мѣть,
вѣконечныа вѣки оудѣити сподобїема.
Здравствоуи оудѣ блггаразоумны и пра-
вославныи Читателю. и малаа съблго-
даренїемъ прїемъ, молима да блгодатїи
Хкою боашихъ сподобїшиа: ѿ
Шї: Мѣца, Дїакѣвїа. к днѣ. Подрѣвно
нстїно Калїн: Аѣтаѿ Рж: Кѣа. а Х Сї.

А. ѿ. К.

ѿ. ж.

Принадлежитъ библіотекѣ Гролицкой
Сергіевой Лавры. 1859 года.

Мѧ: Глѧ, ѧ. Зѧ, нѧ.

И егда стонтѣ молѧщеѧ, ѡпѡуѧйте
ѧще что имате накого, да и оцѣ вашѣ иже
ѣстѣ на небѣсѣхъ, ѡпоуѣти вамъ съгрѣшенїѧ
вашѧ. Ѥще лиже вы не ѡпѡуѧете, ни
оцѣ вашѣ иже ѣстѣ на небѣсѣхъ, ѡпѡуѣтитѣ
вамъ съгрѣшенїѧ вашихъ.

НАША ПОМОЩНИЦА

ПОКЛОПАНІИ,
СЪБРАВШИМЪСА БРАТІАМЪ

БЪПРИТВОРЪ ЦРКОВНЫИ, Ѥще
ѣстѣ **БѢГЪ** на нѣѧ намѣ : Ѥще же
ѧллилоуѧѧ . то въ црковѣ . **Начинаетѣ**
Іеріу . **Бивенъ** бѣ нѣшѣ всегда, нѣ бѣ прино,
нѣ бѣ кы вѣкѡмъ . **Мыже** глѧемъ : **Аминь** .
Начинаемъ пѣти, тихо и съвниманїемъ .

Полоунощница,

Слава тебѣ Бже нашъ, слава тебѣ. та.

Црю нѣныи: тртѡе. Поклоны, три:

ище естъ Аллоуѣа. Слава: Иннѣ:

Оче нашъ: и въ зглашеніе ѿ Іереа. Иако

твоѣ естъ цртво и сила и слава, Оца и

Сна и Сгго Дха, ннѣ и прнш, и въ вѣкы

вѣкш. Мы же: Аминь. и, Гипомлди.

кѣ. Слава: Иннѣ:

Придѣте поклонѣмса Цреви нашемѣ.

Придѣте поклонѣмса Хоу Цреви наше-
мѣ Боу.

Придѣте поклонѣмса и припадѣмъ,
самомоу Хоу цреви и Боу нашемѣ.

и Поклоны г. Таже агіе: въ конецъ:

ѿ алм Давъ, вънегда прйти к ѣмѣ Надѣ-

нѣ

Побѣднѣнаж.

5

нѣ Прокѣ, егда вниде къ Берсавей женѣ ѿри-
евѣ. и.

Момлди ма бѣ, пш велицен
матитвои. Ипомноже-
твоу щедрѡтъ твоихъ,
очишти безакѡнїа моа.
Наипаче омыи ма ѿ безакѡнїа моего,
и ѿ грѣха моего очишти ма. Иако беза-
кѡнїе мое азъ знаю, и грѣхъ мой предо-
мноу естъ вѣноу. Тебѣ единому съ-
грѣшихъ, и лѣкавое предъ тобою съборихъ:
яко да о правдиши ма въ словесахъ своихъ,
и побѣдиши внигда сѣдѣти ти. Се бо
въ безакѡнїихъ зачатъ есмь, и въ грѣсѣхъ
роди ма мати моа. Се бо истиннѣ въ-

бѣ

злю-

Полоунощница,

Злюбилъ еси, безвѣстнаа и тайнаа пре-
мудрости твоеа явилъ ми еси. Окро-
пиши мѧ уисѣсомъ, и очистиши мѧ:
омыеши мѧ, и паче снѣга оубѣдиши мѧ.
Слоухъ моему да си радость и веселіе:
възрадоуются кости смиренныя.
Обрати лице твое ѿ грѣхъ моихъ, и всѧ
безаконнаа моя очисти. Сердце чисто
съзижди во мнѣ бже, и дхъ правъ обнови
въ утробѣ моей. Не ѿвръзи мене ѿ лица
твоего, и дха стѣго твоего не ѿними ѿ мене.
Въздаждь ми радость спасенія твоего, и
дхомъ влчномъ утверди мѧ. Научи
безаконныя пѣтїи твоимъ: и нечестивїи
къ тебѣ обратятся. Избави мѧ ѿ-

крѣ-

ПОВЕДНІВНАА

3.

крѣкѣи бже, бже спасенія моего: възрадуйся
азыкъ мой правдѣ твоей. Гдѣ оустнѣ
мои ѿвръзеша и уста мои възвѣстатъ
хвалоу твою. Яко аще бы въхотѣлъ
жрѣтвѣ, далъ бы мѣ оубо: все съжженіа
не благоволиши. Жрѣтва бжѣ, дхъ съ-
крѣщенъ: сердце съкрѣщенно и смиренно,
бже не оумнижитъ. Оублажи гдѣ благо-
воленіемъ твоимъ Сиона: и да съзи-
ждутся стѣны іерусалима. Тогда
благоволиши жрѣтвѣ правдѣ, възношеніе
и все съжигаемая: тогда възлѣжатъ
на олтарь твой телца.
Поимъ: Кадїема, Семѧ на десѧть.
Статїа, прѣваа.

бг

Бжени

Полунощница,

Блаженни непорочнии, въпуть,
ходящии въ законъ Гни.
Блаженни испытающии свѣ-
дѣніа его, всѣмъ срцемъ
възыщутъ его.
Недѣлающии бо безаконіе, въпутьхъ
его ходиша.
Ты заповѣда заповѣди твоа, съхра-
нити зѣло.
Сѣдѣ исправленіа быша поутіе мой,
съхранити шправданіа твоа.
Тогда не постыждѣа, егда призрѣ на
вѣа заповѣди твоа.
Исповѣмѣа тебѣ въ пракоути срца, внигда
научити миеа судбамъ правды твоа.

Оправ-

Послѣдняя.

И

Оправданіа твоа съхраню, не остави
мене до зѣла.
Въ чесомъ и исправитъ юный поуть свой,
внигда съхранити славу твоа.
Всѣмъ срцемъ моимъ възыскахъ тебе,
не шрини мене ш заповѣдей твоихъ.
Въ срци моимъ съкрыхъ славу твоа,
да не съгрѣшѣ тебѣ.
Блаженъ еси Гни, научи мѣа оправданіемъ
твоимъ.
Устнама моима възвѣстихъ вѣа судбы-
оуетъ твоихъ.
Напуть свѣдѣній твоихъ насладихъа,
яко овѣакшмъ бшгѣтѣ тебѣ.
Въ заповѣдехъ твоихъ погладилѣа, ира-

Е Г

Звѣкъ

Полоунощница,

Зѣмѣю пути твоѣ .
Въ ѡправданіихъ твоихъ поучюся . не забѣдѣю словесъ твоихъ .
Въздѣждѣ рабѣ твоѣму , живи мѣ , и съхраню словеса твоѣ .
Скрыи ѡчи мои , и разѣмѣю чюдеса ѡзаконатвоѣго .
Пришеце азъ есмь на земли , нескрыи ѡ менѣ заповѣди твоѣ .
Възлюбѣ душа моя , въждѣлѣти судьбы твоѣ навѣко время .
Запрѣтилъ еси грѣдымъ , проклѣти оукланяющесѣ ѡ заповѣдехъ твоихъ .
Бими ѡ менѣ поносѣ и оуничиженіе , ꙗко свѣдѣніи твоихъ възыскахъ .

УДОСЛОВЪ,
СЪГОМЪСТЫМЪ;

ИМѢАИНОЩНОЮ , И ДНЕВНОЮ
СЛѢЖЕУ . ПОСТАВѢ ИЖЕ ВЪ ІЕРУСАЛИМѢ ВЕЛИКІА
ДАВРИ : ИЖЕ ВЪ СТЫХЪ ѡЦА
НАШЕГО САРЫ .

Синце послѣдованіе бываесть , и въпрѡчїихъ Іерусолѣмскихъ стыхъ ѡбителии .

ВЪ СЛАДОВАНИЕ, СКОРО

Ѡ сна вѣставши .

Беспременно въ безъ лѣности , и истре-
вивъ сл вѣтавши Ѡ сна . Ѡстжи Ѡ-
ложя , и рѣци еи , **Т**рижды .

Слава тебѣ Бже нашъ , слава тебѣ вели-
ческихъ ради .

Посѣмъ постои мало молча , дондеже
оутишатся всѣ чюветвѣа . и тогда
сътвори три поклоны до земли , гла :
Ги Іее Хе , снѣ Бжій , помилуй мѣ грѣшнаго .
Таже , гла мѣтвѣсню , **О**таго Макарія
великаго .

Бо очисти мѣ грѣшнаго , яко
николиже благо сътворихъ
предъ тобою . но избежи мѣ

Ѡ лж-

Ѡ сна вѣтавши .

Ѡ лѣкаваго . и да бѣдетъ въ мнѣ бола-
твоа . да не оидѣнно Ѡвръзѣ оуста
моа недостойнаа , и въхваляю имѣ твоѣ
стоѣ . **О**ца , и **С**на , и **С**тго Дѣа . ннѣ и
прнш , и въ вѣкы вѣкшмъ ,
аминь .

Таже , начини еице :

И Іее Хе , снѣ Бжій . мѣтвѣ
ради прѣтвѣа ти мѣре , и вѣ-
сѣхъ стѣхъ твоихъ , помилуй
насъ , аминь .

Пюненый , оутѣшителю душе
истинный . иже бездѣ сын , и
вѣа исплѣнаа . съкровище
блгыхъ , и жизни подателю .

а б

прн-

Вѣсѣдованіи,

прійди и вѣселѣ вѣны, и очисти ны ѿ
всѣхъ козѣнъ и скверны, и спей блже дша наша.

Стѣи Бже, **С**тѣи крѣпкій, **С**тѣи
всѣмртный, помлоуи насъ. **Т**рижды.

Слава ѿцѣ, и снѣ, и стѣмоу дхѣ, и ннѣ
и прш, и вѣвѣкы вѣкѣмъ, аминь.

Прѣдъ Трѣце, помлоуи насъ. Гди, очисти
грѣхѣи наша. Иако прости безаконіа нашѣ.

Стѣи, поскти, и ищѣли немощи наша,
имени твоѣго ради. **Г**и помлоуи. **Т**рижды.

Слава: и ннѣ:

Сѣи нашѣ, иже еси на небѣхѣхъ, да
стѣи тѣмъ и ма твоѣ.

Да прійдетъ црѣкѣе твоѣ.
Давѣде волѣ волѣ, иако на небѣи и на земли.

Хлѣбъ

Ѿ сна възставши.

Г

Хлѣбъ нашѣ наѣщный, даждѣ на днѣсѣ.

И остави намѣ длѣгы наша, иако и мы
оставляемъ длѣжникомъ нашимъ.

И не введеи насъ въ искушеніе, но избежи
насъ ѿ лукаваго.

Иако твоѣ естѣ црѣкѣе и сила, и слава, вѣ-
вѣкы, аминь.

Иаже настѣи сѣи трѣи трѣи
трѣи. **Г**ласъ, а.

Возставше ѿ сна припадаемъ ти блгый,
и аггльскѣю пѣнь вѣпиемъ ти все сѣи:

Стѣ, стѣ, стѣ еси бѣ. заступленіемъ
всплѣтныхъ твоихъ помлоуи насъ.

Слава: **Г**ласъ, б.

Ѿ сна въздвиглъ ма еси Ги, и

а Г

оумъ

Въспѣдованіе .

оумъ мой просвѣти и сердце, и оустнѣ мои
шворзи, пѣти тѣ Сѣла Трѣце. Сѣтъ, Сѣтъ,
Сѣтъ еси Бѣ . мѣтвѣми вѣхъ стѣхъ тво-
ихъ помилуй насъ . **И** нѣтъ: **Г**ла, третій .
Напрѣсно сѣдѣа прїидетъ, и когѣждо дѣа-
нїа обнажатъ еа . но състрахомъ въз-
звѣмъ въ полунощи, Сѣтъ, Сѣтъ, Сѣтъ
еси Бѣ . мѣтвѣми Бѣа помилуй насъ .

Гѣ помилуй : **Ѳ** . и мѣтвѣ еію .

Сна въстѣвъ, блгодарю тѣ
Сѣла Трѣце . ꙗко многїа
радї блгти и длѣготрѣпѣ-
нїа, нѣ прогнѣвѣа на мѣ
грѣшнаго и лѣнїваго, нїже погубї менѣ
събѣзакѣнїи мойми . но чѣколюбъ-

ство-

Шна съ стѣши .

ствова обѣчнѣ, и въ нечлѣнїи лежѣща въ-
здвїжѣ мѣа, въ еже оутреневѣти и славо-
словити дрѣжавоу твою, и нѣтъ просвѣти
ми Очи мыслѣныа, шворзи ми оустѣа, еже
поучѣтнѣа еа шкѣемъ твоимъ . и раздѣ-
мѣти заповѣди твоѣа, и творити волю
твою, и пѣти тѣа въ исповѣданїи ерчнѣмъ .
и въспѣвѣти прѣтоѣ и мѣтвое, Оца, и Сна,
и Сѣго Дѣа . нѣтъ и прѣш, и въ вѣкы
вѣкѣмъ, аминь .

Мѣтвѣа втѣраа .

Слава тѣбѣ Црю, Бѣ вседрѣжи-
телю . иже Бжестѣвны тво-
имъ и челшвѣкшлюбны прѣ-
мыслѣмъ, сподобивый мѣа

грѣ-

Взѣлъ: ѿ сна вѣтавши.

грѣшнаго и недостойнаго ѿ сна вѣтати
и получити вѣходъ стѣго домоу тво-
его . прѣими ГИ и гласъ молѣнїа моего ,
ѣакоже стѣхъ и оумныхъ твоихъ Сяль .
и бѣговоли срцемъ чистымъ , и дѣхомъ смѣ-
реннымъ принести тебѣ , ѿ искрѣныхъ мо-
ихъ оустенъ хвалѣ , ѣако даи азъ Обѣщанїе
бѣдѣ мудрымъ дѣламъ , съ свѣтлою
свѣщеню дша моя , и славлю тѣа иже въ
ѿци и дѣб . слави маго бѣа слова,
аминь .

Аще хощеши на единѣ Полѣноницѣ гла-
ти , то по мѣбѣ . **Ѿ** сна вѣта : акѣе начни

Прѣидѣте поклонїа , г : И поклѣ : г . ѿа , и
ка , зї . **И** прѣчаа порѣд . ѣако и рѣкен на-
писана .

НАЧА

Повсѣднѣна .

Ибо: бѣдоша князи , и на мѣа клеветѣхъ :
рѣкъ же твои глумлѣшеа въ ѿправдѣ-
нихъ твоихъ .
Ибо свѣдѣнїа твоѣа по оученїе мое бѣтъ ,
и совѣти мои ѿправдѣнїа твоѣа .
Прильпе земли дша моя , живи мѣа по-
словїи твоимъ .
Пѣти мои исповѣдахъ и оуслыша мѣа .
научи мѣа ѿправдѣнїемъ твоимъ .
Пѣти ѿправдѣнїи твоихъ браздми мѣа ,
и поглядѣлюеа въ чудеса твоихъ .
Вздѣрѣма дша моя ѿ оунынїа , оутврѣ-
ди мѣа въ силовесахъ твоихъ .
Пѣть неправды ѿстаки ѿ мене и закономъ
твоимъ помиди мѣа .

нтѣи

б

пѣть

Полоунощница,

Путь истинный изболхъ, и судбы твоа
не забыхъ.
Прилепихъ свѣдѣній твоихъ, гдѣ, непо-
срамй мене.
Путь заповѣдей твоихъ тикохъ, егда
разширилъ еси сердце мое.
Законъ положи мнѣ гдѣ путь шправда-
ній твоихъ, и възыщи и кини.
Въразуми мѣ, и испитаю законъ твой,
и съхраню и въ все сердце мое.
Настави мѣ на путь заповѣдей твоихъ,
яко тои въхотѣхъ.
Приклони сердце мое въ свѣдѣнія твоа,
я не блухомство.
Обрати очи мои, невидѣти свети: въ-

путь

повсе дневная.

путь твоимъ живи мѣ.
Постави рабѣ твоимъ слово твоѣ, въ-
страхъ твой.
Обими поношеніе мое еже нещевѣхъ,
яко судбы твоа блгы.
Се въжделѣхъ заповѣди твоа, въ правдѣ
твоей живи мѣ.
И да придетъ на мѣ мѣть твоа гдѣ,
спсѣніе твоѣ словеси твоимъ.
И шкѣщаю поношанцыми ми слово,
яко оуповѣхъ на слово твоа.
И не шими ш оустъ моихъ словесе истинна
до зѣла, яко на судбы твоа оуповѣхъ.
И съхраню законъ твой всегда, въ вѣкъ
и въ вѣкъ вѣка.

вѣ

и хожда

Полоунощница,

Ихождахъ еширотѣ, ꙗко заповѣди твоѣ
 възыкахъ. Иглаголюхъ освѣденихъ твоихъ предъ царемъ,
 и нестыдяхъся. Ипо оучахъ ея въ заповѣди твоѣ, и хуже
 възлюбихъ сѣлю. Ивъ здвигохъ рѣчь мою къ заповѣдемъ
 твоимъ и хуже възлюбихъ, и глаголюхъ ея
 въ оправданіихъ твоихъ. Помани словеса твоихъ рабѣ твоимъ,
 и хуже оупоканіе даде ми еси. Тамъ оутѣши въ смѣреніи моемъ, ꙗко
 слово твоѣ живи мѣ. Грѣдїи законно престоуповахъ сѣлю въ за-
 конажетвоѣго не оуклонихъся.

ПОМА-

ПОВСЕДНЕВНАЯ.

Ѧ

Поманюхъ сѣдѣ твоѣ въ вѣка ГИ, и оутѣ-
 шихъ ея. Печаль прїятъ мѣ въ грѣшникъ, оставля-
 ющихъ законъ твоѣ. Пѣта бѣхъ мнѣ въ оправданіа твоѣ на мѣ-
 стѣ пришельствїа моего. Поманюхъ въ ноци имѣ твоѣ ГИ, и въ хра-
 нїихъ законъ твоѣ. Си вѣсть мнѣ, ꙗко въ оправданїи твоихъ
 възыкахъ. Частъ моѣ еси ГИ, рѣхъ съхранити законъ
 твоѣ. Помолихъ ея лицу твоѣмъ въ вѣмѣщїи
 моймъ, помани мѣ словеса твоѣмъ. Помыслихъ поутїи твоѣ и възвратихъ

ВГ

НУСИ

Полоунощница,

и ѡзи мой въ свѣдѣнїа твоа.
Уготоуихъ и не смѣтихъ, съхранити
законъ твоа.
Южа грѣшникъ оублазашася мнѣ и
законъ твоаго не забыхъ.
Полоунощи вѣстахъ, и повѣдѣхъ тебѣ
на судбы правды твоа.
Причастникъ азъ есмь всѣмъ боушымъ
тебѣ, и хранащымъ законъ твоа.
Мати твоа ГИ и плънь земля, ѡпра-
вданїемъ твоимъ наоучи мѧ.
Благодѣтели еси съ рабомъ твоимъ ГИ,
по словеси твоимъ.
Благодѣтели, и наказанїю и разумъ наоучи мѧ,
яко законъ твоа въ кровяхъ.

прежде

повсе дневная.

ВІ

Прежде даже не смѣрихъ, азъ прегрѣши,
се горади слово твоа съхранихъ.
Благодѣтели ты ГИ, и благодѣтели твоа наоучи
мѧ ѡправданїемъ твоимъ.
Оумножихъ на мѧ неправда грѣдихъ,
азъ же въ всѣмъ срѣцемъ моимъ испытанъ
законъ твоа.
Усырихъ яко млеко срѣдихъ, азъ же законъ
твоа поучихъ.
Благодѣтели мнѣ, яко смѣрилъ мѧ еси, да на-
оучихъ ѡправданїемъ твоимъ.
Благодѣтели мнѣ законъ оуби твоихъ, паче
тылащъ злата и сѣбра.
Слава: и нѣ: Аллилуїа. Трїжды.
Поклоны, Три. Статїа вѣтша.

Рѣцѣ

Полоунощница,

Судецъ твой сотвори гдѣ мѣ, и созда-
ста мѣ. въ разумѣ мѣ, и научиша за-
повѣдемъ твоимъ.
Болшеиша тебе оубо зрѣти мѣ, и възвесе-
ла гдѣ, яко на словеса твоя оуповахъ.
Познахъ гдѣ, яко правда повелѣнїа твоя,
и въ истинноу сибръ мѣ еси.
Буди же мати твоя, да оутѣшитъ мѣ
по словеси твоимъ раба твоего.
Да приидутъ мнѣ щедроты твоя и живи
боуду, яко законъ твой побуженїе мое естъ.
Да похвѣдѣтъ гдѣ гдѣ, яко безпѣды
безаконоваши на мѣ. азъ же погублюся
въ заповѣдехъ твоихъ.
Да обратятъ мѣ болшеиша тебе, и въ-

дѣше

повѣе днѣвнал.

гдѣ

дѣшеи свѣдѣнїа твоя.
Буди сердце мое непорочно въ оправданїихъ
твоихъ, яко да ея не постыждоу.
Исчезаетъ въ сеиенїе твое душа моя, на сло-
веса твоя оуповахъ.
Сквнчатъ еса очи мои въ слово твое,
глаголюще: когда оутѣшиши мѣ.
Яко быхъ яко мѣхъ на слани, оправданїи
твоихъ не забыхъ.
Колѣкшестъ днѣи раба твоего, когда съ-
твориши ѿ гонящихъ мѣ соудъ;
Повѣдѣша мнѣ законъ прѣстѣпницыгъ лѣ-
мленїа, но не яко законъ твой гдѣ.
Еса заповѣдитъ твоя истинна. безпѣды
погнаша мѣ, помози ми.

г

ма

Полоунощница,

Мала не сквнчаша мене на земли, азъ же
не оставихъ заповѣди твоа.

По милти бои живи мѧ, и съхраню свѣде-
нїа оустъ твоихъ.

Въ вѣки ГИ слово твоо пребываетъ на нбси,
вѣрѡдъ и рѡдъ истинна твоа.

Основаль еси землю, и пребываетъ оучи-
ненїемъ твоимъ.

Пребываетъ днь, ꙗко великаа работна
тебѣ.

ꙗко ꙗще не законъ твои по оученїе мое естъ,
тогда оубо погнелъ быхъ в смиренїи моемъ.

Въ вѣки не забуду оправданїи твоихъ,
ꙗко въ нихъ живилъ мѧ еси.

Статїа, среднаа.

Твои

повѣднѣнаа.

дї

Твои е: мѧ азъ спси мѧ, ꙗко шправда-
нїи твоихъ възикахъ.

Мене ждаша грѣшници погубити мѧ,
свѣденїа твоа разумѣхъ.

Видѣхъ кончины видѣхъ конецъ, ширѡ-
ка заповѣди твоа зѣло.

Коль възлюбихъ законъ твои ГИ, вѣсь днь
поученїе мое естъ.

Паче врагъ моихъ оумоудрилъ мѧ еси за-
повѣди твою, ꙗко въ вѣкъ моа естъ.

Паче вѣхъ оучащихъ мѧ разумѣхъ, ꙗко
свѣдѣнїа твоа поученїе мое естъ.

Паче старецъ разумѣхъ, ꙗко заповѣди твоа
възыкахъ.

Съ великогѡ пути лоукааа възбранихъ
нога

ГБ

НОГА

Полоунощница,

ногаи мои, како да съхраню словеса твоа.

Бсудебъ твоихъ не оудалихъ, како ты законъ положи еси ми.

Коль сладка гртани моимъ словеса твоа, паче меда оустомъ моимъ.

Бзаповѣди твоихъ разумѣхъ, сего ради възненавидѣхъ вѣкъ поуть неправды.

Свѣтилникъ ногамъ моимъ законъ твой, и свѣтъ стезамъ моимъ.

Кляхъ, и поставихъ съхранити судбы правды твоа.

Сифрихъ до злѣги, живи ма пословици твоимъ.

Колнаа оустъ моихъ благоволи же ги, и судбамъ твоимъ научи ма.

дша

повсе дневнаа.

Ѣ

Дша моа въ рѣкъ твою быну, и закона твоего не забыхъ.

Положиша грѣшници сѣть ми, и ѿ заповѣдей твоихъ не заблудихъ.

Наплѣдовахъ свѣдѣнїа твоа въ вѣкъ, како радванїе срца моего суть.

Обратихъ срце мое, сътвори ти ѿправданїа твоа, въ вѣкъ за воздаанїе.

Законопретѣпыа възненавидѣхъ, законъ же твой възлюбихъ.

Помощникъ мой, и заступникъ мой еси ты, на словеса твоа оуповахъ.

Уклонителъ ѿ мене лѣкавищущей, и испытаню заповѣди бгъ моего.

Заступи ма по словеси твоимъ, и живи

гг

боудъ

Полунощница,

боуду. и не поирами мене ѿчааніа моего.
Помози ми и спосуде, и поучдеа въ ѿ-
правданіихъ твоихъ вынуду.

Уничжи еси вса ѿтвпающаа ѿ ѿпра-
вданіи твои, яко неправедно помышленіе и.

Претвпаущаа нещивахъ вса грѣшныа
земли, сего ради възлюбилъ еси свѣдѣніа твоя.

Пригвозди ѿстраха твоего плѣти моеа,
ѿсудебъ бо твоихъ оубо мхххх.

Сътвори хъ судъ и правду, не предаждь
мене ѿбидущийи.

Въспри ми раба твоего въ благо, да не ѿкле-
ветаютъ мене грѣдди.

Очи мои иже зорѣ въ спеніе твои, и въ-
слово правды твоеа.

съво

повсе дневная.

51

Сътвори сърабомъ твоимъ по милти твои,
и судбамъ твоимъ научи мя.

Раба твоя есмь азъ, възлюбилъ еси, и на-
учдеа свѣдѣніемъ твоимъ.

Врема сътвори ти гни, разориша законъ
твоя.

Сего ради възлюбилъ еси заповѣди твоя,
злата и топазѣа.

Сего ради къ всѣмъ заповѣдемъ твоимъ
направлахъ еси, великъ поутъ неправды
възненавидѣхъ.

Дивна свѣдѣніа твоя, сего ради испы-
таеть а душа моя.

Явленіе словесъ твоихъ просвѣщаетъ, и
възумаеть младенца.

ѿста

Полоунощница,

Оуста моа ѿверзохъ, и привлекохъ дхъ,
яко заповѣди твоа желахъ.

Слава: и инѣ. Аллилуѣа. Трижды.

Поклоны, г. Статїа, Третїа.

Врѣзана мѣа, и помнѣна мѣа, по-
суду любящихъ имѣ твоѣ.
Стѣпы моа направи по словеси
твоѣмоу, и да не одолѣтъ ми велико
безаконїе.

Избави мѣа ѿ клеветы члвкы, и съхрани
заповѣди твоа.

Лице твоѣ просвѣти на раба твоѣго, и на-
учи мѣа ѿправданїемъ твоимъ.

Иходища воднаа изведѣта ѿчи мой,
понеже не съхранихъ закона твоѣго.

Пра-

повсе днѣвнаа.

31

Прѣведенъ еси гн, и прѣви свѣди твоѣ.

Заповѣда правдоу свѣдѣнїа твоа, и
истиннѣ сло.

Истѣла мѣа естъ жалость твоа, яко
забыша словеса твоа брѣзи мой.

Раздѣжено слово твоѣ сло, и рабъ твоѣ
възлюбѣ е.

Юноша азъ есмь, и ѿнчиженъ, ѿпра-
вданїи твоихъ не забыхъ.

Правда твоа правда въ вѣкъ, и законъ
твоѣ истинна.

Скрѣби и ноужда обрѣтоша мѣа, запо-
вѣди твоа поученїе моѣ.

Правдасвѣдѣнїа твоа въ вѣкъ, брѣзми
мѣа, и живѣ боудѣ.

А

Възвѣ

Полоунощница,

Възвахъ всѣмъ срѣцемъ моимъ, оуслыши
мѧ ГИ, шправданіи твоихъ възыщѣ.

Възвахъ ти спси мѧ, и съхраню свѣдѣ-
ніа твоа.

Предварихъ въ безгодїи, и въвахъ, на сло-
веса твоа оупокахъ.

Предваристѣ шчи мои къ оутрѣ, подчи-
тисѧ словесамъ твоимъ.

Гласъ мой оуслыши ГИ по мѧти твоей, по-
судѣ твоей живи мѧ.

Приближиша гонящїи мѧ безаконїе, ш
закона же твоѣго оудалишасѧ.

Близѣи ты ГИ, и вси пѣтїи твои истинна.

Испрѣва познахъ ш свѣдѣнїи твоихъ,
їако въ вѣкѣ основалъ ѧ еси.

Видѣ

повсе днѣвнаѧ.

и

Видѣ смѣренїе мое, и изми мѧ, їако
закона твоѣго не забыхъ.

Суди судъ мой, и избави мѧ, по словеси
твоимъ живи мѧ.

Далече шгрѣшникъ спсїенїе, їако шправдан-
нїи твоихъ не възыкаша.

Щедроты твоа многы ГИ, по судѣ
твоей живи мѧ.

Мнози и гонящїи мѧ и стѣжающе ми,
ш свѣдѣнїи твоихъ не оуклонихѧ.

Видѣхъ не раздѣвѣющаѧ, и не тѣлахъ, їако
словеса твоихъ не съхраниша.

Видѣ їако заповѣди твоа възлюбихъ,
ГИ, по мѧти твоей живи мѧ.

Начало словесъ твоихъ истинна, и въ вѣкѣ

мѧ

дѣ

вѣ

Полоунощница,

вѣа соудбы правды твоѣа .
Кнѣзи погнаша мѣа тоуше, и ѿслѡвѣеъ
твоихъ оустрашисѣа срце мое .
възradoуисѣа азъ ослѡвѣеихъ твоихъ, ꙗко
обрѣтаю корнеть мноугъ .
Неправду възненавидѣхъ, и омирзѣ ми,
законъ же твой възлюбихъ .
Седмицею днѣмъ хвалихъ тѣа, осудѣахъ
правды твоѣа .
Миръ мноугъ любящымъ законъ твой,
и несть имъ съблѣзны .
Чѣахъ спѣнїе твоѣа Гї, и заповѣди твоѣа
възлюбихъ .
Съхрани дшѣа моѣа свѣдѣнїа твоѣа, и въ-
злюби мѣа зѣло .

съхрѣ

повѣднѣнаа .

ѡі

Съхранихъ заповѣди твоѣа и свѣдѣнїа твоѣа,
ꙗко вѣа поутїе моѣа предъ тобою Гї .
Да приближитѣа мѣа мѣа предъ тѣа Гї,
по словеси твоимъ бразуми мѣа .
Да бнїдетъ прошенїе моѣа предъ тѣа Гї, по
словеси твоимъ избави мѣа .
Сърыгнѣтъ оустнѣ моѣа пѣнїе, егда научи-
ши мѣа ѡправданїемъ твоимъ .
Провѣщаетъ азъ языкъ моѣа словеса твоѣа,
ꙗко вѣа заповѣди твоѣа правда .
Буди рука твоѣа спѣти мѣа, ꙗко заповѣди
твоѣа изволихъ .
Въжделѣхъ спѣнїе твоѣа Гї, и законъ твой
повченїе моѣа есть .
Живѣа будеть дшѣа моѣа и въ хвалитѣ тѣа,

дѣ

и сѣ

Полоунощница,

и судбы твоѣ помогутъ мнѣ.

Заклоудихъ яко овчѣ погнѣшии, възыши
раба твоѣго, яко заповѣди твоѣ не забыхъ.

Слава: Инѣ: Безъ аллилуѣа. Таже:

Исповѣданіе праволавныа вѣры.

Вѣрую въ единого Бга, ѿца все
держителя, творца небъ и
земли, видимыи же вѣкъмъ,
и невидимыи. И въ единого

Га Га Дѣсна Бжїа, единороднаго, иже ѿ
оца рожденнаго, прежде вѣхъ вѣкъ.

Свѣта, ѿ свѣта. Блгостинна, ѿ блгости
на. рожденна, а не сътворенна, единогоу на

ѿцу, иже вѣд быша. Насъ ради члкъ,
и нашего ради спсѣнїа съшешаго съ Нбсѣ,

и възплъ-

повсе дневнаа.

и възплътишаго ѿ Дха Сга, и Марїа
дѣвы, и възчлчшаго. Распятаго за ны при
Понтїйстемъ Платѣ. И страдавша, и
погребѣна. и възкрѣшаго въ третїи днь по
писанїихъ. И възшедшаго на Нбсѣ, и съ
дѣшаго одѣеннѣ ѿца. И пакы грядущаго
съ славою судити живымъ и мртвымъ,
егоже цтвїю нѣсть конца.

И въ Дха Сгаго, Га, животворѣшаго.
иже ѿ оца исходящаго, иже съ ѿцемъ и
сно мѣ съпокланѣма, и съславима. Гла
вшаго прки. Въ единому, стою, съ ѿ
ннѣ и апталеку Црковъ. Исповѣдоую
едино крщенїе, въ оставленїе грѣховъ.
Члкъ възкрѣсенїа мртвымъ, и жизни боу
дущаго вѣка, аминь.

а. съ
бора.

б. съ
бора.

члвкѣ
ѿцу,
и

та

Полоунощница,

та, Тртое. Метанїа, г. Прѣла Трце:
ѡче нашъ: и ѡбїе Іеревъ въ глашай: Іако во
ѡстѣцѣтѣ: та, Тро: сїа: на гла, и.
Сї жинихъ градѣтъ въполоунощи. и блжєн
рабъ, егоже обращетъ блжца. недостоннѣ
же пакы, егоже обращетъ лѣнцїага.
блуднѣ оубо дше моа, сномнѣ от аготїа,
да не смрти предана бѣдиши, и цѣтвїа блнѣ
заборїшиа. но въспраннї зовоуци: Стѣ,
стѣ, стѣ еїи бѣ. Бца ради помлѣнї насъ.
Слава: Днѣ онѣ страшный помыш
шлѣнїи дше моа побдї, въжигѣнїи
свѣщюу свою, и маеломъ просвѣщѣнїи.
не вѣн бѣ когда прїидетъ к тебѣ гласъ,
гѣнїи: сї жинихъ. блуднѣ оубо дше моа

дан.

Полоунощница,

Славиимыи, Бѣлагнїи, длѣгѣ трѣпелїе,
и многѣ милостїе. иже праведникы лю
блїи, и грѣшнїхъ милѣнї. иже вѣбѣхъ
зовнїи кѣ сїїнїю, Обѣщанїа ради боу
доущїхъ блгѣ. самѣ Гї прїимї мѣтвн
наша в часѣ сїи. и в блгѣтїи исправи живѣт
нашъ, к заповѣдѣмъ бѣнїи. дшѣ нашѣ
бѣтї, и тѣлѣсїи очїстїи. помышлѣнїа
исправи, разумѣ оубѣкломѣдрї, и истрѣ
звїи. и иже авнї насъ ѡ вѣлїкїа скрѣбн,
иже авнїи, и дшѣвнїхъ страгнїи.
стѣми аггѣлы бѣнїи. иако
и хѣ съ блуднїи и наста
сїнїтѣво вѣнї,
и славы.

иако

да не въздрѣмаша, и превоудеши кнѣ
 тькоуши како пѣть дѣвъ. но бодрено
 пойдѣ, да оуспѣши хлѣбомъ масти-
 томъ, и дасть ти чрътогъ бжтвѣныа
 славы своѣа. **И ѿнѣ:** **Бж:**
 Тебѣ не обориоу стѣноу, спсѣнїа оу-
 тврѣженїе бже дѣо мѡлимъ: протївны
 свѣты разори. людїи твоихъ печаль на
 радость преложї. мїръ своїи призовї. пра-
 волавныа князи оутврѣди. и оу мїре-
 нїи вѣго мїра мѡлїа, како ты єси бже
 оупованїе наше. **Та:** **Гї**

И мѡтєв, стѣго вѣа

Жена вѣако
 на нѣ

како вѣкѣнъ єси въ вѣки, аминь.

Гї помѡди: **Триды.** **Сла:** **И ѿнѣ:**
 Чтѣнїш херувїмъ, и слави бшѣ вѣраї.
 свѣнїа серафїмъ. бѣзъ и стѣнїа бжсло-
 ва рождшю. свшю бшѣ тѣ величаемъ.
И мѡнѣ: **Гї** мѡтѣ вѣки шѣ. **Іерѣѣ.** **Бже** оуше-
 дрїны, и вѣнїны. провѣти лице твоѣ
 на ны, и помѡди насъ.

И аще оубо єсть поїтъ. **Творимъ,** **Гї**
 великїа поклони. глѡше вѣтѣи, мѡлѣ
 сїю, **Стѣго вѣа.**

Гї и вѣко животоу моїмъ. доухъ оуны-
 нїа, и небреженїа, сребролюбїа, и праздно
 словїа, и жени шѣ мѡнѣ. **Поклонъ,** **а.**
 Дхъ же цѣломоудїа, и смиренїа мїра,

Полунощница,

жѣніе твоѣ. и ихоженіе твоѣ, ѿ ннѣ и до
вѣка.

Ѹаломъ, рѣг.

Се ннѣ бѣвите Гдѣ вси раби Гни, стоѣ-
щей въ храмѣ Гни, въ двѣрехъ домѸ Бѣ
нашего. въ нѡщехъ въздежите рѣкы
вашѣ въ стѣлѣ, и бѣвите Гдѣ. бѣвитъ тѣ
Гдѣ ѿ сїѡна сътворивый нѣбо и зѣмлю.

Слава: И ннѣ: Бѣзъ аллилуїа. По сѣмъ
Трѣтое. г. по, г, по ѡчѣна: Трѣ. Гдѣ, и.

Помани Гдѣ яко бѣгъ рабы своѣ.
ко въ житїи съгрѣшиша, прости. ни-
ктоже бо бѣзъ грѣха, токмо ты единъ,
могый прѣставленый дати щѣгонѣ.

Ѹа столъ, и
иъ подавалъ,

Ѹа чнѣ

повѣдѣніа.

кѣг

Ѹдине съдѣтелю. покой Гдѣ рабѣ сво-
ихъ. на тѣмъ бо оупованіе възложиша,
на творца и зиждителя и Бѣнашего.

Слава, Кѡ. Съ стѣми покой Хѣ
дѣ рабѣ своихъ, и дѣженѣсть болѣзни,
ни пѣтали, ни въздыханїа но жизни бѣзъ ко-
нечна. И ннѣ: Богородиченъ.

Блажїи въ тѣмъ въ рѣдѣ бѣце дѣво. въ тѣмъ бо
невѣстїи мый дѣ Бѣ нашъ, въ мѣстїи ти
ѣмъ и зѡли. бѣжїни ѣмѣ и мѣ, помо-
щницѣ тѣмъ и моущѣ. днѣ бо и нѡщѣ моли-
щїа онаѣ. и дрѣжавы цѣтвїа, бѣо мнѣ
мѣтвѣми оутвѣржаютѣ. тѣмъ же бѣго
дарѣще въ шѣмъ ти. радѣнїа о бѣрадо-
ванїа Гдѣ і токою. Гдѣ по мѣлѣ. кѣ.

тѣже

Полоунощница,

Таже, Молитвоу сию.

Помани ГИ иже въ надежди въскрѣніа и
жизни вѣчныа, оуспошамъ ѿца и братію
нашу. и всѣхъ иже въ благочестіи вѣ вѣрѣ
скончавшихся. прости имъ велико съ-
грѣшеніе, волноеже и не волное: словомъ
и деломъ и помышленіемъ съгрѣшеное
ими. и весели ихъ въ мѣста свѣтла и
прохладна, въ мѣста покойна. ѿнюдуже
ѿвѣже велика болѣзнь, и печаль, и въ-
здыханіе. и деже приобщаетъ свѣтъ ли-
ца твоего, и веселитъ вели иже ѿвѣка
стѣла твоя. даруй имъ цѣлѣ твое, и
причастіе неизреченныхъ и вѣчныхъ твоихъ
благъ, и бога вѣконечныхъ и блаженна живи

насла-

повсе днѣкнаа.

къ

наслаженіе. Ты бо еси въскрѣніе и животъ,
и покой оуспошымъ рабѣмъ твоимъ Хѣ
Бѣ нашъ. и тебе славу възсылаемъ съ-
безначальнымъ ти ѿцемъ, и съ прѣтымъ
и блгымъ и животворящимъ Дхомъ.
ниѣ и прно и въ вѣкы вѣкѣмъ, аминь.

Таже Глетъ, ѿ алмопѣвецъ: ГИ помлди.

Дважды. ГИ блви. Іерей, глетъ.

Хѣ истинный Бгъ нашъ. млбамы прѣтыа
его мѣре, препныхъ и бгоносныхъ ѿца
нашихъ, и всѣхъ стѣхъ. помлдетъ и
сплетъ насъ, яко блгъ и члколюбецъ.

И мы ѿвѣщаемъ: Аминь. Ище ли

инокъ въ кѣли на единѣ. Сице

да кончатъ.

ж

ГИ

Полоунощница,

Г҃и Іс҃усе Б҃е нашъ, матерь ради прѣтвѣ-
ти мѣре. преподобныхъ и Богоносныхъ
щ҃цъ нашихъ, и всѣхъ ст҃ыхъ, помилуй
насъ, аминь.

И твори Іерейъ Поклоненіе къ братіа, гла:
Блажите щ҃цы ст҃и и простите ми грѣшно-
мѹ. ѿже съгрѣшихъ всю ноцъ, и въ
всѣ дни живота моего. словомъ и дѣ-
ломъ, или помышленіемъ. и всѣми мо-
ими чл҃вѣтвы. И вси ѿвѣщаемиъ:
Б҃е проститъ и помилуетъ тѣхъ чл҃вчій щ҃че.
Г҃а, ѿ десныхъ страны столъ старѣи,
Творитъ и тѣи такожде. И всѣ въкоупѣ
братіа, глаголютъ легко.
Блажи щ҃че ст҃и и прости ми грѣшномѹ:

Тѣи-

повѣдѣнная.

К. 5

Тѣиже ст҃ихъ. И ѿвѣщаетъ настоѣщій:
Благотѣю своєю Б҃е да проститъ и помилуетъ
всѣхъ васъ.

И по прощеніи, глаголетъ Іерейъ.

Помилуй насъ ѿбгохранимо Г҃а и ншѣмъ
и ѿ бл҃гочестивыхъ Кн҃зѣхъ нашихъ.

Уалмопѣвецъ ѿвѣщаетъ:

Б҃е да съхранитъ дръжавоу цр҃твѣа, и
кн҃женъа ихъ.

О Кольбѣ ихъ въсѣхъ ихъ.

И вси ѿвѣщаемиъ:

Б҃е да поспѣшитъ имъ.

О великомъ епископствѣ правосла-
вномъ.

И вси ѿвѣщаютъ:

жѣ

бгѣ

Полоунощница,

Бѣ да спѣетъ и помилуетъ ихъ .
О ѿцѣхъ ншыхъ, и о всѣхъ еже ѿ хъ бра-
тѣи ншыхъ . **И ѿвѣщуютъ :**
Бѣ да спѣетъ и помилуетъ ихъ .
О заповѣдавшихъ намъ недостойны
мъ гнѣмъ о нихъ . **И си ѿвѣщаемъ :**
Бѣ да проститъ и помилуетъ ихъ .
О милующихъ и служащихъ намъ .
Бѣ да проститъ и помилуетъ .
О ненавидящихъ и любящихъ насъ .
Бѣ да проститъ и помилуетъ .
О избавленіи плененыхъ .
Бѣ да свободитъ и помилуетъ ихъ .
О плавающихъ и путь шествующихъ .
Бѣ да съхранитъ и помилуетъ ихъ .

О иже

повсе дневная .

153

О иже въ болѣзни сълежащы и бездѣств-
ующы .
Бѣ да въставитъ и помилуетъ .
О скръбѣмъ и въ темницѣ съдѣмъ .
Бѣ да посетитъ и помилуетъ ихъ .
О всѣхъ православныхъ христіанехъ .
Бѣ да проститъ и помилуетъ ихъ .
О оумноженіи плода зѣмнаго .
Бѣ да оумножитъ плодъ зѣмный .
За оумопшыхъ .
Помѣнемъ православныя црѣи и кнзи .
И ѿвѣщуютъ :
Бѣ да помѣнетъ, и оупоконитъ ихъ .
Ктитори стго храма сего, и стѣмъ обит-
тели сѣмъ .

ж г

Родн-

Полоунощница,

Родители и сродники наша, и прежде
оушпшихъ шцъ и брати нашихъ.

Зде лежащихъ и по всюду православныхъ.

Таже, Стихъ.

Замлтъвъ стыхъ шцъ ншихъ, ГИ ГЕ ХЕ

Бже нашъ помлди насъ, аминь.

Такоже поминаетъ иерей, и на Павечерници.

Ише ли на единѣ. Глетъ,

слю млтъв на Полоунощници, и на

Павечерници.

Ненавидящихъ и обидящихъ насъ
прости ГИ, и чюколюбче. бготворя-
щимъ, бгго сътвори. братіамъ
всѣмъ и сродникамъ нашимъ:
и оуединившимъ. даруй имъ вса, таже

къ-

повсе днвнаа.

ки

къ спсению прошеніа, и животъ вѣчный.
въ болзняхъ свшаа посети, и исцели.
въ темница свшихъ свободи. по морю
плавающимъ правитель боуди. и иже въ
путь шедющи исправи, и поспѣши.
Помани ГИ плѣненыхъ брати нашъ, еди-
нотверныхъ православныхъ вѣры, и избе-
ви ихъ великаго злаго шбестоаніа.
Помилуй ГИ и прости, запшбѣдавшихъ
намъ недостойнымъ молитиса шнихъ.
Помилуй ГИ славящихъ намъ и милдующихъ
насъ, и даруй имъ вса таже къ спсению
прошеніа и животъ вѣчный. Помани ГИ
прежде шшедшаа шца и братію нашъ, и
и всели ихъ и дѣже прищраетъ свѣтъ

лица

Полоунощница,

лица твоего. Помани ГИ и наш хощесть
и окаянство, и просвети наш умъ
свѣтомъ разума стго еуаггеліа твоего.
и настави на истину заповѣдей твоихъ.
мѣтвами путиа твоеа мѣре, и вѣхъ
стыхъ твоихъ, аминь.

ИНА ПОЛУНОЩНИЦА

пѣвѣма въ свѣсѣти. По
Началу бывшю, якоже прежде писано.
В повѣднѣной Полунощници.

По ѱалмѣ, Пятидесятномъ. Поѣмъ
Кадѣмоу, Десятю.
ѱаломъ, 21.

Твѣ подобаетъ пѣснь бже
въ сѣнѣ, и твѣ възда-
стъа мѣтва въ іерлимѣ.
оуслыши млѣу мою, ктѣтъ
вѣлика плѣтъ придетъ. Слова безакѣ-

Полоунощница,

и никъ преогъша насъ, и нечестїа наша
ты очистиши. бжеиъ, егоже избра, и
прїатъ, введиши въ двори своа. и сплн-
нимса въ блгыхъ домоу твоюго. ста-
цркви твоа, дивна въ правдѣ. оуслыши
ны бже спителю нашъ, оупованїе вѣбмъ
квнцемъ земли, и соущимъ въ мори да-
лече. готовамъ горы крѣпостїю своєю,
препомаанъ силою, смдщамъ и гдбинны
морякїа. шоумъ вѣланъ егокто постои,
смдтатса нзыцы, и оубома живуще
въ квнцыхъ ѿ знаменїи бжїихъ. нехвды
оутрѣ и вечерѣ оукрашиши, посетилъ еси
землю, и оупой еа, оумножилъ еси о-
богатїти еа. рѣка бжїа наполиса

а
вѣ

Субботная.

а

вѣдѣ. оуготовалъ еси пищѣ имъ, ꙗко
тако естъ оуготованїе, брады еа оупой.
оумножи жита еа, въ каплахъ еа, въ
звесахъ еа възѣаюши. бжеиши въ бнцѣ
лѣтѣ бжїи твоа, и полма твоа насы-
татса тѣка. разбоубутъ краена пѣ-
стыни, и радостїю хлѣми препоашдтса.
оубашиса ѿвни ѿвни, и юдѣла оу-
множатъ пшеницѣ, възовоутъ, и бо
въспоютъ. ѿаломъ, ѿе.

Вспойте гвн вѣа земля, пойте же
имени его. дадите славоу хвалѣ его.
рцѣте бгюу: коль страшна дѣла твоа;
въ множитвѣ силы твоа сльжѣт те-
бѣ враси твои. вѣа земля да покло-

сѣ

ни

Полоунощница,

нитъ ти еѡ, и поетъ тебѣ, да поетъ же
имени твоемоу вышне. прїидѣте и види-
те дѣла Бжїа, коль страшнѣ въ свѣ-
техъ паче сынѡвъ челоуѣчьскыхъ. Обра-
щаѡи море въ соушю, върѣцѣ прїидѣтъ
ншгѡми, тѣ възвелѡи мѡѡ о немъ,
обладѡищемъ силою своєю въ кѡѡ. ѡчи
его на ѡзыки призираетъ. прогнѣваю-
щїи да не възношѡтъ ѡ себѣ: блви-
те ѡзыцы бѡ нашего, и оуслышѡи съ-
творѣте гласъ хвалы его. полѡшаго дшѡ
мою въ живѡтъ, и не давшаго въ сма-
тѣнїе ншгѡ мойхъ. ѡко и скѡилъ ны еси
бѡ, раждѣжѣны, ѡкоже раждѡзѡетъ ѡ
сребро, въвелъ ны еси въ тѣ. положи

скрѣ

Сѡубѡтнѡѡ.

ла

скрѣби на хрѣтѣ нашѣ, възведе чѡлки на
главы наша. прїидѡхѡмъ сквѡзъ ѡгнь
и водѡ, и възведе насъ въ покой. възидѡ
въ домъ твой съ въсѣъжженїемъ. въздѡмъ
тебѣ мѡтвы моѡ, ѡже и зрекѡета оустнѣ
моѡ, и глѡша оустѡ моѡ въ печѡли моѡи.
ѡсе съжженїѡ тоуѡна възнесѡу тебѣ съ
кадѡломъ и ѡвны, въздѡмъ тебѣ въ шлѣ
съ кѡзлы. прїидѣте оуслышѣте и по-
вѣмѡмъ, въсѡлѡщѣнѡ бѡ, елика събо-
ри дшїи моѡи. къ немѡ оусты моѡми въ-
звѡхъ, и възнесѡхъ подъ ѡзыкомъ мо-
имъ. неправдѡ аще позрѣхъ въ срѡи мо-
емъ, да не оуслышѣтъ мене гдѡ. сѡгора-
ди оуслышѡ ѡѡ бѡ, възвѡтъ гласъ молѣ-

сѣ

нѡѡ

Полоунощница,

нѣа моего . бѣвѣнъ бѣ, иже не ѿстаки
молитвѣ мою , и матъ свою ѿ мене .

Псалмъ, 35.

Гѣ оущедри ны, и бѣвѣ ны, просвѣти
лице твое на ны, и помилуй ны . позна-
ти на земли поутъ твою, въ вѣхъ язы-
цехъ спасеніе твое . да исповѣдѣтъсѣ те-
бѣ людѣ бѣ, да исповѣдѣтъсѣ тебѣ
людѣ вси . да възвеселятъсѣ и възра-
дуютсѣ языцы . яко соудиши людемъ
правотою, и языки на земли наставиши .
да исповѣдѣтъсѣ тебѣ людѣ бѣ . да и-
сповѣдѣтъсѣ тебѣ людѣ вси . земля
дасть плодъ свой . бѣвѣ ны бѣ, бѣ нашъ,

бѣвѣ

Сорбѣотнаа .

лѣ

бѣвѣ ны бѣ . и да оубѣдѣтъсѣ егò вси
кѡнцы земли : ∞ Слава :

Псалмъ, 33.

Гѣ възвѣститъ бѣ, и развѣдѣтъсѣ вѣрзи
егò, и да бѣжатъ ѿ лица егò ненави-
дѣщей егò . яко исчезаетъ дымъ, да
исчезнутъ . яко таетъ воскъ ѿ лица
огню, тако да погибнутъ грѣшници
ѿ лица бжѣа . а праведници да възвесе-
лятъсѣ . възрадуютсѣ предъ бгомъ,
насладѣтъсѣ въ веселіи . воспойте боу,
пойте имени егò . поутъ съшрѣте въ ше-
шемъ на запады . гдѣ имѣемъ . и радую-
тсѣ предъ нимъ . сматуютсѣ ѿ лица
егò, ѿца сирыхъ, и соудѣа вдовицѣ .

бѣ

Полоунощница,

Бѣ въ мѣстѣ стѣмъ своѣмъ . Бѣ въ елѣ
 ѣдино мысленная въ домъ , въ зводѣ око-
 ванная мужествомъ , такоже прогнѣ-
 вающая , живущая въ грѣбѣхъ . Бже,
 егда нѣхождаше предъ людьми своими ,
 егда мимохождаше въ пустыни , земля
 потряса . и бо нѣса кануща ѿ лица Бѣ
 синѣина , ѿ лица Бѣ илеа . дождь колѣнь
 ѿлучиши Бѣ достоѣннѣ твоѣмъ , и нѣз-
 може , ты же сътвориши ю . живонна твоѣ
 живуща на нѣй . оуготовалъ еси блгтнѣ
 твоѣю нищемъ Бѣ . Гдѣ дастъ глѣ блго-
 вѣтворющымъ силѣ многѣ , црѣ силѣ
 възлюбленнаго , лѣпотѣю домъ раздѣ-
 лити корысть . аще поспитѣ по средѣ пре-

дѣлѣ

Субботная .

лг

дѣлѣ , крилъ голубинѣ поскренѣ , и ме-
 ждорамѣ еѣ въ блещаннѣ злата . егда
 разнытвѣтѣ нѣннѣ царѣ на нѣй , ѿнѣ-
 жала въ Селмесѣ . гора Бжѣа , гора тоу-
 чная , гора оушереная , гора тучная . въ-
 скоую нещощете горы оушереныя : гора
 юже блговоли Бѣ жити въ нѣй . и бо Гдѣ
 въселитѣся до конца , колесница Бжѣа
 тмами темъ , тысяща гогзующихъ .
 Гдѣ вънхѣ въ синѣинѣ въ стѣмъ . възше
 еси на высоту , плѣнилъ еси плѣнѣ . прѣа
 еси дааннѣ въ челшвѣцѣхъ , и бо не по-
 каряющая еже въселити еѣ . Гдѣ Бѣ
 блвенѣ , блвенѣ Гдѣ днѣ днѣ . поспѣшитѣ
 намъ Бѣ спсѣннѣ нашихъ , Бѣ нашѣ , Бѣ

3

спѣа

Полунощница,

спати. и Гна Гна и ходица смртнаа.
 Обаче Бъ съкрѣшитъ главы врагъ своихъ,
 врѣхъ влаетъ переходящы въ прегрѣшеныхъ
 своихъ. рече Гдѣ, ѿ насана Обращѣ, О-
 бращѣ въ гдѣинахъ мѣрскихъ. како да
 омочитѣа ногѣ твоѣ въ крѣви, азъ языкъ
 ѿ ѿвъ твоихъ ѿ врагъ ѿ него. видѣна
 быша шествѣа болѣе, шествѣа ба моего
 црѣа еже въ стѣмъ. предвѣриша кнзи
 близъ поющы, по средѣ дѣвъ тумпанѣцъ.
 въ цркви бггословите ба, га ѿ истѣчни
 Израилевъ. тоу беніаминъ юноша въ
 оужаеѣ, кнзи Юдови влкъ ихъ, кнзи
 Забулеѣни, кнзи Нефдаимли. запо-
 вѣждъ бже сілоу бою, оукрѣпи бже се,

Еже

Субботная.

лѣ

Еже съдѣла въ насъ, ѿ цркви твоѣа въ
 Іерусалимъ. тебѣ принесутъ црѣе дары,
 запрети свѣремъ трѣстнымъ. сѣньмиъ
 юнецъ въ юницѣхъ людскихъ, затвори ти
 некорѣшенныа сребромъ. разрѣши языкы
 хотѣщаа бранемъ. приидѣтъ маѣницы
 ѿ Егѣпта, Еѣіопіа преваритъ рѣка еѣ
 бгоу. Царѣства земнаа, пойте боу. въ-
 спойте Гви. възшешемъ на нѣбо некиное
 на вѣтѣкы. се дастъ глагоу своемуу гла
 сілы, дадите славу бѣи. на Іили веле-
 лѣпотѣ его, и сила его на ѿбллицехъ.
 дикенъ бѣ въ стѣхъ своихъ, бѣ Іилевъ.
 тѣи дастъ сілоу и дрѣжакоу людемъ
 своимъ. бленъ бѣ. Слава:

Зѣ

Сѣи

Полоунощница,

Псаломъ, 31.

Пси мѧ Бже, ꙗко внидоша въды
до дша моя. оуглабохъ въ тмѣ-
нѧ глѣбины, и нѣсть постоѧнѧ.
прѧдохъ въ глѣбины мѡрскыѧ, и
боура потопи мѧ. оутрѣдихъ азъ
къ измолче грѣтань мой. не чезѡстѣ
ѡчи мои, оуповающѣ ми на Бѧ моего.
оумножиша мѧ паче власъ главы моеѧ,
ненавидѧщей мѧ въ соуде. оукрѣпиша мѧ
браси мои, изгонѧщей мѧ неправды ꙗже
не въхыщахъ, тогда въздадохъ. Бже ты
оубѣдѣ безоуміе мое, и прегрѣшенѧ моя
ѡ тебе не оутайша мѧ. да не постыдѧ мѧ
О мнѣ трѣпѧщей тебе ГИ, ГИ силъ.

ни

Субботная.

31

ни же порамѧтъ О мнѣ ищѡщей тебе
Бѧ и ѧлекъ. ꙗко тебе ради прѧдохъ поношеніе,
покры ерамотѧ лице мое. чуждѣ быхъ бра-
тѧи мои, и страненъ сынѡвомъ мѡре
моемъ. ꙗко ревностѡмъ твоимъ снѣтъ мѧ,
и поношенѧ поносѧщихъ ти нападоша
на мѧ. и покрыхъ постомъ дшѡ мою, и
бысть въ поношеніе мнѣ. и положихъ о-
дѣѧнѧ мое вѣретице, и бы имѣ въ прѧтчуѡ.
О мнѣ глѣмлахъ сѣдѧщей въ вратѣхъ,
и О мнѣ поухѡ пѧющей вино. азъ же моли-
твою мою к тебе Бже въ время благоволе-
нѧ. Бже, въ мноужествѣ мѧти твоеѧ
оуслыши мѧ. въ истиннѣ спасенѧ твоего,
спси мѧ ѡбренѧ, да не оуглабѧ мѧ. и зѧ-

31

ви мѧ

Полоунощница,

ви мѧ ѿ ненавиждѡщи мѧ, и ѿ глѡбѡкъ
 вѡдъ. да не потопит мене бѣда водная,
 ни же пожрет мене глѡбина, ни же сведет
 о мнѣ ровеникъ оутъ своихъ. оуслыши
 мѧ гдѣ, яко блга милость боа, по мно-
 жествѣ щедрѡтъ твоихъ призи на мѧ.
 Не ѡбрати лица твоего ѿ отрока твоего
 яко скръблю скоро оуслыши мѧ. въ нми
 дши мойи, и избави еа. врагъ мой ради
 избави мѧ. ты бо съвѣи поношеніе мое,
 и стѣдъ мой, и срамотоу мою претокѡю
 въи стѣжающей ми, поношеніе прича-
 дша моя и страсть. и ждѡхъ иже съ мною
 покрѣбитъ, и не бѣ. и оутѣшающихъ,
 и не обрѣтохъ. и даша въ снѣдъ мою

желчь,

Сѡубѡтная.

лз

желчь, и въ жаждѡ мою напоиша мѧ оцта.
 да бѡдетъ трапѣзѡ ихъ предъ нами бѣтъ,
 и въ въздааніе, и въ съблзнь. помрачи-
 тъ бѣа ѡчи ихъ невидѣти, и хребетъ ихъ
 ѡнѡдъ слаци. пролѣи на нѧ гнѣвъ бои,
 и гареть гнѣва твоего постигнетъ ихъ.
 да бѡдетъ дворъ ихъ пѣтъ, и въ жилищѣ
 ихъ да не бѡдетъ живоущаго. зане его же
 ты порази, тѣи погнаша, и къ болѣзни
 назвъ моихъ приложиша. приложи беза-
 коніе къ безаконію ихъ, и да не внидѡтъ
 въ правдоу бою. да потребѣтѣа ѡкнигъ
 животныхъ, и съ правеными не напишѣ-
 тел. нищѣ и бола емъ азъ, спсѣніе бо
 бже пріатъ мѧ. въхвалю мѧ ба моего

съпѣнію,

Полоунощница,

съ пѣнію, възвеличюу его въ хваленіи.
и оугодно боудеть Бгъ паче телца юна,
рогы издающа и пазнокти. да оузратъ
нищии, и възвеселѣтѣ. възышѣте ба,
и живѣ бѣдетъ дша ваша. яко оуслыша
нищаа гдѣ, и окованыхъ своихъ не оуни-
чижитъ. да възхвалѣ его несиа земля.
море, и всѣ живущаа въ немъ. яко бѣ
спѣтъ Сисона, и съзиждутѣа гради
Юдеистіи. и вселѣа тамо, и наслѣдѣ-
и, и сѣма рабѣ твоихъ оудръжитъ и.
и любѣщійма боѣ, вселѣтѣа въ немъ.

Псаломъ, 34.

Бже въ помощъ мою вѣнми, Ги помощи
ми потщисѣ. да постыдѣтѣа и посра-

мѣа

Соревѣтная.

43

мѣа ищущей дшѣ моею. да възвратѣа
къпѣтѣ, и постыдѣтѣа мыслѣщей ми
злаа. да възвратѣтѣа лѣѣ стыдѣ-
щесѣа, глѣющей ми, блгоже блгоже. да въз-
радуютѣа и възвеселѣтѣа о тебѣ, вѣи
ищущей тебѣ бѣ. и глѣютъ въишѣ, да възве-
личитѣа гдѣ, любѣщей спсѣніе боѣ. азъ
же нищѣ сѣмъ и оубогъ, бѣ помози ми.
помощникъ мой и избавитѣа мой сѣи ты,
Ги не закоени.

Слава: Инѣѣ: Безъ аллилуѣа. Вѣрѣю
въ единого бга: Аистъ, 41.

Тѣже, Трѣтое: Ипѣ Оченашѣ. Іерѣѣ.

Яко твоѣ естъ црѣтво: Тѣже, Трѣчнѣ.

Тропарѣ сѣа: Глагѣ, вѣтѣрыи.

и

Несѣ-

Полоунощница,

Несъзданное Божество вселенскихъ суди-
телю, оустне наша шкрьзи, яко да въ-
звѣстимъ хвалоу твою въпѣюще: Стъ,
стъ, стъ еси Бѣ. мѣтвами Аплъ твои,
прѣкъ и мѣнкъ, помѣди насъ. Слава:
вышнимъ Силамъ подобаша земни,
повѣднѣю пѣнь принѣсимъ ти въпѣюще:
стъ, стъ, стъ еси Бѣ. мѣтвами всѣхъ
сты твоихъ помѣди насъ. Инѣ:
Бодра и сна въздвигла мѣ еси Гѣ-
оумъ мой провѣти, и срце, и оустне ми
шкрьзи, пѣти тѣ Стѣмъ Тѣце: стъ,
стъ, стъ еси Бѣ. Бцѣ ради помѣди насъ.
Гѣ помѣди. м. Иже на великѣмъ вѣ:
Гѣ помѣди. г. Слава: инѣ: Чтѣшѣ

Хероу-

Соборѣотная.

ли

Хероукимъ: Именемъ Гѣнимъ: Іерѣу.
Бже оушедри ны: Имы. Вѣко Бѣ Оче:
Дистъ, къ. Въкеліахъ жеглѣмъ, сію мѣмъ.
стѣго великого мѣника Евстратіа.

А въ съворѣ сіа неглѣтѣмъ.

Величѣмъ величѣютъ Гѣ. яко призрѣлъ
еси на смѣреніе мое, и не би мене забо-
рилъ крѣкахъ вражіахъ, но спѣлъ еси шкрь-
дшѣ мою. инѣ Вѣко да покрѣетъ мѣ
рѣка твоѣ, и да прѣдетъ на мѣ мѣтъ боѣ.
яко смѣтѣмъ дшѣ мою, и болѣзненѣ естъ
въ ихожденіи своемъ шкрьканнаго ми
тѣмѣ сего. да некогда лѣкавыи сѣпо-
стѣта съвѣтъ, срѣщетъ и прѣпнѣтъ ю
въ тѣмъ, занекѣдома и вѣдома въ-

и бѣ

житіи

Полоунощница,

житїи сѣмъ, бывшаа ми грѣхы . мѣтїи
бѣди ми вѣко . и да не оузритъ душа моя,
тѣмнаго възора люкавыхъ бѣшъ . но
да прїиметъ ю аггїи твои свѣтїи и пре-
свѣтїи . да жъ славу имени боимъ стѣмъ,
и своєю силою, възведи ма на бжтѣвны
бои соудъ . въ негда судити ми ма, да не
прїиметъ мене рѣка князя мїра сего,
и стрѣгнѣти ма грѣшника въ гаденноу
адовоу . но престани, и бѣди ми спїителъ
и застоупникъ . теленныа бо сїа моуки
веселие соутъ рабѣмъ боимъ . помѣди ги
окирѣнившюся страстьми житїа сего
дшѣ мою : и чїстѣ еа, ради покалїиа и
неповѣданїа прїими . яко благословенъ,

и хва-

Собѣшная .

лѣ

и хвалимъ сїи въ вѣсѣхъ стѣхъ твоихъ,
въ вѣки вѣкомъ, аминь .

Поимъ . Прїидѣте поклонѣмъ ма :
и прочее въ порядоу . Якоже писано
въ прѣвой Полоунощници . Аистъ, кг .
Таже, ѿпоустъ . и прощенїе въе,
обычно :

и г

ПОЛУ-

П О Л У Н О Щ И Ц А
Н Е Д Е Л Н А А .

Подобаетъ вѣдати, ꙗко ꙗще нѣсть в
Недѣлю будніе всенощное, бываеъ
прежде оутрени Полоунощница .
Наченшъ Іерейю, Глѣмъ Црю нѣный, Трѣое,
по Оче нашъ . Іерей, ꙗко твоє єсть цртво .
Глѣ, Глѣ помлди, вѣ . Сла, Иннѣ . Глѣ,
Придѣте поклонѣмъ, г . Валомъ, н .
Помлдимъ бѣ . Пн, в повѣднѣвно Полуно .
Глѣ, Канонъ Трѣенъ, Настоящаго глѣса .
Посимъ припѣла Трѣичны . твореніе,
Григоріа Синаита .

Недѣлнаа .

М

Подобенъ . Достойно єсть :
Достойно єсть Бгоподобнѣ славити Глѣ
Трѣе Сгѣа, безъ предѣланю и пресоуществе
ноу, и всеблгго Бга нашего . Юже сла
вѣтъ вѣи земнороднїи, и славоушкѣтъ
Силы нѣныа . иже ѿ вѣхъ вѣрно покла
нѣмю, Единицѣ по существоу, и
трипостанову .
Господоначальнѣ Херувимѣ, и Бгона
чальноу беражежденїа Серафимѣ, нера
дѣланѣ Трѣцѣ въ Единици, соущее Бго
началіе Глѣ величаемъ .
Оцоу безначальноу и Бгоу . събезначал
нѣ Словѣ съ Дхомъ поклонѣмъ . не
раздѣлно єдино въспѣваемо соущество .

три .

Полоунощница,

тричленную единицу, върши славимъ.
въспомимъ въи Бгоподобнѣ, въспѣваньи
Бжтвными, Оца и Сна и Дха Бжтв-
внаго, Треставное ество, едино
цтво и гдство.

Дочезарныа твоа молниа, въсиаи ми
Бже мой. треставне судителю. домъ
ма покажи боа неприступныа славы,
свѣтелъ и свѣтоносенъ и неизмѣненъ.
Бгоже трепещутъ и трасуютъ Херувими,
и славошвагъ агглыкаа въа въишнѣтла.
Иже ѿ двы неизреченно въплѣщашагоа,
Христа жизньодавца състрахомъ слави.
Достойно естъ все благоговѣнно, моли-
ти тла съ слъзами, въимлтиваго и все-

щедра-

Неделнаа.

ма

щедраго, и спаса дшамъ нашимъ.
Прими слъзы црю. прими рыданіе Окаа-
ннаго и плачь. и избави ма пламене и
тмы внѣшнаа, и Бжтвеннаго црствіа
Обѣщника ма сътвори. Слава:
Оче въседоужителю, Слову Бжтви, весты
Дше, едина сила и образъ, единоцтво,
и бжтво, и власть, помилуй и спси покла-
нающихъ тнеа. Инѣ:

Изъ мртвыхъ видѣвши своѣго сна прѣта-
дво, въкршаго еголѣпно. радости не-
реченныа тварь исплѣнашеа, того сла-
ваще тебе величаемъ.

Поѣмъ. Тртое. Ипо Оченашъ: Іеревъ.
Іако бо естъ црво: И посе упакои глгдъ.

и

или,

Полоунощница,

Или Помилуй насъ, помилуй насъ: Слава:
 ГИ помилуй насъ, на тѣ бо оупо: Инѣ:
 Мрдіа двѣри ѿвръзѣнамъ: Писаны,
 въ Пѣвчѣ: въ. Таже. ГИ помилуй. м.
 Слава: Инѣ: Чтѣншюу Керушимъ:
 Имене ГИМ: Іерѣу, Беоущедри ны и блви:
 Имы Глемъ, Матѣу, Стѣи Трци.
 Твореніе Маркаинока. Сіа же Матѣа
 и на великъ вечеръ глетѣа по Пѣвчерници.
Всемогоущаа, и животворѣщаа
 Стѣа Трце, и свѣтоначалнаа,
 таже мирнѣю, и великъ премирѣ-
 нѣю тварѣ, за единѣ блгть ѿ несоущихъ
 приводѣи, и промыслѣи съдрѣжаши.
 иже бо прѣчихъ твоихъ не и зреченныхъ,

Озе-

Недѣлнаа.

мв

О земномъ родѣ блгодѣаніихъ, и по-
 кажніе намъ ради плѣтскаго неможеніа,
 до смрти даровавѣи. не остави насъ о-
 кажннихъ владѣавыхъ нашихъ дѣлехъ
 оумрѣти, ни же злоначалникоу и завист-
 цоу гдѣителю врагѣ поимѣшество быти.
 зриши бо блгосуде елико онаго на насъ
 навѣтѣ и вражда. еликоже наше страсто-
 ваніе, и слабостъ и некрѣженіе. но не оикоу-
 ныа ти блгти съдѣланна насъ. мѡли
 на великій днь и часъ прогнѣвающеи тѣа,
 чтныхъ и животвоурыхъ заповѣдѣи пре-
 стѣпленіемъ. и вѣа оубо всего прешешаго
 живота нашего, и до нѣшшаго часа,
 съгрѣшѣннаа нами, въ дѣланіихъ или

І в

глави,

Полоунощница,

гланыхъ, или помышленийъ: остави
 прости. сподобиже насъ и прочее сконча-
 ти житіе, въпокаяніи и оумиленіи, и
 въ соблюденіи стыхъ твоихъ повеленій.
 аще оубо сладостію прелестившеся, мно-
 гообразнѣ съгрѣшихомъ, или мръзки-
 ми похотѣми не полезными и вредными
 объястившеся, препроводихомъ. аще
 гнѣвомъ и горостію подвигъшеся беслове-
 сною, коимъ брата нашего окръвнхшомъ.
 аще азъкомъ не изгѣжныхъ и стропы-
 тныхъ и крѣпкихъ стѣи обѣхшеся.
 аще коимъ чювствомъ, или вѣми. во-
 лею, или не волею. вѣдающе, или не вѣ-
 дающе. ѿ възхищенія и поученія безоуно

поло-

Недѣльная.

мг

поползохшеся, аще же лѣкѣвыми помысли
 и светлыми, совѣсть окръвнхшомъ. аще
 кшій другій образъ прегрѣшихомъ, ѿпре-
 пріятія и обычаа тоими злаго. прости
 намъ и остави всѣ, всещедре преблаже, и
 многомилтике. и дарди на прочее бодростіи
 силѣ, въ еже творити волю твою блгѣ, и
 блгѣгондѣ и съвршенѣ, да ношнаго и мрѣ-
 чнаго зла, свѣтовидны покаяніе премѣ-
 ншеся. яко въ днѣ блгообразно ходящій.
 Очищеніи гнѣмѣ члколюбію боимѣ недо-
 стѣи. въспѣвающе тѣ, и вели-
 чающе въ вѣки вѣсѣ.

Сла, Инѣ, Гѣ помлди в. Гѣ блви Іерей,
 ѿ поу. въскрѣ и мртвхъ, Ими, Амѣ.

а г

Игы-

Полоунощница,

Иъкываетъ прощѣніе. Та Виктѣнія.
Помошлѣмъ оъгохраніюмъ: Писа,
въ Повѣднѣ: Полно. Анетъ, къ. Поге
Игоумень. За мѣтъ стѣхъ: Яще ли
нѣтъ игоумень, То Іерей, Егѣже чрѣда.
Ичтѣтѣся Празикъ Апъ ѿ Канонарха.
Рѣкшѣ томоу написаніе, Іерей. За мѣтъ
стѣхъ ѿцѣ нашихъ:

Подобаетъ вѣдати. Яко въ Сѣтонъ аѣонъ
ской Горѣ. Ягѣ по Трѣичномъ Канонѣ
поютъ Достойно естъ: Обеліка
та, Трѣое, и по Оченашъ. Іерей. Яко
твоѣ естъ црѣво: Та, и Пакои Глаѣхъ.
и Ги помѣди, м. Слава, и ннѣ. Чтѣнѣишѣ
Херувѣи: и прѣчаа, и ѿпѣетъ.

НАЧА

НУААУРНИНУОУШІОУ
НІАООЕІНІАІЕШІОЮ

И МЫ, ГЛАГОЛЕМЪ. АМИНЬ.
Прѣидѣте поклонѣмъ: г: Анетъ, е.
Въ конѣ, ѿаломъ двѣкъ. Аі.

Слышитъ та Гдѣ въ дѣнь
печали. защити та и ма
ба Іакѣвѣа. послѣ ти
помощъ ѿ стѣго, и ѿ
Сисѣна застѣпи та. поманѣтъ вѣакѣ

жрѣ-

Въсѣдованіе,

жрѣтвѣ твоѣ, и всесъжженіа твоѣ тѣ-
чна бѣди. даждь ти гдѣ по срѣдѣ твоѣмъ.
и всѣ свѣтъ твой исплѣни. възрадо-
уемъ о спсѣніи твоѣмъ, и въ имѣ Гдѣ бгѣ
нашего възвеличимъ. исплѣни гдѣ всѣ
прошеніа твоѣ. нѣ познахъ, ꙗко сплѣ-
ѣтъ гдѣ хъ своѣго. оуслышитъ егѣ съ-
нѣе стѣго своѣго, въ силахъ спсѣніе де-
иница егѣ. сѣи на колесницахъ, и сѣи на
кѣнехъ: мы же въ имѣ Гдѣ бгѣ нашего
призовемъ. тѣи сплѣти быша, и падѣша:
мы же встѣхъмъ и испрѣвихъмъ. Гдѣ
спсѣи црѣ и оуслыши ны, въ нѣже днѣ аще
призовемъ тѣ.

Псаломъ, Давыдовъ. к.

Гдѣ,

Утѣни.

ме

И, силою твоѣю възвеличи-
тѣа црѣ, и о спсѣніи твоѣмъ
възрадуемъ зѣло. желаніе
срѣа егѣ далъ еси емоу, и хо-
тѣнѣ оуслѣ егѣ нѣи лишилъ егѣ. ꙗко
предварилъ еси егѣ бѣвѣнѣемъ бѣгостыни.
положилъ еси на главѣ егѣ вѣнѣцъ ѣка-
менѣчѣтна. живота просилъ естѣ ѣтѣи,
и далъ еси емоу, догѣтѣ оу днѣи въ вѣкѣ
вѣка. велиа слава егѣ спсѣніемъ твоѣмъ,
славоу и велелѣпѣи въложиши на нѣ, ꙗко
да еси емоу бѣвѣнѣе въ вѣкѣ вѣка. възвели-
чиши егѣ радѣстѣю сълицемъ твоѣмъ.
ꙗко црѣ оупѣвѣстѣ на гдѣ, и мѣтѣю выши а
нѣ подвижитѣа. Обрѣщѣтѣа рѣка твоѣ

к

вѣмъ

Възвѣдованіе,

вѣи въ врагѣмъ твоимъ, десница твоя
обращаетъ всѣхъ ненавидѣвшихъ тебѣ. ꙗко
положиши ихъ ꙗко пещь огнену въ вре-
мя лица твоего. Гдѣ гнѣвомъ своимъ
смытитъ ѿ, и снѣтъ ихъ огнь. плаш
ихъ ѿ земли погубиши, и сѣмъ ихъ ѿ-
енѣвъ члѣкихъ. ꙗко оуклониша на тѣ
злаа. помыслиша свѣты, ихъ же не-
возмогѣша сътавити. ꙗко положиши
ѿ хребѣтъ въ изгнѣтцѣхъ твоихъ. оуго-
товаши лице ихъ. възнеси ѿ силю
твою, въ поемъ и поемъ силы твоя.
Слава: Инѣ: Трѣтѣ. И по Оце нашъ:
Тропаріи сѣи. Гласъ, ѿ.

Спѣи Гдѣ люди твои, и бѣги достоѣннѣ

вое.

Утѣни.

мз

твоѣ. победы бѣговерномъ црѣ нашему
на съпротивныа дарѣа. и своа съхра-
наа крѣтомъ сѣи люди. Слава:
възнеси ѿ на крѣтъ волю. тезой менѣ-
томъ нѣ градоу твоимъ, щедроты твоя
дарѣи хѣбѣ. възвели силю свою, бѣго-
вернаго црѣ нашего. победы даа ѣмоу
на съпостаты. побоеѣи моуце твоѣ ору-
жіе, мироу не побѣдимую побѣду. Инѣ:
Предстѣлнице страшная и непосты-
наа. не презри благаа матѣвъ нашихъ, въ-
сепѣтаа бѣе. оутвѣрди православныхъ
житіе. и спѣи имъ же повелѣ дръжавство-
вати. и подаждь имъ нѣнѣю побѣду бѣгомъ.
ѣгоже родила ѣси ѣдина бѣвеннаа.

кѣ

гѣ

Въсѣдованіе,

Г҃и помилуй. вѣ. Слава: Инѣ: Слава
въ вышнихъ Бг҃у:

Аще ли естъ Іеруѣ, гл҃еть ектенію ма-
лоу, зацрѣтъчю.

Помилуй насъ Бѣ, по велицѣи милости
твоеи. мѡлимъ тѣа, оуслыши и
помилуй.

Еще мѡлимъа о благоутѣвѣмъ и Бг҃о-
хранимѣмъ цри: Иакѣ възгласеніе.

Ико мѣтвѣ и чѣколюбецъ Бѣ:

И поемъ възгласитъ:

Слава стѣи единобщнѣи и животворя-
щей, и нрадѣлимѣи Трци. вѣгда, инѣ
и прнш и въ вѣки вѣкѡмъ. Амѣнь.

Чтетъ оуставленный братъ Езаѡалмы.

ЛѢГКѢ

Утрѣни.

мз

Лѣгко, сътихостію, и съвниманіемъ.
Слава въ вышнихъ Бг҃у, и на земли миръ.
въ члцѣхъ бѣговоленіе. Сѣ гл҃етьа, г.

Таже.

Г҃и оустнѣ мои ѡвръзиши, и оуста мои
възвѣстѣтъ хвалоу твою. Сѣ рѣци, в.

Таже, Езаѡалмы. Всѣхъ же сѣхъ Шести
ѡалмѣвъ, концы подвѣиваютъа.

ѡаломъ Давидовъ, в негда ѡбѣгаше ѡ
лица Авесалѡма сына своего. г.

И, что а оумножиша стѣжа-
ющей ми; мнози вѣтаютъ
на ма. мнози глаголютъ дши
мои, и бѣтъ спсѣніа емѣ ѡбѣтѣ его, ты
же Г҃и заступникъ мой еси, слава моа,

к г

и възно

Езѣѡалмы.

и възносѣи главоу мою. глаголю мойми къ
 Гоу възвахъ, и оуслыша мѣ ѡ горы стѣиа
 своѣа, азъ оуендохъ и спахъ, възтахъ ꙗко
 Гдѣ застоупитъ мѣ. не оубоюѣа ѡ темъ
 людѣи, оубо гдѣ нападающихъ на мѣ. въ-
 искрнѣи Гдѣ, спси мѣ бже мой. ꙗко ты порази
 всеа враждующа мѣ въ соудѣ. збѣи грѣш-
 никомъ съкрѣшилъ еси. Гдѣ естъ спсѣнїе,
 и на людехъ твоихъ бже твоѣ. ж
 азъ оуендохъ и спахъ, възтахъ ꙗко Гдѣ
 застоупитъ мѣ: Д

въпоинанїе о соудѣ естѣ. аз.

и не ꙗростїю твоєю обличи
 мене. ни гнѣвомъ твоимъ пока-
 жи мене. ꙗко стрѣлы твоѣ

оунозо-

Стрѣла.

ми

оунозоша ми, и оутвѣрдилъ еси на мѣ
 роукѣ твоѣ. не естъ ищѣленїа въ плѣти
 моеи, ѡ лица гнѣва твоѣго. не естъ мира
 въ кѡстехъ моихъ, ѡ лица грѣхъ моихъ.
 ꙗко безаконїа моя превзыдоша главоу
 мою. ꙗко бжема тѣжко отаготѣша
 на мѣ. въмирѣша и съгниша раны
 моя ѡ лица безоумїа моего. пострада
 и смирихъ всеа до конца, весь днь сътѣа
 хождахъ. ꙗко лѣдѣи моя наплъниша
 поруганїи, и не естъ ищѣленїа въ плѣти
 моеи. озлобленъ быхъ и смирихъ всеа до
 сѣла, рыкахъ ѡ въздыханїа срца моего.
 Гдѣ, предтобою все желанїе мое, и възды-
 ханїе мое ѡ тебе не оутѣнѣа. срце мое смѣ-

тнѣа,

Бѣзаконныи.

Тѣло, остави мѧ сила моя, и скѣтъ
 ѡчию мою, и тѣло нѣтъ съ мною. друзи
 мой, и инокрѣпни мой, прѧмо мнѣ прибли-
 жишася, и стѧша. и ближнии мой ѡ да-
 лече мене стѧша, и иждѧху мѧ ищущей
 душю мою. и ищущей зла мнѣ, глѧху
 свѣтна. и лѣтѣвна вѣсь днь побѧху мѧ.
 азъ же яко глѧху не слышаху, и яко нѣмъ
 не ѡвръзѧх оусть своихъ. и быхъ яко
 члѣкъ не слыша. и не имый въ оустѣхъ
 своихъ обличѣнѧ. яко на тѧ ГИ оупова,
 ты оуслышиши ГИ Бѣ мой. яко рѣхъ да-
 некогда порадуютъ мѧ врази мой. и
 вѣнегда подвижатсѧ ншгѧмъ моймъ,
 на мѧ веле рѣчѣваша. яко азъ на раны

готовъ,

Утѣна.

мѧ.

готовъ, и болѣзнь моя предомною естъ
 выноу. яко безаконіе мое азъ възвѣщюу,
 и попокуеѧ о грѣсѣхъ моихъ. врази же мой
 живоутъ, и оукрѣпишася паче мене. и оу-
 множишася ненавиждущи мѧ безъ прѧды,
 въздѧющеи ми зла въ зѣла гѧмъ, облыга-
 ху мѧ, зане гонѧху блгтыню. Не оста-
 ви мене ГИ Бѣ мой не ѡтвѣпи ѡ мене. вѣн-
 ми въ помощь мою, ГИ спсѣнѧ моего.

Повтори.

Не остави мене ГИ Бѣ мой, не ѡтвѣпи ѡ-
 мене. вѣнми въ помощь мою, ГИ спсѣнѧ
 моего: Ѳаломъ Дѣвъ,
 вѣнегда быти емоу въ пѣстыни Юдей-
 стѣи. Ѳк.

а

Бже,

Взѣшлмы.

Бже мой, к тебе оутренюю.
 въжада тебе душа моя, колы-
 множицею тебе плоть моя.
 къ земли поустѣ и не прохо-
 днѣ и не зводнѣ, тако въ стѣмъ авиел
 тебе, видѣти силѣ твою, и славоу твою.
 яко лучше милость твою паче животъ,
 оустнѣ мои похвалятъ тѣ. тако бла-
 га въ животѣ моемъ. О имени твоёмъ
 въздѣждѣ роуцѣ мои. яко ѿ тоука и ма-
 сти исплъниша душа моя, и оустнѣ радо-
 сти въхвалятъ тѣ оустѣ мои. аще по-
 минахъ тѣ на постели мои, на оутрени
 побѣхъ въ тѣ. яко бысть помощникъ
 мой, и къ кровѣ крылъ твою възрадуеша.

прише

Утрени.

и

прильпе душа моя потебѣ, мене же приатъ
 десница твоя. ти же въ соуде некаша душа
 мою, внидѣтъ въ преисподнѣ земли.
 предадѣтъ въ роуки оруужію, части ли-
 совомъ боудѣтъ. црѣ же възвеселитѣся
 о бѣхъ. похвалятѣся великыи и великии имъ.
 яко заградѣша оустѣ глѣущи неправдѣ.

Повтори.

На оутренихъ побѣхъ въ тѣ, яко бысть
 помощникъ мой. и къ кровѣ крылъ твою
 възрадуеша. прильпе душа моя по тебе,
 мене же приатъ десница твоя.

Слава: Инѣ: Аллилуїа. г. бже поклѣ
 бѣе. Гѣ помладѣ, г. Слава: Инѣ: Пѣнь
 шлмы снѣвъ Корѣвъ, пз.

лѣ

Итод

Езаѳаиы.

И тогда и сходитъ Іерей ѿ мѣста своего .
и глетъ втайнѣ мѣтвы, ѿбычныи .

пре образомъ вѣки Хѣ .

И, Бже спсѣнія моего, въ днѣ
вѣвахъ, и внощи претогою .
да внидетъ предъ тѣмъ моли-
тва моя, приклони оубо
къ моленію моему . Іако исплъниша золь
доуша моя, и животъ мой адъ приближи-
ша . привмѣненъ быхъ съниходящими
кровъ . быхъ яко члкъ безъ помощи, въ-
мрътвыхъ свободъ . Іако извѣнни сплщени
въ гробѣхъ, и хже не помянулъ еси кто .
и тѣи ѿ рѣки твоѣи ѿриновѣни быша . по-
ложиша мѣ въ ровѣхъ пренеподнѣмъ, въте-

мны

Ѹтрна .

на

мныхъ и сѣни смртнѣи . на мнѣ оубо
днѣи яростъ боа, и вѣа волны твоѣ на-
веде на мѣ . оудалилъ еси знаемыхъ моихъ
ѿ мене, положиша мѣ мръзость себѣ,
преданъ быхъ, и не ихождаахъ, ѿчи мои
и знемогостъ ѿ нищеты . възвахъ къ тебѣ
Ги вѣсь дѣнь, въздѣхъ къ тебѣ роуцѣ мои .
ѣда мрътвыми борishi чюдеса, ли врачеве
въскресахъ . и исповѣдахъ тебѣ; ѣда
повѣсть кто въ гробѣхъ мать твою, и
истиннѣ твою въ погнѣли; ѣда познана
бѣдѣхъ въ тѣмъ чюдеса твоѣи, и правда боа
въ земли забвѣннѣи; азъ къ тебѣ Ги възвахъ,
и оутро мѣтвѣ моя предваритъ тѣмъ . въ-
скоую Ги ѿрѣши душѣ мою, ѿбращаеши

дѣ

лицѣ

Езѣѡалми.

лицѣ своеѡ менѣ; нищѣ есмь азъ, и бѣ-
 трудѣхъ ѡ юности моеѡ. вознесѣ же сми-
 рихъ еѡ, и изнемогахъ. на мнѣ при-
 доша гнѣви твоѡ, оустрашенїѡ твоѡ
 възмѣтиша мѡ, ѡбыдоша мѡ яко
 вода. весь днь ѡдръжаша мѡ якоупѣ.
 оудалилъ еси ѡ мене друга и искрѣ-
 наго, и знаемыхъ моихъ
 ѡстрастей. Повторї.

Гї бѣ спсѣнїѡ моего, въ днѣ възвахъ, и
 юности предѣ тобоу. да вънїдетъ предѣ
 тѡ мѡтва моѡ, приклони оухо
 твоѣ къ молѣнїю
 моему:.

ѡаломъ двѣкъ. ѡк.

Блви

Ѣтрїна.

нв

Блви дше моѡ Гѡ, и всѡбноу трѣ-
 на моѡ имѡ стое его. блви дше
 моѡ Гѡ, и не забывай вѣхъ въ-
 здавнїи его, Очищающаго всѡ безза-
 конїѡ твоѡ, и щѣлающаго всѡ недѣги
 твоѡ и заблажцаго ѡ истлѣнїѡ животѣ
 твоѡ. вѣнчающаго тѡ мѡтїю и щедротѡ
 ми, и сплѣнающаго въ вѣгыхъ желанїе,
 твоѣ. обновитъ еѡ яко орлоу юность
 твоѡ. творѡи мѡтвїню гдѣ, и судбоу
 вѣмѣ ѡбыдимымъ. сказа поутї своѡ
 Мсѡуїоу, снѡвомъ Израилевомъ
 хштенїѡ своѡ. щедръ и мѡтвїкъ гдѣ,
 длѣгштрѣпѣлїкъ, и многомѡтвїкъ. не
 доконца прогнѣвлетъ еѡ, ни въ вѣкъ вра-

ждѣтъ.

Езѣрамы.

ждѣтъ. не по беззаконіемъ нашимъ
сътворилъ естъ намъ, ни по грѣхѡмъ
нашимъ въздѣлъ естъ намъ. ꙗко по
высотѣ небу ѿ земли, оутвѣдиль естъ
Гдѣ милость свою на бжѣщихъ егѡ.
Елико ѡтѡмъ вѣтѡцы ѡ западѣ оудѣ-
лилъ естъ ѡ насъ беззаконіа наша. ꙗко-
же щедритъ ѡцъ сыны, оущедритъ Гдѣ
божїихъ егѡ. ꙗко тои позна създѣ-
ніе наше, помани ꙗко прѣтъ есмѣ. члкъ
ꙗко трава, днѣ егѡ ꙗко цвѣтъ силныи
тако оцвѣтетъ. ꙗко доухъ проидетъ
въ немъ, и не бѣдетъ, и не познаетъ кто мѣ-
ста своѣго. мѣтъ же Гнѣ ѡ вѣка и до
вѣка на бжѣщихъ егѡ, и правда егѡ на

снѣхъ

Утрѣна.

нг

снѣхъ снѡвъ, хранѣщихъ завѣтъ егѡ,
и помнѣщихъ заповѣди егѡ творити ѡ.
Гдѣ на небу оуготова прѣтолъ свой, и црѣ-
ство егѡ въсѣми оуладаетъ. бжѣте Гдѣ
вѣи аггли егѡ, сильнии крѣпостїю бжѣщей
слово егѡ, оуслышатиглазъ словесъ егѡ.
бжѣте Гдѣ вѣи силы егѡ, славы егѡ тво-
рѣщей волю егѡ. бжѣте Гдѣ вѣи дѣла егѡ,
на вѣкомъ мѣстѣ влчѣтвїа егѡ,

бжѣ дше моѡ Гдѣ.

Покторї.

На вѣкомъ мѣстѣ влчѣтвїа егѡ, бжѣ
дше моѡ Гдѣ:

Уаломъ Давїдесѡвъ, егда гонѣше и
Ивсїалесѡмъ сынъ егѡ. рмк.

м

гн

И оуслыши млтвоу мою,
 вѣдши моленіе мое въ истинѣ
 твоѣи . оуслыши мѧ въ правдѣ
 твоѣи , и не вѣнйди въ соудъ съ рабомъ
 твоимъ , яко не оправдїтєа предъ тобою
 великъ живыи . яко погна врагъ дшѣ мою ,
 смирилъ єсть въ земли животъ мой .
 погиди мѧ єсть въ тѣмныхъ яко мръбѣи
 вѣкѣ . и оуны въ мнѣ доухъ мой . въ мнѣ
 смѣтїєа срце мое , поманѣхъ дни древна .
 поучїхъєа въ всѣхъ дѣлахъ твоихъ , въ
 дѣлахъ рукѣ твоѣи поучїхъєа . въздѣхъ
 къ тебѣ руцѣ мои , дша моя яко земля
 безводнаа тебѣ . скоро оуслыши мѧ Гїи ,
 и шезе доухъ мой . не ѡврати лица твоего

ѡ мене ,

ѡ мене , и оуподоблюєа низходящимъ
 вѣрокъ . слышанѣ сътвори мнѣ заутра
 мѣ твою , яко на тѣа оуповахъ . скажи
 ми Гїи пѣть , вѣньже пойдѣу , яко къ тебѣ
 вѣзѣхъ дшѣ мою . и зми мѧ ѡ врагъ мойхъ
 Гїи , къ тебѣ приѣгохъ , научи мѧ борити
 волю твою . яко ты єси Бѣ мой . Дхъ
 твои бѣгїи нагѣвитъ мѧ на землю правоу .
 имени твоего ради Гїи живыи мѧ , правдою
 твою изведеши ѡ печали дшѣ мою , и
 млтїю твою потребиши врагы мои . и
 погубиши всѣа стѣжающаа дши мои ,
 яко азъ рабъ твой єсмь . Повтори .
 оуслыши мѧ въ правдѣ твоѣи Гїи , оуслыши .
 и не вѣнйди въ соудъ съ рабомъ твоимъ .

мѣ

дхъ

Езаѳалмы.

Дхъ твоѣ блгн наставитъ мѧ на
землю правѣ:

Слава. Инѣ: Аллилуѣа, г. Гѣ помнѣ
лѣи. вѣ. Глѣтъ Іерѣѣ ектѣнію великѣю,
или діаконѣ. Миромъ Гѣ помилѣмѣ.

И възглашаетъ Іерѣи.

Ико подобаетъ ти велика слава чѣсть
ипокланѣніе. Оцѣ и Снѣ и Стѣомѣ Дхѣ:

Тѣже. Бѣ Гдѣ и ѡбѣсѣ намѣ,
блвенѣ градѣи въ имѣ Гне.

По гласѣ Тропарѣ. Стѣхъ, а.

Иповѣдайте Гви, ико блгъ ико въ
вѣкѣ милостѣ егѣ. Стѣхъ, б.

Обышедше обыдоша мѧ, и именѣмъ
Гнимъ противѣхѣ имѣ. Стѣхъ, г.

Н

Въслѣдованіе,

не

Не оумроу но живѣ боудѣ, и повѣмъ дѣла
Гна. Стѣхъ, д. Камень егѣже
небрегоша зиждѣщей, сѣи быетѣ въ главо
оугла. Ѡ Гѣ быетѣ сѣи, и естѣ дѣвна въ
ѡчѣю нашѣю.

Икъ коемѣждо стѣхѣ припѣвае: Блавенѣ
градѣи въ имѣ Гне. Дикше же по ко-
емѣждо стѣхѣ поютъ: Бѣ Гдѣ и ѡбѣсѣ:
вѣсѣ до конца, въ гласѣ тропарѣ. Тѣже,
Тропарѣ, днѣ. или стѣомѣ, или праздѣ-
никоу. Егда же естѣ Поетѣ,
то поетѣ въ мѣсто: Бѣ Гдѣ и ѡбѣсѣ:
Аллилуѣа. На гласѣ, Октеѣихѣ.
Стѣхѣи же Пѣвецѣ глаголетѣ сѣа:
Стѣхъ, а.

м г

ѡно-

УТРЪНИ.

В нощи оутренѣетъ дхъ мой, къ тебѣ бже.

Стіхъ, в.

Правдѣ наоучитеса живоущей на земли.

Стіхъ, г.

Приложи имъ зла гн, приложи зла, славному земли.

Стіхъ, д.

Тако быхомъ възлюбленномъ твоимъ:

И по коемъждостиеб, поетеса.

Аллилуѣа. Трижды.

Таже, Тройчны поютъ тогожде гласа:

Пѣніа

ПѢНІА ТРОЙЧНЫ

Осми гласовомъ.

Гласъ, а.

В шестыи образованіи, безплатныхъ силъ. къ мысленномъ и невестественномъ възводими оумъ, и трестоую пѣсн тристабнаго бжтва въприемше зарю. Херувимьски въпиемъ: стъ, стъ, стъ еси бже: Сѣбѣми неными силами, Херувимьски иже въвышнихъ въпиемъ, трестоую възсылающе хвалъ. стъ, стъ, стъ еси бже: Въставше ѿ сна, припадаемъ ти блже. и аггльскую пѣснь въпиемъ ти силне: стъ,

стъ,

Стрѣна .

стѣ, стѣ еси бѣ . бѣа ради помѣди насѣ,

Свѣтѣленъ .

Иже свѣтъ въ свѣтъ ГИ, дшѣ мой Очисти
ѿ великого грѣха . заступленіемъ бесплѣ-
тныхъ, и спси мѣ .

Длѣжно естъ глати въ Понедѣлникъ:
Заступленіемъ бесплѣтныхъ, и спси мѣ .

въ Вторникъ .
Мѣтвами Прѣча твоего, и спси мѣ .

въ Средѣжѣ, и въ Пѣтокъ .
Силою Крѣта твоего, и спси мѣ .

въ Четвертокъ .
Мѣтвами Яплѣ твоихъ, и спси мѣ .

Гласъ, в .
Неизданное ество, вѣхъ судѣтелю,

оуст-

Тройны .

нз

оустны наша ѿвръзи . ꙗко да възвѣсти
хвалѣтвою вопіюще : стѣ, сѣ, стѣ еси бѣ :
вышнимъ Силамъ подобащима земни,
погѣднѣю пѣни принѣсимъ ти глже :
стѣ, стѣ, стѣ еси бѣ : ѿ Одра и

сна възвѣдѣмъ мѣ еси ГИ, оумъ мой про-
свѣти и срце, и оустнѣ мой ѿвръзи, пѣ-
ти та Отаа Тѣце : стѣ, стѣ, стѣ еси бѣ :

Свѣтѣленъ .

Свѣтъ твой прѣносущный послѣ ГИ, и про-
свѣти ѿчи тайнѣи срца моего . заступле-
ніемъ бесплѣтныхъ, и спси мѣ .

Гласъ, г .

Оца безначална, и Сна събезначална,
и Дха съпрѣносущна, Бжтво едино .

и

Керѣ-

УТРНА.

Херувимски словословити дръзajúще глѣ:
стѣ, стѣ, стѣ еси бже:

Трѣце единосѣщнаа и нераздѣлнаа, еди-
нице трѣкоствѣннаа, и прѣносѣщнаа. тѣбѣ
яко Боу Яггльскоу пѣнь въпиѣмъ:
стѣ, стѣ, стѣ еси бже:

Напрѣсно сѣдѣа прѣидетъ, и когѣждо дѣла-
нѣа обнажатъ еа. но състрахомъ въ-
звѣмъ въ полоунощи. стѣ, с, с еси бже:

Свѣтиленъ.

Послѣ свѣтъ твой хе бже, и просвѣти сердце
мо. застѣплѣнѣемъ беплотныхъ, и спѣи ма.

Гласъ, д.

Безначалнаго ти Оца, и тебе хе бже, и
прѣтий твой дхъ. Херувимски слав-

слова-

Тройны.

ни

словавити дръзajúще глѣмъ: стѣ, с, стѣ:
яко чини ниѣ Яггльсти на небѣхъ.
и стоаниа състрахомъ Человѣчьскаа
на земли. побѣднѣю пѣнь приносимъ ти
бже. стѣ, стѣ, стѣ еси бже:

Мыслныхъ войхъ слоугъ, приносимъ ти
мртвѣнѣи пѣн, дръзajúще глѣмъ: с, с, с.

Свѣтиленъ.

Иже свѣтъ въсѣавый мѣръ своимъ, въ тѣмѣ
дшѣ моею одръжимъ, ѡ великого грѣха
очисти, застѣплѣнѣемъ беплотныхъ.
и спѣи ма.

Гласъ, шѣтый.

Пѣнѣю врема, и мѣтвѣчаъ. прилѣжно
въпиѣмъ единомъ Боу: стѣ, с, с еси бже:

ни

Образо-

УТРНА .

Образовати смѣюще мыслнаа твоа
вѣиинства, Трѣце пребначалнаа . оусты
недостѣиными въпѣи ти : стѣ , сѣ , стѣ :
Иже въ лшжеснахъ дѣчскихъ въмѣща ,
надръ же Очскихъ не ѡлоуча . съ
Агглы и насъ прѣи ми Хѣ Бѣ , въпѣицихъ ти :
стѣ , стѣ , стѣ еси Бѣ :

Свѣтиленъ .

Свѣто даче Гѣ посли свѣтъ твой , и
просвѣти срце мое . заступленіемъ бѣплѣ-
тныхъ . и спси ма . Гласъ , 3 .
Бѣзплѣтными оусты , немлѣчными сла-
во словленіи , шестокрѣилни поютъ ти трѣ-
стоу пѣнь бенашъ . и мы иже на земли ,
недостѣиными оустнами хвалѣ ти въ-

сылаемъ :

Трѣицны .

нѣ

сылаемъ : стѣ , стѣ , стѣ еси Бѣ :
Предъстоаще съ страхомъ Херувѣи ,
оужающа съ трѣпетомъ Серафѣи ,
трѣстоу пѣнь приношатъ немлѣчнымъ
гласомъ , съ нами же и мы въпѣемъ грѣш-
ни : стѣ , стѣ , стѣ еси Боже :
Трѣцѣ единицѣ Бжтвомъ , несѣлааннымъ
единствомъ прославимъ . и Агглыкѣю
пѣнь възопѣемъ : стѣ , стѣ , стѣ еси Бѣ :

Свѣтиленъ .

Заступленіемъ Гѣ бѣплѣтныхъ , неспосла-
дшамъ нашимъ , свѣтъ твой пришещный .

Гласъ , 3 .

Непристоупи бѣ Бжтвомъ , иже въ еди-
нствѣ Трѣци . Серафѣикѣю трѣстоу въ-

и г

сыла-

Стрѣна.

сылающе хвалѣ. съ страхомъ въпѣемъ:
стѣ, стѣ, стѣ еси бже:

Ико сонъ лѣностный ѿложши дше, и
справленіе къ вѣтанію покажи соудн.
и съ страхомъ къ зпнн: с, с, с еси бже:
Иже вышнюю силою Херувимски въспѣва-
емый, и бжтвенною славою Анггели по-
кланяемый. прѣими и насъ грѣшныхъ,
съ оумилненіемъ въпѣющихъ ти: с, с, с:

Свѣтѣленъ.

Предъстательствомъ ГИ беплотныхъ,
свѣтѣни послѣ дшамъ нашимъ. и велию матѣ.

Гласъ, и.

На нбо срца и моуще, Анггеломъ оуподо-
бимъ чинѣ. и съ страхомъ соудн при-

падѣмъ,

Тройны.

ш

падѣмъ. побѣднѣю възсылающе хвалѣ:
свѣтъ, свѣтъ, свѣтъ еси бже:
Зрѣти тебѣ не смѣюще Херувими, летѣ-
ще зовоутъ съ въклицаніемъ, бжтвеннѣю
пѣнь трѣаго глаго. съ ними же и мы въ-
пѣемъ грѣшнн: стѣ, стѣ, стѣ еси бже:
Смѣрѣми множествомъ прегрѣшенн
наши, и не смѣюще възрѣти на высотѣ
твою. дша съ тѣломъ прѣклонше, съ
Ангглы въпѣемъ ти: свѣтъ, свѣтъ,
свѣтъ еси бже. бца ради помилѣи насъ.

Свѣтѣленъ.

Свѣтъ сынъ Хѣ, просвѣтѣма тобою.
защупленіемъ беплотныхъ, и спсима.
Поѣемъ Обычнаа стѣхологіа ѿ алтыр.

и свѣ-

УТРЕНА.

и съданы. Та, ѱало н. Помилуй мѧ бѣ,
Листъ, ѿ. Поимъ, Пѣни. и Кансѡ-
ни. На, ѿ. Пѣни канѡна. поемъ,
Пѣнь претѣи бѣи. ѿ Доуки.
Величитъ дѡша моѧ Гѧ, и възрадовасѧ
дѡхъ мой о бѣсѣ спѣхъ моѣмъ.
Яко призрѣ на смѣреніе рабы своѧ, се-
ко ѿ нѣхъ бѣжатъ мѧ вси рѡди.
Яко сътвори мнѣ величїе силныи, и сто-
имѧ егѡ. и матъ егѡ въ рѡдѣ и рѡдѣ,
на бѡлѣщихъ егѡ.
Сътвори дръжавоу мышцѣю своєю, расто-
чи гѡрдыѧ мѡсли срѣдцѧ ихъ.
Низложи силныѧ съ престѡлѣ, и вънесе
смѣренныѧ. ѧлчѡщаѧ испѣни бѣгъ,

и бѡ-

Въслѣдованїе,

ѿ 24

и бѡгатащаѧ сѧ ѡ пѣти тѣща.
Въспрїѧтъ Іѡѧ отрока своѣго, помѧ-
ноути милости, ѧкоже глѧкъ ѡщемъ на-
шимъ, Авраѧмоу и сѣмени егѡ до вѣка.
Коемѡждо стихѡ припѣваемъ:
Чѣтишишъ Херувимъ: Таже. ѿ,
Пѣнь канѡна. И по канѡнѣ поемъ,
на Глазѣ, Шестыи.
Достѡйно естъ ѧко въиетиннѡ, бѣжити
тѧ бѣѡ. прѡ бѣженнѡю и прѣнепорѡчнѡю,
и мѣрѣ бѧ нашего.
Чѣтишишъ Херувимъ: Листъ, ѿв.
И творимъ поклѡнѣ вси въ коупѣ, до
землѧ. Таже, Свѣтилы.
Поимъ: ѱаломъ, рми.

Лва-

УТРНИ.

 ХВАЛИТЕ Г҃А С҃Н҃ЕС҃Ь, ХВАЛИТЕ
 ЕГО ВЪ В҃ЫШНИХ҃Ъ. ХВАЛИТЕ ЕГО
 ВСИ А҃Г҃Л҃И ЕГО, ХВАЛИТЕ ЕГО ВСА
 СИЛЫ ЕГО. ХВАЛИТЕ ЕГО СЛ҃НЦЕ И ЛУЧНА,
 ХВАЛИТЕ ЕГО ВСА ЗВ҃ЗДЫ И С҃В҃ТЪ.
 ХВАЛИТЕ ЕГО Н҃БСА Н҃БС҃Ь, И ВОДА ꙗже превыше
 н҃бс҃ь, да възхвалят ѿмѧ Г҃не. ꙗко тои
 рече, и быша. тои повелѣ, и создаша.
 постави ѧ въ вѣкъ, и въ вѣкъ вѣка. поклѣ-
 неніе положи, и не мимо идеѣ. хвалитъ Г҃а
 ѿ земли, змѣе и вса бедны. О҃гнѣ, градѣ,
 снѣгѣ, голодѣ, дѣхѣ бѣренѣ, творяща
 слово ЕГО. Г҃оры и вси хвѣли. дрѣва пло-
 доносна, и вси кедрѣ. звѣрѣе, и вси сквѣти.
 гади, и птица пернаты. царѣе зестѣи и вси

людіе.

Въспѣдованіе,

2В

людіе. князи, и вси судїи зестѣи. юнѡша,
 и дѣвы. старци съюотами, да възхва-
 лят ѿмѧ Г҃не, ꙗко възнеса ѿмѧ того
 единого. исповѣданіе ЕГО на земли и на н҃бсѣхъ,
 и възнесетъ рогъ людіи своихъ. пѣнь
 всемъ препнымъ ЕГО, снѡвомъ Израй-
 левомъ, людемъ приближающемъ емъ.
 ѡмѧ, рѣдѣ.

Вспойте Г҃ви пѣнь новѣ,
 хваленіе ЕГО въ цркви препны.
 да възвеселитъ ѧ Іаѡлѣ о сѣ-
 творшемъ ЕГО, и снѡве Си-
 ѡни възрадуютъ ѧ оци своимъ. да въз-
 хвалятъ ѿмѧ ЕГО въ лицѣ, въ тумпанѣхъ
 и ѡлтири да поютъ емъ. ꙗко благоволитъ

о в

Гдѣ

Утръни .

Гдѣ въ людехъ своихъ, и възнесетъ крѣткіа
къ спсѣнію . въ хвалѣхъ прпѣнїи въ славѣ,
и въ радѣхъ на ложихъ своихъ . възно-
шенїа Бжїа въ гортани ихъ, и мечи ѿ боудѣ
ѿстры къ рѣкѣ ихъ . съборити ѿ мщѣнїе
въ ѿзыцѣхъ , Обличенїа въ людехъ .
свазати царѣ ихъ пѣты, и славыа ихъ
рѣчными окѣвы желѣзными, съборити
въ нихъ соу написанѣ . слава сїѣстъ въ емѣ
прпѣнымъ его : .

Хвалите ба въ стѣхъ его,
хвалите его въ ѿтврѣждѣ-
нїи силъ его . хвалите его
на силахъ его, хвалите его
по премнѣгому величїю его . хвалите

его

Въелѣдованїе .

ѿг

его въ гласѣ трѣбенїи, хвалите его въ
псалтири и гдѣলেখъ . хвалите его въ тѣмпа-
нѣ и лицѣ . хвалите его въ струнахъ и
Органѣхъ . хвалите его въ Кумбѣлахъ
доброгласныхъ , хвалите его въ Кумбѣ-
лахъ въ клицанїа . всѣко дыханїе да
хвалитъ га .

Поимъ, Стихири, аще сѣтъ . аще ли
пѣсѣтъ, глаголемъ : Слава показашемъ
намъ свѣтъ . Слава въ вышнихъ :
Всѣ до концѣ . Аще же сѣтъ поетъ, Гласїе :
Тѣбѣ слава подогаетъ Гїбѣ нашѣ . и тѣбѣ
славѣ въсылаемъ, Оцѣ и Снѣ и Сѣомѣ
Дхѣ . и нѣ и прѣно и въ вѣки вѣкѣ . а ми .
Славъ показашемъ на свѣ . с Поклонїи .

о г

Слав

ДѢВА ВЪ ВЪШНИХЪ БОУ, И НА
 ЗЕМЛИ МИРЪ, ВЪ ЧЛѢХЪ БЛГО-
 ВОЛЕНІЕ. ХВАЛИ ТѢ, БЛВИМЪ
 ТѢ, КЛАНАЕМЪ ТИ СѢ, СЛА-
 ВОСЛОВИМЪ ТѢ. БЛГОДАРИМЪ ТИ ВЕЛИКІА
 РАДИ СЛАВЫ ТВОЕѢ. ГИ ЦЮ НЕНЫИ БЕ ОЧЕ
 ВЕДРЪЖИТЕЛЮ, И ГИ СНЕ ЕДИНО РОДНЫИ
 ІС ХС, И СТЫИ ДШЕ. ГИ БЕ, АГНЬЧЕ БЖІИ
 СНЕ ОЧЕ. ВЗЕМАИ ГРѢХИ МИРА, ПОМИЛДИ
 НАСЪ. ВЗЕМАИ ГРѢХИ МИРА, ПРИМИ МЛБЫ
 НАША. СЕДИ ОДИНЮ ОЦА, ПОМИЛДИ
 НАСЪ. ІАКО ТЫ ЕДИНЪ СТЬ, ТЫ ЕДИНЪ
 ГДЪ ІС ХС, ВЪ СЛАВѢ БОУ ОЦѢ АМИНЬ.
 НА КАКЪ ДНЬ БЛВЛЮ ТѢ, И ВЪХВАЛЮ ИМА
 ТВОЕ ВЪ ВѢКЪ, И ВЪ ВѢКЪ ВѢКА.

ГИ ПРИКЪЖИЩЕ БЫСТЬ НАМЪ ВЪ РѢ И РѢДЪ.
 АЗЪ РѢХЪ ГИ ПОМИЛДИ МѢ: И ИЩЕЛИ ДШѢ
 МОЮ, ІАКО СЪГРѢШИХЪ ТЕБѢ. ГИ КЪ ТЕБѢ
 ПРИКЪГОХЪ НАУЧИ МѢ ВОРИТИ ВОЛЮ ТВОЮ,
 ІАКО ТЫ ЕСИ БѢ МОИ, ІАКО ШТЕБЕ ИСТОЧНИКЪ
 ЖИВОТА. ВЪ СВѢТѢ ТВОЕМЪ ОУЗРИМЪ СВѢТЪ,
 ПРОБАВИ МИЛОСТЬ ТВОЮ ВЪ ДУШИМЪ ТѢ.
 СПЛОДОКИ ГИ ВЪ ДНЬ СЪИ, БЕЗЪ ГРѢХА СЪ-
 ХРАНИТИ СѢ НАМЪ. БЛВИНЪ ЕСИ ГИ БЕ ШЦЪ
 НАШЫХЪ, И ХВАЛНО И ПРОСЛАВЛЕННО ИМА
 ТВОЕ ВЪ ВѢКЪ, АМИНЬ. БОУДИ ГИ МАТЬ
 ТВОѢ НА НАСЪ, ІАКОЖЕ ОУПОВАХОМЪ НА ТѢ.
 БЛВИНЪ ЕСИ ГИ. НАУЧИ НАСЪ ШПРАВДАНІЕМЪ
 ТВОИМЪ. БЛВИНЪ ЕСИ ВЛКО, ВРАЗУМИ НА
 ШПРАВДАНІЕМЪ ТВОИМЪ. БЛВИНЪ ЕСИ СТЫИ,

Утръни .

просвѣти насъ ѡправданіемъ твоимъ .
 Гнѣмь твоѡ въ вѣкы , и дѣла роукоу
 твоѡ не презри . тебѣ подобаетъ хвала ,
 тебѣ подобаетъ пѣніе . тебѣ слава по-
 добаетъ : Оцъ и Снъ и Сѣмъ Дхъ . и
 ннѣ и прно и въ вѣки вѣкѡмъ , аминь .
 Посѣмъ , Ектѣнія . Исплѣнимъ заутрѣ-
 нна мѡтвы : Таже , Настиховнѣ , сти-
 хири , въ Октеѡнхѡу . Стихиже , гла-
 големъ . Стихъ . Прѣвыи .
 Исплѣнихомѡ заутра мѡлости твоѡ
 Гнѣ , и възрадовахомѡ и възвеселихомѡ .
 въ всѡ дни наша възвеселихомѡ , за
 дни внаже смѣрилъ ны еси , и лѣта
 внаже видѣхомъ зла . и призри на рабы

своѡ ,

Въслѣдованіе ,

28

своѡ , и на дѣла боѡ , и на стѣви снѡ ихъ .
 Сти , в . И боуди свѣтлость Гнѣ Бѡ
 нашего на насъ , и дѣла роукъ нашихъ испра-
 ви на насъ , и дѣла роукъ нашихъ испра-
 ви . Ипотомъ . Слава : Иннѣ : Бсѡ . Та .
 Блгоестъ исповѣдатисѡ Гви , и пѣти
 имени твоѡмъ вышній . възвѣщати за-
 оутра мѡлость твоѡ , и истинноу твоѡ
 на всѡмъ ношѣ . Аще естъ великій
 постъ , глѣмъ , в . Та , Трѡе . И по
 Оченашѣ : Тро : Сѣомъ . Или Днѡ .
 Слава : Иннѣ : Бгородиченъ . По Глѡсѡ .
 И Ектѣнія . И ѡпоустъ . И акѡе глѣтѡ ,
 Часъ , Прѣвыи .
 Аще ли естъ постъ , то глѣмъ , Тро : сѣ :

п

въ .

Утръни.

Цркви стоаще славы твоѣа, на нбси
стоати мнѣма. Бже дверь нбнаа,
шкръзи намъ двери мти твоѣа. Та.
Гипомлди. м. Гиблви. Іеревъ.
Сый блвѣтъ Хс Бъ нашъ, всегда нѣ
и прш: И мы глѣмъ. Нбныи црю,
вѣрныа царѣ наша оукрѣпи. вѣрѣ оубрѣ-
ди. язъки оукроти. миръ оумири. и
стѣю обитель сию, добрѣ съхрани. и прѣ-
жде шшѣдшаа шца и братію нашѣ, въ
крѣвѣхъ праведныхъ оучини. и насъ въ
православной вѣрѣ и въ покаяніи, Гипри-
ми и помлди, яко блгъ, и члкълюбѣць.
Таже. Гипомлди. г. Слава: И нѣ:
Чтѣнѣишѣ Херѣвѣмъ: И менѣмъ Гнимъ:

Іеревъ

Въслѣдованіе,

25

Іеревъ. За мѣтвѣ стѣхъ шцѣ нашѣ:
Листъ, кз. Мы же глѣмъ мѣтвѣ,
Стѣго Ефрема, въ тайнѣ.

Ги и блко животоу моѣму. дхъ оуныиа,
Листъ, кк. Творѣще, Поклѣны г,
великыа. И прѣчихъ, аи. Глѣюще въ себѣ.
Ги Ісѣ Хс, снѣ Бжій, помлди ма грѣшнаго.
И поѣмъ глѣмъ предиреченную мѣтвѣ, вѣю.

И поклѣнъ, Дванадцатый.

И акѣе начинаемъ,

Прѣвый, Часъ:

п б

на-

НАУАЛО ПРЪБАГО
ЧАСА.

Придѣте поклони́мъа: г.

Ѹаломъ, е.

Ды моа вноуши Гн, разоу-
миѣи званіе мое. вонми гла-
мѣтвы моа, црю мой и бе-
мой. ꙗко ктебѣ помѣна
Гн. заоутра оуслыши гласъ мой. заоутра
предъстанѣ ти, и оузриши ма, ꙗко бѣ
не хотѣи безаконіе ты еси. не приидеть
къ тебѣ лѣкавнѣаи, ни пребоудѣтъ же за-
конопрестоупницы предъ очима твоима.

възне-

възненавидѣла еси вѣа твораща без-
законіе, погубиши вѣа глѣущаа лжѣ, мж-
жа крѣви и лѣстиѣа гнѣшае҃тѣа Гдѣ. азъ
же множествомъ мѣти твоа, вниидѣ
въ домъ твои. поклонѣа къ цркви стѣи
твои, въстрѣсѣ твоимъ. Гн настѣаки ма
правдою твою, врагъ моихъ ради, испраки
предъ собою поутъ мой. ꙗко иѣсть въ-
оустѣхъ ихъ истинны, срѣдце ихъ соу-
етно, гробъ ѿверѣтъ грѣтанѣ ихъ, азъ-
ки свои ми ащахѣ, сѣдѣимъ бѣ. да ѿ-
падѣт ѿ мысли своихъ, по множетвоу
нечестіа ихъ и зрини ма, ꙗко прогнѣваша
та Гн. и възвеселѣтѣа вѣи оуповающей
на та, въ вѣкы възрадѣютѣа, и вѣ-

лиши-

Прѣвыи,

всѣ

лишиша въ нихъ . и похваляша о тебѣ являющей имъ твою , яко ты блавиши праведника , ГИ . яко оружіемъ благоволенія вѣнчаша насъ .

Матѣя Мѡуѣева , Чловека Бжїа . пд .

И прибѣжище бысть намъ , и родъ и родъ . прежде даже горамъ не быти , и съдати се земли и вселеннѣи , и ѿ вѣка и до вѣка ты бо . не възврати чѣка въ миренїе . и рекъ бо , обратителю снѡве члестїи . яко ты еси лѣтъ предъ очима твоима ГИ , яко днь вчерашнїи иже мимо иде , и стража ношна . оуничженїа ихъ лѣта бѣдѣтъ . оутро яко трава мимо идетъ ,

ишо

оутро

Часть .

21

всѣ

оутро процвѣтетъ и прїидетъ , на вечеръ ѡпадетъ , ожестѣтъ , и исхнѣтъ . яко ище зохомъ гнѣвомъ твоимъ , и яростїю твою смѣтихомъ . положиша бо законїа наша предъ собою , вѣкъ нашъ въ прокѣщенїе лица твоего . яко вси днїе наши оскѣдѣша , и гнѣвомъ твоимъ ище зохомъ . лѣта наша яко паучїна пощѣхѣмъ , днїе лѣтъ нашихъ въ нихъ же седемьдесятъ лѣтъ . аще же въ силахъ оемьдесятъ лѣтъ , и множае ихъ трудъ и болезнь . яко прїиде кротость на ны , и накажемъ . кто съвѣетъ дрѣжаву гнѣва твоего , и ѿ страха твоего ярость твою изчестїи ; десницѣ твою тако скажи ми .

и о-

Прѣвыи,

и окованныи срѣцемъ въ мудрости. О-
брати ГИ доколѣ, и оумоленъ боуди на
рабы твоѣ. Испльнихомъ са заутра-
мити твоѣи ГИ, и възрадовахомъ са и
възвеселихомъ са. въ всѣ дни наша въ-
звеселихомъ са, за дни бнѣже смѣриль-
ны еси, и лѣта бнѣже видѣхомъ злаа.
и призри на рабы своѣ, и на дѣла твоѣ.
и настави сны ихъ. И боуди свѣтлость
Гѣ ба нашего на насъ, и дѣла роукъ нашихъ
исправи на насъ, и дѣла роукъ нашихъ
исправи.

Псаломъ Двѣвъ, ѱ.

Милъ и сѣдъ въспою тебѣ ГИ.
пою и раздѣлю въ пѣти непоро-
чнѣ, когда приидеши къ мнѣ.

пре-

Часть.

Ѳа

преходяхъ въ незлобїи срѣца моего, посре-
дѣ домѣ моего. не предлагашъ предъ очима
моими кеци законопрестоупнѣ, борѣщая
престѣпленїе възненавидѣхъ. не приапѣ-
миѣ срѣдце лѣкаво. оукланѣющаго са
ѡ мене лѣкаваго не познахъ. оклеветѣ-
ющаго тѣи и скрѣпаго своего, сего изго-
нахъ. гордымъ окомъ и нечѣтымъ срѣ-
дцемъ, съ сѣмъ непадохъ. Очи мой на
вѣрныа земли, посажати ихъ съ собою.
ходѣи по пѣти непорочнѣ, сѣи ми слѣ-
жаше. не живѣаше посредѣ домѣ моего,
творѣи гордыню. глѣи неправеднаа и
неправѣаше предъ очима моими. въ оу-
трѣа изживахъ всѣ грѣшныа земли.

потри-

Прѣвыи,

потребити ѿ града гнѣва вѣа дѣлающаа
беззаконіе:

Слава: И ннѣ:

Аллилуѣа. г. Гипомѣди. г. Слава:

Тропарь, Днѣ. Или Стѣомѣ. И ннѣ:

Что тѣ наречѣмъ:

Аще ли поетъ,

Глѣмъ Тропарь сѣи. на Гласъ, 3.

Заутра оуслыши гласъ мой, Црю мой

и бе мой. Стѣ, а. Глѣ мой видши Гнѣ:

Стѣ, в. Иако к тебѣ помолкѣа Гнѣ:

Поклоны, Трѣ. Слава: И ннѣ: Бгороднѣ:

Что тѣ наречѣмъ, ѿ Обрадован

наа; нѣо, иако вѣила еси

слнце правдѣ. рѣи, иако възра-

стѣла еси цѣтъ нетленіа. дѣв, иако

пребыла еси нетлѣнна. чѣстѣю мѣръ, иако

имѣ

Часъ.

имѣла еси на роуку сна, вѣхъ ба: того
мнѣ спастѣа дшамъ нашимъ.

Стѣпы мой направи по словесѣ твоимѣ,
и да не о долѣтъ ми вѣако беззаконіе.

и збави мѣ ѿ клеветы члѣкѣа, и съхраню
заповѣди твоѣ. лице твоѣ просвѣти на-

раба твоѣго, и научи мѣ оправданіемъ твоимъ.

Да исплѣнѣтъа оуста мой похвалы,
иако да възпою славу твою вѣсѣ днѣ велелѣ-

потѣ твоѣ. Та, Трѣое, И по Очѣ

нашѣ: Конда, Стѣомѣ. или, Днѣви.

Егда ест поетъ, Глѣмъ сѣи, Тро: Глѣ, д.

Скоро предвари да же не поработимъа,
вразнѣо хула тѣа, и прѣтѣтъ намъ
Хѣ бже. но порази крѣтомъ своимъ бору-

и в

щнѣа

щихъ сънами, да раздѣлѣютъ колѣно
 можетъ пражелавныхъ вѣра. мѣтвами
 бца, едине чѣко любче. **Слава:**
 Премѣдрости наставниче, и смѣлу давче.
 немѣслѣнымъ наказателю, и ницимъ
 защитителю. оутверди и образми срдце
 мое вѣко, ты даждь ми слово, еже шчее
 единородное слово. себо оутнѣ мой не
 възбраню, еже звати тебѣ, мѣтвѣ.
 помѣди мѣ падшаго. **И нѣ:** **Бесѣ.**
 Преславную хѣв мѣрѣ, истѣхъ аггль
 стѣишѣ, немолчно въспоемъ, срдцемъ
 и оутнами, бцѣ тѣ исповѣдающе, яко
 въ истинѣ рожшю намъ бга въплощенна,
 и молѣщеся непрестанно о дшѣхъ нашихъ.

Гѣ помѣди. м. Иже на вѣко вѣра:
 Гѣ помѣди. г. **Слава:** **И нѣ:** **Чтнѣ.**
 шю херувимъ: **Именемъ Гнимъ:** **Іерей.**
Бже оущедри ны: **Тѣ,** **Мѣтвѣ сѣю.**
 Сѣ свѣте истинный, иже проевѣ-
 щамъ, и ошамъ вѣкаго чѣка
 градѣущаго в мирѣ. да знаме-
 наетѣ насъ свѣтъ лица твоего, да
 въ немъ ходѣще оузримъ свѣтъ неприко-
 сновенный. и праки стопы наша къ дѣла-
 ню заповѣдей твоихъ. мѣтвѣми прѣтѣмъ
 ти мѣтвѣ, и вѣхъ стѣхъ твоихъ. **аминь:**
Слава: **И нѣ:** **Гѣ помѣди. г.** **Гѣ блви.**
Иконечный шпѣтъ. **Аще естѣ постѣ.**
По бѣ оущедрины. **Твѣримъ, г,** **вѣликіа**

Прѣвыи,

поклоны, съ мѣтвою стго Ефрема.
Гѣ и вѣко животу моему: Алетъ, къ.
Поёмъ другихъ поклоновъ аи, малыхъ.
Глаголюще въ тай: Гѣ Ісѣ Хѣ, снѣ: Глѣмъ же
исѣ: Не мѣтви въуди мнѣ грѣшному.
Бѣ очисти грѣхи мои и помѣди мѣ.
Безчисла съгрѣшихъ Гѣ прости ми.
И пакѣ глѣмъ мѣтвѣ вѣю вѣше реченю.
Гѣ и вѣко животу: И покло вѣ: вѣ ты.
Тѣ, Трѣтѣе. И по Оченашъ: Гѣ помѣди
вѣ. И мѣтвѣ. Хѣ свѣте истинный: Тѣ,
Попъ. Слава ти бже оупованіе наше,
слава ти. Мѣже. Слава: И ннѣ:
Гѣ помѣди. Г. Гѣ блви.
И ѡпѣтъ Обычный.

МЕ-

МЕЖДУЧАСІЕ ПРѢВАГО
Часа.

Ѥще хоще пѣти въ цркви. Тѣ по Мѣтвѣ.
Хѣ свѣте истинный: И по ѡпоустѣ.
Начинаемъ: Прїидѣте поклонїмѣ: г.
Ѥще естъ поетъ, Поклоны, Трѣ.
Нѣ исѣ да етъ вѣдомо: ꙗко Прѣваго
часа Почасїе, нѣ поемъ никогдаже въ цркви.
Нѣ по ѡпѣщенїи оутрѣнїи, и Прѣваго Часа
въ цркви. Ѥшедше въ Кѣлиаской кѣнїжѣ,
И сътворше, Трѣтѣе. И по Оченашъ:
Прїидѣте поклонїмѣ: г. Тѣже. Въ-
конїцъ, снѣвъ Корїсѣвъ, О тайныхъ.
Ѥаломъ, мѣ.

Бѣ

Междочаіе.

Бѣ намъ прибежище и сила, по-
мошникъ въ корбехъ оберѣтъ-
шихъ ны зѣло. сего ради не оубо-
имъ ея внигда смущаетъ земля, и пре-
лагаетъ горы въ срца морекъ. въз-
шумѣша и смѣтишася воды ихъ, смѣ-
тишася горы крепостію его. рѣчнѣ
оустремленіа веселѣтъ градъ Бжій,
и стѣла естъ село свое вышній. Бѣ по сре-
дѣ его, и не подвижитъ ея, поможетъ
ему Бгъ оутро заутра. смѣтишася на-
зыци, оуклонишася царствіа. дасть
глазъ свои вышній, потрясетъ земля. Гдѣ
сила с нами, заступникъ нашъ Бгъ Іа-
ковъ прійдетъ, и видѣте дѣла Бжія,

иже

Прѣваго часа.

ог

иже положи чюдеса на земли. шемла бра-
ни до конца земли. лоукъ сърушитъ,
и сломитъ оружіе, и щиты съжигетъ
огнемъ. оупразднитъ ея; и разумѣте,
яко азъ есмь Бгъ. вънесѣ ея въ языцѣхъ,
възнесе ея на земли. Гдѣ сила с нами.
заступникъ нашъ Бгъ Іаковъ:
Уломъ пѣни въ днь Сжебсѣтній, ча.
Гдо естъ и повѣдатъ ея Гви, и пѣ-
ти и мени во емъ вышній. въ вѣщати
заутра мѣтъ твою и истинѣ твою
на великѣ ноцѣ. въ деа то стѣбнѣ м
Уалтѣи, стѣбнѣи въ гоу смѣхъ. яко въ-
звеселилъ ма еси Ги въ твари твои, и въ-
дѣлахъ роукоу твою въ земли ея. яко

въ

Междочаіе,

възвѣишиша дѣла твоѧ Гї, зблѡ оу-
 глѡбѣиша помышленїѧ твоѧ. мѡжѣ
 безоуменъ не познаетъ, и неразумивъ
 не разумѣетъ сѧ. егда прозакѡша грѣ-
 шницы ꙗко трава, и проникоша въи дѣла-
 ющїи безаконїе, ꙗко да потрекаса въ
 вѣкѣ вѣка. тыже вышнїи въ вѣкѣ Гї.
 ꙗко сѣврази твоѧ Гї, ꙗко сѣврази твоѧ
 погнѣнѡтъ, и разнїдѡтъсѧ въи дѣлающе
 безаконїе. и вънїетсѧ ꙗко Иноуога роуъ
 мой, и стареть моѧ въ елїи мастїтѣ.
 и възрѣ око мое на врагїи моѧ, и възста-
 щѧ на мѧ лѡкавноующѧ, оуслышитъ
 оухѡ мое. праведникъ ꙗко фѡнїзъ
 процветѣтъ, ꙗко кедръ иже въ лїванѣ

оумно-

Прѣваго чаіа.

од

оумножитсѧ. насаждѣни въ домоу Гїи,
 въ двѡрѣхѣ бѧ нашего процветѡуть. ещѣ
 оумножатсѧ въ старости мастїтѣ,
 и блгопрїемиюще боудѡуть да възвѣ-
 стѧтъ. ꙗко правъ гѣбѣ нашъ, и нѣтъ
 неправды въ немъ.

въ днѣ соубѣсѡтнїи, вънегда населисѧ
 землѧ. хвала пѣени двѡвы, ѡб.

 въцрїсѧ, въ потѣсѧ облечѣ,
 облечесѧ гѣ въ силѣ, и препол-
 нїсѧ. и бо оутвѣрдїи вселеннѡю
 ꙗже неподвижитсѧ. готовъ прѣтолъ
 боиѡ тоиѣ, ѡ вѣкѧ ты еси. въздвигоша
 рѣки Гї, въздвигоша рѣки гласъ свой.
 възмѡтъ рѣки струѣи своѧ ѡ гласѡвъ

сѣ

вѡ

Междочаіе.

вѣдѣ мнѡгѣ. дѣвны высоты мѡрскія,
дѣвны въ высокихъ гдѣ. свѣдѣніа бо мѡ
оубѣришаа зѣло, домъ твоємъ подо-
баетъ стѣны гдѣ, въ долготу днѣи.
Слава: Инѣ: безъ Алаидіа. Трѣтое.
аще естъ постъ. Поклоны, г. И по Оче
нашъ: Тропаріа. Глазъ, з.
Помилуй насъ гдѣ, помилуй насъ. велика-
го шѣтане доумѣнне, сїю ти мѣтвѣ
яко вѣцѣ, грѣшніи приносимъ. помилуй
насъ гдѣ, помилуй насъ. Слава:
Гдѣ помилуй насъ, на тѣ бо оуповахомъ.
ни прогнѣваніа на ны зѣло, ни же по ма-
ни безаконій нашихъ. но призри ниѣ яко
милдъ. и избави насъ шѣ врагъ нашихъ.

ты

Прѣваго часа.

оѣ

ты бо еси бгъ нашъ, и мы людѣ твои.
и вси дѣла рѣкѣ твои, и имя твоє при-
зываемъ. Инѣ: Бгѡродичнѣ.
Милдѣ двѣри шѣрзи намъ, блаженна
бже, дѣо. надѣющіа на тѣ, да не по-
гибнемъ: но да избавимъа тобою шѣ
вѣдѣ, ты бо еси спсѣніе рѣдѣ,

Христїанскомъ: ∞

Гдѣ помилуй. я. Слава: Инѣ: Чтѣнѣи-
шѣ Херѣвѣмъ: Именемъ гдѣимъ: Іерѣи-
стїхъ, гдѣ ісѣ хѣ бѣ на помилуй насъ ами.
И творимъ поклоны, г. великіа. аще
естъ постъ, съ мѣтвоемъ. Гдѣ вѣко жи-
вотоу: Аистъ, кѣ. И абѣе мѣтвѣ сїю,
Стѣго великаго Василїа.

в г

бѣ

БЕВѢННЫЙ, ВЕЗНАМАЛЫЙ И ПРІНУ-
 соущій СВѢТЕ. ВСЕЛТВАРИ СЪ-
 ДѢТЕЛЮ. МЯГКІИСТОЧНИЧЕ, БЛАГО-
 сти пѣчино. и чѣколюбѣа не ислѣдованаа
 бездно. яви намъ свѣтъ лица твоего.
 ГИ ВЪСІЯИ ВЪ СРЦУХЪ НАШИХЪ МЫСЛЕНОЕ
 СЛНЦЕ ПРАВДѢ, и твоего веселіа дша наша
 исполни, и научи насъ твоимъ вѣщати свѣ-
 дѣбѣ. и поучатиса пріо и повѣдатиса
 тебѣ, нашему яцѣ и благодателю. ржѣ
 нашихъ дѣлакъ твоимъ исправи хотѣнію.
 и творити намъ яже тебѣ благоугоднаа
 и любимаа поспѣши. да и нами недо-
 стоинными славитсѣ твои престои имѣ,
 Оца и Сна и стго Дха, единого Бжтва

же и цртва. Емоу же подобаетъ велика
 слава, чти и поклоненіе, въ вѣки вѣковъ,
 аминь. **Д**роугаа Мѣтва тогожде.

 Осылаи свѣтъ и дѣтъ. Оси-
 ваи слнце на праведныхъ и
 неправедныхъ. на злыа же и
 благыа творѣи оутро и просвѣщаи всю
 вселеннѣю. просвѣти наша срца блгоугод-
 ченныхъ. даруй намъ въ настоѣщій днь
 благоугодити тебѣ, съхрани насъ ѿ
 великого грѣха, и ѿ великого лукаваго
 дѣаніа. избави насъ ѿ великіа стрѣлы
 летѣща въ дне, и ѿ великіа съпротивны
 силы. молитвами Прѣтвѣа лица нашеа
 Бца, и невесте свѣныти слжгъ. и всѣхъ

Междочаіе .

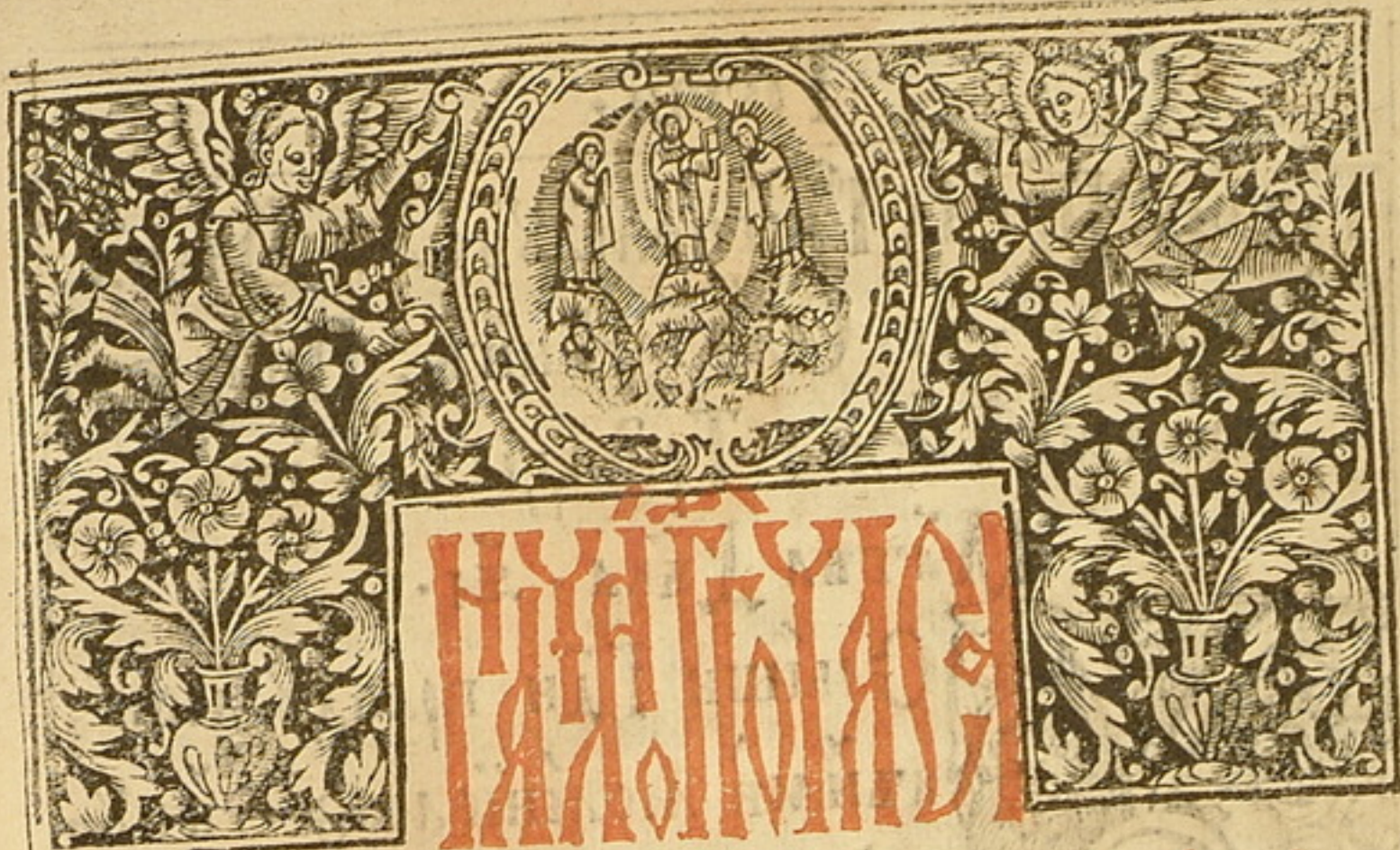
Стѣхъ ѿвѣкатѣ блгоугодѣшихъ .
твоего естъ милости и спасти насъ
бѣ нашъ . и тебѣ славу възсылаемъ ,
Оцъ и Снъ и Сгомъ Дхъ . ннѣ и прнш
и въ вѣкы вѣкшмъ , а мннъ :

Гѣ помилуи . в Гѣ блви . И бываесть
конечный ѿлоуетъ . съ ѿлоуетомъ же
глаголемъ .

Прѣметъ Гдъ бѣ моленіа насъ грѣшныхъ ,
и помилуетъ ны тако блгъ
и члкъ ѿлюбецъ :

начі

Ище на единѣ въ Келіи, начинаемъ сѣце :
Змѣтъ прѣты и ти мѣре , и въсѣхъ
стѣхъ , Гѣ Ісе Хѣ бже нашъ помилуи насъ ,
аминъ :

Си стѣхъ и въ великоиъ началѣ Глетѣа ,
егданѣтъ сщеника . **И**ще ли въ цркви
поемъ , Часъ Третій , и Шестый . **Т**о въ
Притворѣ , съ Междочаіи ихъ . **В**кившѣ
Іерею . **И**ны глѣмъ : **А**минъ . **Ц**юненый :

— 372

т

тртое

Третій.

Третоє. Прѣтаа Трѣце помѣди на: Очѣ на:
Гни помѣди. вѣ. Сла: И нѣ: Прѣидѣте
поклѣнѣи: Трѣжды. Таже.

Мѣтва Дѣва. 51.

Слыши Гди правду мою,
вънми моленіе мое. вън-
ши мѣду мою, не въ оустна
лытѣвахъ. ѿ лица твоего
судба моя изыдетъ, Очи мои да видѣтъ
правоты. не къиля еси срѣце мое, по къ-
тилъ еси ношю. не къиля мя еси, и не
обрѣтѣа въ мнѣ неправда. ꙗко да не
възгяютъ оустѣ мои дѣла члѣкъхъ, за
слова оустѣ твоихъ. азъ съхранихъ
путь жестокіи. съверши стопы мои въ

сте-

Часъ.

он

стезахъ твоихъ, да не подвижѣтъ са-
стопы мои. азъ възвахъ, ꙗко оуслыша
мя бѣ. приклони оухо твое мнѣ, и оуслы-
ши глы мои. оуди ми милости твоѣ,
спѣай оуповающихъ на тѣ. ѿпротивля-
щихъ десницы твоѣ, съхрани мя Ги
ꙗко стѣнцѣ оуба. въ кровѣ крилу твою
покрыши мя, ѿ лица нечестивыхъ ѿстра-
стѣшихъ мя, врази мои дшѣ мою оудержа-
ша, тоукъ свой затвориша, оустѣ ихъ
гялаша гордыню. изгоняши мя нѣ о-
быйдоша мя, Очи свои възложиша оу-
клонити на землю. Обѣаши мя ꙗко лѣвъ
готовъ на ловъ, и ꙗко скүмень обитѣа
въ съкровищѣхъ. въскрѣни Ги, предвари а,

тѣ

и за-

и запови́и мѣ. и зми́ дшѣ мою ѿ нечисти́-
 выхъ ору́жїа твоѣго, ѿ врагъ роу́къ твоихъ.
 Гни́и мѣ ѿ земли, раздѣли́ мѣ въ живо-
 тѣ ихъ, и съкрови́нныхъ твоихъ, и спо-
 лни́ мѣ оубога́ихъ. насыти́ша мѣ снѣговъ,
 и остави́ша остаткѣи младенцемъ сво-
 имъ. азъ же правдою явлю́ся лицу́ тво-
 ему, насыщю́ся внигда́ гл҃гоу твоею
 слава твоѣ: ∞ Псаломъ Давидъ, къ д.

Кѣтебѣ Гни възвигохъ дшѣ
 мою, Бже мой, на тѣ оупо-
 вахъ, да не постыждоу́ся
 въ вѣки. ни помянутъ ми-
 ся врази мои, и бо вси́ тѣпашѣи тѣ,
 не постыда́тъся. да постыда́тъся бе-

закó-

законующей въ соудѣ. пѣти твоѣ Гни
 скажи ми, и стезѣмъ твоимъ наущи́
 мѣ. наста́ви мѣ на истиннѣ твоѣ, и на-
 оучи мѣ. ꙗко ты еси́ Бже Сл҃гъ мой, и ти-
 бе тѣпѣхъ все́ днь. помани́ щедроты́
 твоѣ Гни, и мѣти твоѣ ꙗко ѿ вѣка соудѣ.
 грѣхъ юности моеѣ и невѣдѣнїа моего не
 помани. по мѣти твоѣ помани мѣ ты.
 ради́ бл҃готи твоѣ Гни. бл҃гъ и правъ Гдѣ,
 сего ради́ законоположи́ съгрѣшающимъ
 на пѣти. наста́витъ крѣткѣа на соудѣ,
 наущитъ крѣткѣа пѣтемъ своимъ. вси́
 поутѣ Гни, мѣти и истинна, възыска́-
 ющимъ заветѣ его, и свидѣнїа его: ра-
 ди́ имени твоего Гни. и очисти́ грѣхъ мой,

тѣ

мно-

Трѣтій,

многъ бо естъ . кѣмъ естъ члкъ бо айса
 Гя; законоположитъ емюу на поутѣ иже
 изволи . дша его въ блгнхъ въ дворитѣа,
 и сѣма его наслѣдѣтъ зѣмлю . дръжава
 гдѣ боащима его, и завѣтъ его гавит
 имъ . шчи мой выноу къ Гоу, яко тѣи и
 стрѣгнетъ ш сѣтиншзѣ мой . призои на
 ма и помлди ма, яко единородъ и нищъ
 емъ азъ . скорби срца моего оумножи
 шася, ш бѣдъ моихъ изведи ма . виждѣ
 смѣреніе мое и тродъ мой, и шпѣсти вел
 грѣхи моа . виждѣ враги моа, яко оумно
 жишася, и ненавидѣнїемъ неправеднымъ
 възненавидѣша ма, съхрани дшѣ мою
 и избави ма . да не постыждоуся, яко

оупо-

Часъ .

п

оуповахъ на тѣа . не злокиви и правн при
 лѣплахъ вса миѣ, яко потерпѣхъ тѣа Гн .
 и збави бже иша ш вѣхъ скръбн его : ∞

шалома, патьдесятый .

Помилди ма бже, по велицѣи милости
 твоѣи : Писа въ Полоунощници - Днѣтъ, 5 .
 Слава : И ннѣ : Аллилуїа . Трижды . Гн
 помилуи, Три . Слава : Тропаръ днѣ то
 го настоащъ . или Стѣомъ . И ннѣ : Бце
 ты еси лоза истинна : егда же етъ поетъ,
 поемъ сн Тропарн . Гласъ, 5 .

Гн, иже Прстѣи свой дхъ, въ трѣтїи
 часъ шпсѣмъ своимъ пославн . того
 блгнн не шимн ш насъ, но обновн насъ
 молащнхъ ти ся . Стихъ, а .

Срце

Срѣчьто съзижди въ мнѣ бже, и дхъ пра
 оконн въ оутробѣ моѣн. Стн, б.
 Не ѡвръзи мене ѡ лица бжего, и дха бжего
 стго не ѡни и ѡ мене. Къ сн иъ же

стихъ сн иъ, по единомъ Поклонѣ твоѣри.
 Припѣвающе: Гн, иже Пѣтъи своѣ дхъ:
 всѣхъ до конца. Тѣже. Слава: И нѣ:

Бгородиченъ.

Бже ты еси лоза истиннаа, възрастивша
 намъ плодъ животный. тебѣ мо
 лимъса, мѣна влче съ стѣми аплы.
 помилуатиса дшамъ нашимъ.

Гдѣ бже блвенъ, блвенъ гдѣ днѣ днѣ. по
 спѣшитъ намъ бже спсѣнїи нашихъ, бже
 нашъ бже спсати. Та, Трѣтое. И по

Оченѣ:

Оченѣ нашъ: Кондакъ, днѣ, Или стомъ.
 Яще естъ гдѣкии Празникъ, То Празникъ.
 Яще ли Постъ, То сѣмъ глаголемъ Трѣри.
 Глазъ, Оемый.

Блвенъ еси хже бже нашъ. иже премоудрыа
 лшвца навлѣи, послакъ имъ дхъ стѣи,
 и тѣми оуловлѣи вселеннѣю. чѣколюбче
 слава тебѣ. Слава:

Бгда съшѣдъ азъики рази бжеи раздѣла
 ше племена вышнїи. егда же ѡгньныа
 азъики радаа, въ свѣво кдплѣнїе вѣа прива.
 единоглаино славити, всѣ стѣи дхъ.
 И нѣ: Надежда и застоупленїе, и при
 вѣжище хртїанесѣмъ не обори маастѣна.
 и знемагajúцимъ и трѣжajúцимъса въ

пдчи-

пѣчинѣ, пристанище тихое, ты еси пречистаа Бже. но яко мръ изгавлаши, не престанноу си мѣтвое, помани насъ

Дѣо веспѣтаа.

И нъ Бгородиченъ, аще хощеши. Кодакъ.
Ѡ Акадистъ сѣ Бца.

Въ иеранной ководѣ побѣдителяа. яко изгавлашаа Ѡ слыхъ, благодарственнаа, въсписуемъ ти раки твой Бже. но яко имоуци дрѣжавъ непобѣдимую, Ѡ великихъ насъ еѣдъ свободи. да зовемъ ти, радуйся невѣсто невѣстнаа.

Гѣ помладѣ. м. Та, Молитва великаа
Байлаа. Иже на велико время: Таже.
Гѣ помладѣ. г. Слава: И нѣк: Чтѣишъ

Херувимъ:

Херувимъ: И поклонъ Единъ. Таже,
Именемъ Гнимъ: Іеревъ. Бѣ оу щедрѣны:
вѣа сѣа писана, въ Полоунощници.
Аистъ, къ.

И аще естъ Постъ.
Глемъ всеѣ мѣтвѣ, Стго Ефрема.
Гѣ и вѣко животоу моимъ: Съ поклѣ.
Якоже въ Прѣвой Части оуказано быетъ.
Аистъ. Ѡа. Та, мѣтвѣ. с: Мадарѣа.

Вѣко Бже Оче вездѣжителю: Пи-
сана, въ Полоунощници.

Аистъ. къ.

у в

Мѣ:

МЕЖДУЧАСІЕ ТРЕТІАГО
ЧАСА.

Подобаетъ вѣдати . ꙗко Межичасіе
Третяго часа, и Шестаго, вьсегда вь цркви
поется . кромѣ буденіа, и листго, иже
иматъ Славословіе . подобноже, и вь
Субботу, и вь Недѣлю .

Начало такожде, ꙗко и Прѣваго .

Придѣте поклони мѧ . г .

Псаломъ Давидъ, пѣсни Обновленіа домъ . кд .

Възнесоу тебѣ ГИ, ꙗко подадѣ
мѧ, и не възвеселилъ еси врагъ
моихъ о мнѣ . ГИ Бже мой, въз
звахъ къ тебѣ, и ищѣли мѧ . ГИ възвелъ

еси

Третяго часа .

пг

еси ѿ ада душмоу, спаси мѧ еси ѿ ни
ходящихъ вь ровъ . пойте ГИ прпбни егò,
и исповѣдайте память стѣна егò . ꙗко
гнѣвъ вь грѣси егò, и живòтъ вь воли
егò . вечеръ вь дворѣхъ плачь, и заоутра
радость . азъ же рѣхъ вь оужасѣ моимъ,
не подвижусѧ вь бѣкѣ . ГИ волю твою,
подаждѣ добротѣ мой силѣ . ѿврати
же еси лица своѣго, и быхъ смѣщенъ .
къ тебѣ ГИ възовоу, и къ Бгѣ моимъ помо
люсѧ . кѧмъ полза вь кровѣ мой, вьнигда
сходѣти ми вь истлѣніе; еда исповѣстѣ
тисѧ прѣтъ, и ли възвѣститѣ истиннѣ
твою; слыша гдѣ, и помилова мѧ, гдѣ
бысть помощникъ мой . Обратилъ еси

гг

пла

Междочаіе.

плáчъ мой въ рáдость мнѣ, растерзáлъ
 єси вретнице мое, и препомáлъ мѣ єси ве-
 селіемъ. ꙗко да въпоетъ тебѣ слава моя,
 и не оумилюетъ. Гди Бже мой въ вѣки
 и сповѣмъ ти: ѿ ѿломъ двѣхъ,
 разума. ѿ.

Блаженни, иже ѿпоуетишася
 безаконіа, и иже прикрываша
 грѣси. Блаженъ мужъ, емоуже
 не въмѣнитъ гдѣ грѣха, ни же єсть въ
 оутѣхъ єго лѣтъ. ꙗко оумолачу, обѣ-
 таша кѡсти моя, зовущи ми весь
 день. ꙗко днь инощъ ѿтáготѣ на мнѣ
 оубка твоа, възврати́хъ на страсть
 єгда оунзи ми тернь. безаконіе мое пона,

и грѣха

Третьаго часа.

па

и грѣха моего не покрѣхъ. рѣхъ, и сповѣмъ
 на мѣ безаконіе мое гди, и ты ѿпѣти
 єси нечестіе срца моего. за то помози ми
 къ тебѣ великъ прѣпный, въ время благо
 потребно. Обаче въ потопѣ водъ мноугъ,
 къ немѣ не приелижатъ. ты єси приѣ-
 жице мое ѿ скрѣби одръжащія мѣ, ра-
 дости моя и забвима ѿ обышедшихъ
 мѣ. възвѣмъ те, и настаблю те на
 поуть сѣи въ нѣже поидеши, оутвержоу
 на те очи мои. не боудѣте ꙗко конь
 и мѣкъ, и иже не єсть разума. въздѣми
 и оудю чѣлустнихъ въстѣгнеши, не
 приелижающіи мѣ къ тебѣ. мноуги раны
 грѣшномѣ, оуповающаго же на гдѣ мѣ

обынде.

Междочаіе,

Обыидетъ. веселитеса о гдѣ, и радуй-
теса праведни и хвалитеса вси
правии срцемъ : ∞

В коніцъ въпѣнехъ, Давъ ѡломи . 2 .

Слыши бже молініе мое, въи ми
мѣтвѣ мойи. ѡ коніцъ земли,
къ тебѣ възвахъ, егда оубны срце
моє, на камень възнесе мѣ . настави мѣ
си, яко бысть оупованіе мое, столпъ
крѣпости ѡ лица вражіа . велию мѣ жили-
щи твоємъ въ вѣкѣ, покрыю мѣ въ кровѣ
крылъ твоихъ, яко ты бже оублыша мѣлы
моѣ . далъ си достолюбіе болющиму
и мени боіго . днь ѡ дне цркви приложиши,

лѣта

Третіаго часа .

пе

лѣта егò до дне рòда и рòда . пребываетъ
въ вѣкѣ предъ бгомъ, мѣтъ и истинно
егò кто възыщетъ; тако пою имени тво-
єму въ вѣки, възда ти ми мѣтвы моѣ
днь дне : ∞

Таже . Слава : И ннѣ :
Тртое . Поклоны, г . И по Очє нашъ :

Трєпарі сіа, Глагъ, д .

Бже оцъ нашихъ, творѣи прно с нами
по твоєму смотренію . не ѡстави мѣти
твоєѣ ѡ насъ, но мѣтвѣми ихъ въ сѣ ми-
реніи оустрой животъ нашъ . Слава :
Мѣнцы твои ги, въ страданіи своємъ
вѣнца пріаша нетлѣнными ѡ тебѣ бѣ на-
шего . и мѣючи крѣпость бою непокѣди-
мю, мучителей низложиша . съкрѣ-

ф

шиша

Междочасіе.

шаша и бѣоу въ коѣ немощное шатаніе.
 и хъ же мѣтвѣми спей дша наша.
 И ннѣ: Стѣна непоѣдимаа намъ
 Хртіансѣмъ еси бже дѣо. к тебѣ бо при-
 бѣгающе, не вредимъ прекываемъ. и пакы
 съгрѣшающе, и мѣмы та мѣтвѣницѣ.
 тѣмъ блго дарѣще въпїемъ ти: радѣи есѣ
 Обравованнаа Гдѣ с тобою.
 Гї помѣди. ѿ. Слава: И ннѣ: Чтѣнїи
 шѣ Хрѣвїмъ: И менемъ Гнїмъ: Іерѣѣ.
 стїхъ. Гї Ісе Хѣ бѣ нашъ помѣди насѣ.
 аминь. И творїмъ поклѣны великіа, г.
 йше естъ поетъ. Съ мѣтвѣю. Гї и вѣко
 животѣу моѣмъ: Днѣтъ, кв. И посѣмъ
 сїю мѣтвѣ, Стѣаго Великаго Васїла.

Гн

Трѣтїаго часа.

пс

И бѣ нашъ, иже своѣ миръ да-
 выи члкъомъ. и престѣаго Дѣа
 даръ своѣмъ оучнїкѣомъ, и апѣо
 ннѣ послѣавъ. и снхъ оустнѣ ѡгньныи
 азыки развѣзъ сїлою своєю. ѡвѣзї и
 намъ грѣшнымъ оустнѣ. и наоучи насѣ
 како подобѣетъ, ѡнїхъ же трѣбѣ естѣ
 молїтнїа. направи животъ нашъ, тн-
 хоеволноуѣщимъ есѣ пристѣннїе. и ска-
 жї намъ поутѣ вѣннѣ же поїдемъ. дѣхъ
 правъ обнови въ оутрѣбахъ нашихъ. и
 дѣомъ владычнѣомъ сѣвѣстнѣ нашѣомъ оутвѣр-
 днї неможенїе. іако да на велїкѣ днѣ дѣомъ
 твоѣ блгїи къ полѣзномъ настава мнѣ,
 сподобїмъ есѣ творїти заповѣдн твоѣ.

Фв

и бо

Междоучіе.

и твоє прѣно поминати славное прише-
ствіе, испытающе съдѣніа члѣкамъ.
и не прелѣщатиа тлѣющими міра сего
красотами, но боудущихъ ревновати въ-
спрїатїа и наслажатїа оукрѣпї съкро-
вищѣ. ꙗко бжеиъ еси и хвалимъ ѿ
всѣхъ стѣхъ твоихъ, въ вѣки
вѣкомъ, аминь : ѿ

НАЧА

НАУАЛОУАСА
ШЕСТАГО.

Прїидѣте поклонѣмъа : г.
И поклони, г. Та. въ концѣ,
въ пѣнехъ разума Дѣвъ. ѿнегда прїити
Зифесомъ, и рещи Слѣдѣлокн : не сели
Дѣвъ крїетъа въ насъ. и г.
Вѣ въ имѣ твоє спїи мѣ, и
въ силѣ твоєи суди ми. Бже
оуслыши мѣтвѣ мою, вънд-
ши глысѣт мой. ꙗко чоуж-
дїи вѣстѣша на мѣ, и крѣпци възыскаша
дшѣ мою. и не предложїша Бѣ предъ со-

ф г

кѣю

бою. се бо Бгъ помагаетъ мнѣ. и Гдъ за-
 стоупникъ дши моеи. ѿвратитъ зламъ
 врагомъ моймъ, и гинною твою потреби-
 ихъ. колену пожроу тебе, и повѣмъ сла-
 имени твоему Гдъ, яко благо. яко ѿ вели-
 киа печали и збави ма, и на враги
 мои възрѣ око мое: ∞
 въ конецъ вѣснхъ, разоу Асафовъ. и на-
Видши бѣмь твоу мою, и не
 презри моленіа моего. вѣн-
 ми ми, и оуслыши ма. въз-
 скорбѣхъ печалию моею, и
 смѣтихъ ѿ гласа вражиа, и ѿ стѣженіа
 грѣшника. яко оуклониша на ма безако-
 ние, и възгнѣхъ враждоваху ми. сердце мое

смѣ-

смѣтихъ въ мнѣ, и страхъ смрти напа-
 ден на ма. болзнь и трепетъ приде на ма,
 и покры ма тма. и рѣхъ: кто дастъ ми
 крилъ яко голуби; и пощюу, и почию.
 се оудалихъ егъла, и въ дворихъ въ
 пѣстыни. чахъ Бга спасающаго ма,
 ѿ мало душиа, и боура. потопи Гдъ, и
 раздели азъ языкъ ихъ, яко видѣхъ безако-
 ние, и прерѣканіе въ градѣ. день и ношъ
 обидетъ и постѣнамъ его, и беззако-
 ние и троудъ посреде его, и неправда,
 и не оскѣдѣ ѿ пути его лихва и леть.
 яко аще бы врагъ поносилъ ми, претръпѣ-
 лъ бымъ оубо. и аще бы ненавидѣлъ ма
 на ма велерѣчвалъ, оукрылъ бымъ ма

ѿ него.

Шестый,

ѿ него . ты же члче равнодоушне , влско
 мой и знаемый мой . иже коупно насла-
 дилъ ма еси брашна , въ храмѣ Бжїи хо-
 диховѣ единомышленїемъ . да прїидеть
 же смѣть на нѣ и снїдѣтъ въ адъ жиби .
 ꙗко лѣкаѣство въ жилищи ихъ , посредѣ
 ихъ . азъ къ Бгѣ възвахъ , и гдѣ оуслыша
 ма . вечеръ и заутра и полудне , повѣмъ
 и възвѣщѣ , и оуслышитъ гласъ мой . и
 забвѣтъ миромъ душѣ мою , ѿ приближа-
 ющихъ ма мнѣ , ꙗко въ мнозѣ бѣху съ-
 мною . оуслышитъ бгѣ и смиритъ ихъ ,
 сынъ прежде вѣкъ . нѣсть бо имъ измѣ-
 нѣнїа , ꙗко не оубоашася бгѣ . простретъ
 роуку свою на въздланїе . Обскрѣпїша

завѣ-

Часть .

пд

завѣтъ его , раздѣлишася ѿ гнѣва лица
 его , и приближишася срца ихъ . оумажнѣ-
 ша словеса ихъ паче сѣла , и та соутъ
 стрѣлы . възвръзи на гѣ печаль твою , и
 тѣи гѣ препитаетъ . не дастъ въ вѣкъ
 мѣвы праведникѣ . ты же бжѣ низведе-
 ши ихъ въ стѣуденецъ истлѣнїа . моужїе
 кровїи и лети , не преполовѣтъ днїи свои .

азъ же гѣ оуповаю на гѣ :

Хвала пѣснїи Давїдсѣвъ , не описанъ
 ѿ еврей . ч .

Вѣдѣ въ по мощи вышнаго ,
 въ крокъ бгѣ ненаго въ дво-
 ител . речетъ гѣи , застоу-
 пникъ мой еси и прибѣжище

мое .

X

Шестый,

моё. Бгъ мой и оуповаю на нь. ꙗко тои
избавитъ тѣ ѿ сѣти лова, и ѿ словесе
матѣжна. плещма своимѣ оубиитъ
тѣ, и подыкриетъ его надъ бѣшиемъ. Ору-
жїе оубиитъ тѣ истинна его. не оубо-
ишиемъ ѿ страха нощнаго, ѿ стрѣлы ле-
тащаа къ днѣ. ѿ вещи вѣтмѣ переходя-
щаа, ѿ сраша и бѣса полуудѣннаго. па-
детъ ѿ страны твоѣа тылаща, и тма
оудсноую тебе, къ тебѣ же не приближитъ
са: обаче очима своимѣ смотриши: и
въздаднѣ грѣшникомъ оузриши. ꙗко
ты ГИ оупованїе мое, вышнаго положила
еси при бѣжище твоѣ. не приидетъ къ тебѣ
зло, и рана не приближитъ са телеси тво-

ѣмъ.

Часть.

7

ѣмъ. ꙗко аггломъ своимъ заповѣсти
отебѣ, съхранити тѣ въ всѣхъ путехъ
твоихъ. наудкахъ възмудтъ тѣ: да не-
когда преткнеши о камень ноги твоѣа.
на аспида и василїска наетъ спиши. и попе-
рши льва и змиа. ꙗко на мѣ оупова, и и-
збавлю и. покрю и, ꙗко позна и мѣ мое.
въззоветъ къ мнѣ, и оуслышю и, съ нимъ
ѣмъ въ скорби: измоу и, и прославлю его.
долготоу днѣи исполню и, и явлю ѣмоу
спсѣнїе мое.

Слава: И ннѣ: Аллилуїа. г. ГИ поми-
лоу и. г. Слава: Тропа, Днѣ. Или Стѣомъ.
И ннѣ: ꙗко не има мы дрѣновѣнїа, за:
ѣще ли естъ постъ, Глѣм сїи Тро: Глѣ, б.

х ѣ

Иже

Шестый,

Иже въ шестый днь же и часъ, на кртѣ при-
гвожденъ, иже въ рай дръзновенный ѿ Ада-
ма грѣхъ. и съгрѣшеній нашихъ роукопи-
саніе раздери Хѣ Бже, и спси насъ.

Стіхъ, Пръвый.

Азъ къ Боу възва, и Гдъ оуслыша мѧ. С. ѿ.
вечеръ и зноу тра и полоудне. повѣмъ и
възвѣшоу, и оуслышитъ гласъ мой.

Слава: И ннѣ: Бгородичень.

Яко не имамы дръзновенія, за премно-
гѧ грѣхи наша, но ты иже ѿтекерождѣ-
шагося, моли Бже дбо. много бо может
мѧтва мѧрнѧ, на оумоленіе вѣки. и
презри грѣшныхъ мѧльбы все чтаа. Яко
мѧтвѣ естъ и спасти могѧи. иже стра-

дѧти

Часъ.

Ѹа

дѧти насъ ради и зболивый.

Скоро да предварѧтъ ны щедроты твоѧ
Гѧ, яко обнищавшмъ зѣло. помози
намъ Бже спителю нашъ. славы ради
имени твоего Гѧ, и збави насъ, и очисти
грѣхи наша имени ради твоего.

Гѧ. Тртое. И по Оченашъ: Кондакъ,
Дню. Или стомъ. Яшел естъ постъ.
Глѧмъ, сіа Тропарѧ. Глѧ, в.

Спсѧніе съдѧл посреде земли Хѣ Бже,
на кртѣ прѣтѣи роуцѣ свой простеръ. съ-
бираа все языки въпѧющаа, Гѧ слава
тебѣ. Слава: Прѣтомъ ти образъ
покланѧемъ вѣгѧи, просѧще прощѧніа
прегрѣшеніе иъ нашимъ Хѣ Бже. волю бо

хѣ

бѧго

Шестый,

блгоизвоилъ еси възвѣстити на крѣтъ . да
 избавиши ѿже създа, ѿ работы вражїа .
 тѣмъ блгодаряще въпѣемъ ти : радости
 же и неплѣтныи спсе нашъ , пришедши
 спити мѣръ . **И нѣ :** Бѣгородиченъ .
 Милосрдїа свѣци источникъ мати спо-
 добнае бже . призри на люди съгрѣшша ,
 гави ѿко прно силъ твою . на тѣ бо оупо-
 вающе , радѣиша въпѣемъ ти . ѿкоже и ногдѣ
 Гавриилъ беплѣтныи архистратигъ .
 Яще ли естъ Среда , или Пяттокъ . Гли,
 Крѣ тое городиченъ .
 Препроелавена еси бже поемъ тѣ . крѣ томъ
 бо сна твоего низложиша адъ , и смръть
 оумрътвиша . оумрътвишии востахомъ

и животъ

Часа .

ѣв

и животоу сподобихомъ . ѿи въспрїа-
 хомъ древнаго наслажденїа . тѣмъ же
 блгодаряще въпѣемъ ти : радѣиша блго-
 датнаа Гдѣ стобою .

Гипомѣди . м . Та , Мѣтва Великаго
 Васїана . Иже на велико время , и на великѣ :
 Та же , Гипомѣди , г . Слава : **И нѣ :**
 Чтѣишѣ Херѣмъ : Именемъ Гнимъ .
 Іерееу . За мѣтвъ стѣхъ ѿцѣ нашихъ :
 Яще ли естъ Четыридесятница , Твори
 великїа Поклоны , г . съмѣткою Стго
 Ефрема . Гни велико животоу моему :
 И прѣчїихъ , вѣ . ѿкоже въ Прѣвомъ часѣ
 оуказася . Аистъ , ѿа . Та . Мѣтва
 Стго Великаго Васїана .

Бѣ

Шестый,

Бѣ и ГИ силамъ, иже въсѣмъ твѣри
 судѣтелю. иже за милосердіе
 неизреченныя милости твоѣя,
 единогоднаго Сна твоѣго Гя нашего Іса
 Хя, низпославъ на спсѣніе роду нашему.
 и чтнымъ егѣ крѣтомъ, рѣкописаніе грѣх
 нашихъ растерзавъ. и обличивъ тѣмъ
 начала и власти тѣмъ. самъ вѣко чѣко
 любче, прійми ѿ насъ грѣшны бѣгодарны
 сіа мѣтвы. и избави насъ, ѿ великого
 бѣсѣдѣтелнаго и мрачнаго грѣхопадѣніа.
 и всѣхъ иже озлобити насъ. ищущихъ,
 видимыхъ и невидимыхъ врагъ. пригводи
 страѣ твоѣмъ плѣти наша, и не оукло
 ни срѣцъ нашихъ, въ словеса и помышле-

ніа

Часть.

ѣг

ніа лѣкавѣвіа. но любовію твоєю оутѣзи
 дшѣ наша. да кѣтебѣ всегда възирающе,
 и еже ѿ тебе свѣтомъ наставляеми:
 тебе неприкосновеннаго, и прѣновоущнаго
 зраше свѣта. непрестанное тебѣ непо
 вѣданіе, и бѣго дареніе въсылаемъ. бѣна
 чалномъ Оцѣ, съ единокорднымъ ти
 Сномъ. и свѣтымъ и бѣгимъ, и живобо
 рѣщимъ ти Дхѣомъ. и ѣ и прѣно и въ вѣки
 вѣкѣомъ, аминь.

Ище же естъ Постъ. То постіхѣ, ѿ іерѣа:
 Творимъ еи, Обычныхъ поклѣнъ, По прѣ
 жде оуказаномъ. Аистъ, ікв. Посемъ,
 Матвѣ. Вѣко Бже Оче вседръжителю:
 Аистъ, ікв. и Междочасіе, Шестагочасѣ.

ѿ

Мѣ: Чѣ:

МЕЖДУЧАСІЕ ШЕСТАГО
ЧАСА.

Начало ꙗко и прѣчихъ.

Прѣидѣте поклонимся: г. И поклѣны, г.
Въ концѣ о людехъ, иже ѿстыхъ оудаленыхъ, Дѣвѣ, въ столпописаніе, въ-негда оудръжаша и иноплемѣнницы въ Гѣдѣ. ѿе.

Въ мѣдѣ мѣ бѣ, ꙗко попра-
мѣ чловеку, весь днь бор-
стѣжи мѣ. попраша мѣ вра-
зи мой весь днь, ꙗко мнѣ-
зи борющей мѣ свѣше. въ днѣ не оубо-
мѣ, азъ же оуповаю на тѣ. О Бѣѣ по-

ХВАЛЮ

Междучасіе,

ѿд

Хвалю славу твою, на Бѣга оуповахъ, не
оубоюмѣ, что сътворитъ мнѣ плоть. весь
днь словесъ моихъ гнѣшахъ, на мѣ бѣ
помышленіа ихъ на зло. бѣлѣтъ и
съкрѣютъ, тѣи платѣ мои хранѣтъ.
ꙗко же потерпѣша дшѣ мои, ни оубо же
остѣвиши ихъ, гнѣвомъ люди низбѣеши.
Бже животъ мой възвѣстихъ тебѣ, по-
ложилъ еси слезы мои предъ собою, ꙗко
и въ обѣтованіи твоѣмъ. да възвра-
тѣтъ врази мой въспѣтъ. вънже днь
ѣще призовѣ тѣ, се познахъ ꙗко Бѣ
мой еси ты. О Бѣѣ похвалягѣ, о Гѣѣ
похваля слово. на Бѣга оуповахъ, не оубо-
мѣ что сътворитъ мнѣ чловеку. въ мнѣ

ѿе

бже

Шестаго часа.

Бже мѣтвы, ѿже въздѣмъ хвалѣ твоѣи.
 ѿко изаѣтъ дшѣ мою ѿ смѣрти, ѿчи мою
 ѿ слѣзъ, и нѣзѣ мою ѿ попользновѣнїа.
 бѣго оугождоу пре гмѣ, въ свѣтѣ живыѣхъ.
 въ концѣ да не растлѣши, дѣдѣ, въ
 столпописанїе, въ негдаѣмоу ѿбѣгати ѿ
 лица Саулѣова въ пещерѣ. ѿс.

Помилѣи мѣ бже, помилѣи мѣ,
 ѿко на тѣ оупова доуша моя.
 и на сѣнь крилѣ твоѣю надѣюся,
 дондеже придетъ безаконїе. въззовѣкъ
 бгѣ въшнемѣ, бгѣ бѣгодѣавшемѣ мнѣ.
 посла съ нѣе и спѣ мѣ, дастъ въ поноше
 нїе попирающа мѣ. посла бѣ мѣт своѣю
 и истинѣ своѣю, и изаѣтъ дшѣ мою ѿ сре-

Междочасїе,

ды скѣменѣ, поспахъ смоушенѣ. сы-
 нѣ възчлѣтїи, зѣбы ихъ оружіа и стрѣ-
 лы, и ѣзыкѣ ихъ мечѣ острѣ. възнесѣа
 на нѣса бже, и по вѣей землї слава твоѣа.
 сѣтъ оуготовѣша нѣгамѣ моймѣ, и сми-
 рѣша дшѣ мою. ископаша предѣлицѣмѣ
 моймѣ ѣмѣ, и въпадаша въ нѣю. гото-
 во срѣце мое бже, готово срѣце мое. пою, и
 въспою въ славу твоѣю. возгѣни слава
 твоѣа, възгѣни ѣвалтїрѣ и гоусли, възгѣнѣ
 рано. исповѣмъ тебѣ въ людѣхъ гмѣ, пою
 тебѣ въ ѣзгыцѣхъ. ѿко възвеличѣа
 до нѣсѣ матѣ твоѣа, и даже до ѣблѣкъ
 истинѣ твоѣа. възнесѣа на нѣса бже и
 по вѣей землї слава твоѣа.

Шестаго часа.

Въ концѣ, Дѣвѣ. Въспоминаніе, въ еже
спаси мѧ Гдѣ. 34.

Бѣ въ помощь мою въ нми, Гдѣ
помощи ми потщисѧ. да
постыдѧтѧ и посямѧтѧ
ищущей души моею. да възра-
тѧтѧ въспѧтъ, и постыдѧтѧ мы-
слицей ми злѧ, да възвратѧтѧ ѡбѣ
стыдѧщесѧ, глѧющей ми, блгоже блго
же. да възрадоуютѧ и възвеселѧтѧ о
тебѣ, вси ищущей тебе бже. и глѧютъ
выноу, да възвеличитѧ Гдѣ, любѧщей
спасеніе боѣ. азъ же нищъ есмь и оубогъ.
бже помози ми. помощникъ мой и изба-
витель мой еси ты, Гдѣ не закоуни.

Сла-

Межочасіе,

75

Слава: И ннѣ: Тртое, съ трѣми поклѡ-
ны, аще естъ постъ. И по Оче нашъ.
Тропарі сѧ. Глазъ, Пръвыи.

Спѣи Гдѣ люди своѧ, и глѧви достоѧніе:
дѣстъ, ме. Слава: Стрѣстми
стѣхъ ѡже по тебѣ прѧша, оумоленъ
боуди Гдѣ. и всѧ бѡлезни и стрѣсти наша
исцѣли, Человѣкѡ люече молимъ тѧ.
И ннѣ: Мѧтвами Гдѣ всѣхъ стѣхъ и бѣдъ
твои миръ даждъ намъ. и помилуи насъ,
ѡко единъ щедръ.

Гдѣ помилуи. а. Слава: И ннѣ: Чтнѣи-
шѣ Херувимъ: Именемъ Гдѣимъ: Іеревъ,
стѣхъ. Гдѣ Ісѣ Хѣ бже нашъ: И твѡримъ,
Три, великіѧ поклѡны, аще естъ постъ,

съ-

Шестаго часа,

Съ мѣткою . ГИ ^а вѣко животоу моему :
Аистъ, кѣ . Поюмъ Мѣткою .
Бже и ГИ силамъ, иже вѣса твари съдѣ :
Писана въ концю часа шестаго . Аистъ, чѣ .
Таже, Обѣдницѣ . Егда же ли ѣсть,
Постъ . Прѣжде поюмъ, ѣ . Часъ .
Потомъ, Обѣдницѣ : ^{сз}

На: Тѣ:

НАЧАЛО ТИПИКОМЪ:

Еже естъ,

ОБѢДНИЦА.

Еже начало, глѣмъ сице: Блвѣ дше
моѣ Гѣ, блвѣнъ еси ГИ.

Гѣ . Ѳаломъ Дѣвѣ . ѣв . Блвѣ дше моѣ
Гѣ, и вѣса вноутрѣнаѣ моѣ имѣсто егѣ:
Писано, въ ѲзаѲалмѣхъ . Аистъ, нѣ .
По конци же глѣмъ . Слава: И нѣѣ:
Повѣшшимъ глаголюмъ . Блвѣ дше моѣ Гѣ,

ц

и вѣса

Въспѣдованіе,

и всѣхъ вънутреннаго моего ума стѣны его,
благенъ еси ГИ. Таже. Слава:

Аллилуїа. Ангѣла, и Захарїа. рме.

Вали душе мое ГИ, въхваляю ГИ
въ животѣ моемъ. пою Боу мое-
му дождеже есмь. не надѣи-
теся на князѣ, на сны члвчїа, въ нихъ же
нѣсть спасенїа. изыидетъ доухъ его, и
възвратитъ ея въ землю свою, въ тѣи днѣ
погибнутъ всѣ помышленїа его. блаженъ,
емоуже БГГъ Іаксѣвъ помощникъ его,
оупованїе его, на ГИ БГА своего, сътвори-
шаго небо и землю, море, и всѣхъ также въ нихъ.
хранящаго истиннѣ въ вѣкѣ, творящаго
соудъ ѿбѣдимымъ, дающаго пищу алч-

щимъ.

Обѣдници.

Ѹи

щимъ. Гдѣ рѣшитъ окобанныхъ, Гдѣ
оумудритъ слѣпца. Гдѣ возводитъ
низверженныа, Гдѣ любитъ праведники,
Гдѣ хранитъ пришелца. сира и вдовоу
прїемлетъ, и поутъ грѣшныхъ погубитъ.
въцрїтѣа Гдѣ въ вѣки, БГГъ твой сіе ѿне

въ родѣ и родѣ. И нѣб.

Динородный Снъ Слово Бжїе,
вѣсмиртїи сынъ. изболїи спасенїа
нашего ради, въплътїи тїа ѿ
стыа Бца и прно дѣвы Мрїа, непреложно
въчлчвѣа, расплѣтѣа хѣбе, смртїю на
смртѣ настѣпи. Единъ сынъ стыа Тѣца.
съпрославляемъ оцѣ и стѣомѣ дхѣ спсїа
нагѣ. Таже, Блаженна.

цѣ

въ

Въсѣдованіе,

Цѣтвѣи сѣ егда прїидеши помани
насъ Гї.

Блаженіи нищїи дѣомъ, ꙗко тѣхъ естъ
цѣтвоненое.

Блаженіи плачущей, ꙗко тїи оутѣшася.

Блаженіи крѣпцїи, ꙗко тїи наследуютъ землю.

Блаженіи алчущей и жаждущей правды,
ꙗко тїи насытятся.

Блаженіи мѣтвѣи, ꙗко тїи помилова-
ни боудутъ.

Блаженіи чїстїи ^{душѣ} срце, ꙗко тїи Бѣ оудраѣт.

Блаженіи миротворцы, ꙗко тїи снѣже
бжїи нарекоутъся.

Блаженіи изгнани правды ради, ꙗко тѣхъ
есть цѣтвоненое.

Блаженіи

Обѣдници.

ѣд

Блаженіи есте егда понюхаетъ вамъ, и
ижденоутъ вы, и рекоутъ великъ зѡль
гль на вы, лжочше, мене ради.

Радуйтеся и веселитесь, ꙗко мзда ва-
ша многа на нѣсехъ.

Слава: И ннѣ:

Посѣмъ, Аплъ, И еѣле. Таже.

Помани насъ Гї, егда прїидеши въ
цѣтвѣи сѣ.

Помани насъ блжн, егда прїидеши въ
цѣтвѣи сѣ.

Помани насъ стѣи, егда прїидеши въ
цѣтвѣи сѣ.

Аникъ нѣный поетъ тѣ, и глетъ, стѣ,
стѣ, стѣ гдѣ савасѡдъ. исполнь нѣо

цѣ

и зѣ

Въспѣдованіе,

и зѣмля славы твоѣа . Стѣхъ .
Приступите къ нему и прокѣтитесь ,
и лица ваша не постыдятся .
Дикъ нѣныи поетъ тѣ , и глетъ . Стѣ ,
Стѣ , Стѣ Гдѣ савасѣдъ . исполнь нѣо и
зѣмля славы твоѣа . Слава .
Съворъ Стѣхъ Анггъ и Архггъ , съск-
ми нѣныи силами , поетъ тѣ , и глетъ .
Стѣ , Стѣ , Стѣ Гдѣ савасѣдъ . исполнь
нѣо и зѣмля славы твоѣа . И нѣт :
Исповѣданіе Православныа Вѣры , Прѣ-
ваго , и втораго Вселенскаго Съвора .
Вѣрѣю въ единаго Бѣ , Оца вседръжите-
ля : Писано въ Полоунощници . Дистъ , дѣ .
Таже , Молитва .

Осла-

Обѣдници .

Ослави остави , ѿпусти бѣ съгрѣше-
нїа наша . волна , и неволна , ѣже въ
словѣ , и въ дѣлѣ . и ѣже въ вѣдѣнїи и не
въ вѣдѣнїи . и ѣже въ оумѣ и въ помышле-
нїи . ѣже въ дни и въ нощи , всѣми прости .
ѣко блгъ и члколюбецъ .
Поѣмъ . Оче нашъ : Кондакъ , Днѣ .
Или , Стѣмъ . Яще ли нѣтъ , стѣмъ .
То , Крамъ . Слава : Съ стѣми покои
Хѣ : Дистъ , кд . И нѣт :
Заступнице Христансма не постыдѣ-
наа . ходатаице къ творцоу непреложнаа ,
не презри грѣшныхъ моленїа гласы , но
предвари ѣко блга на помощь нашѣ , вѣ-
рно вѣпїющихъ ти . оускори на мѣтвѣ ,

ипо-

Въспѣдованіе,

и потъщиса на оумоленіе. заступяюще
пробоще чющихъ тѣ. ГИ помѣди. вѣ.
И, всестѣа Трѣце единосущнаа. И прѣчаа.
Аще ли естъ постъ, глѣмъ: ГИ помѣди. м.
Слава: И нѣѣ: Чтѣнѣишѣ Херувѣи: И ме-
нѣмъ ГИ нѣмъ: И твѣрѣмъ, г. великѣа
поклѣны. И прѣчаа, ѣакоже въ прѣднихъ
многѣжды оуказѣа. Пѣсѣхъ, Трѣце,
И пѣ Очѣ нашѣ: ГИ помѣди. вѣ. Таже,

Мѣтвѣ сѣю:

Всестѣа Трѣце единосущнаа. не Одержѣ-
маа дѣржава, и не раздѣлѣмоа цѣтѣво, ѣа-
же всѣмъ блгѣимъ виновнаа. блгволи
ѣнастоѣщѣи сѣи часѣ Омнѣ грѣшнѣмъ.
и всѣ ми Омнѣ сквѣрны, и прѣсвѣти ми

Смѣлаъ

Обѣдници.

ѣа

смѣлаъ. ѣако да вѣгда въспѣваю и сла-
вословлю и глѣю: единый стѣ, единый Гдѣ
Іс Хс, въ славоу Бгѣоу Оцѣ, аминѣ.

Таже.

Боуди нѣмъ Гнѣ блвѣнно ѣ нѣѣ и дѣвѣ-
ка. Сѣе глѣи, г. Аще естъ постъ. и покѣ: г.

Таже. Слава: И нѣѣ:

Уаломъ Дѣвѣ, вѣгда и змѣни лице свое
прѣдъ Авимѣлеха. и ѣпѣти егѣ,
и ѣидѣ. лг.

Блвлю Гѣ на велико время, вѣнѣ
хвала егѣ въ оустѣхъ моихъ.
О Гдѣ похвалитѣа дѣша моѣ,
да оуелѣшатъ крѣтѣи и възвеселѣтѣа.
възвеличите Гѣ съ мною, и възнесѣи

нѣмъ

Възвѣдованіе,

и мѧ егò въ коупѣ. възыкаѡ Гдѧ, и оуслы-
 шамѧ, и ѡвѣхѡ скорбей моихъ избави-
 мѧ. притѣпите къ немѡ и просвѣтитеса,
 и лица ваша не постыдѡтса. се нищии
 възва, и Гдѧ оуслышаша, и ѡвѣхѡ скор-
 бей егò спсеша. Ополчѣса Анггль Гнѧ
 оубѣтѣ болящихъ егò, избавитъ ихъ.
 възвѣсите и видѣте како блгъ Гдѧ, блжен
 моужъ, иже оуповаетъ на нѧ. боутеса Гдѧ
 вей стѣн егò, како несть лишениа бо-
 щимъ егò. богати обнищаша и въ-
 залкаша. възыкающей же Гдѧ, не лишася
 ѡ великаго блга. Приидѣте чада послу-
 шайте мене, страхъ Гнѧ наочю васъ.
 кто естъ члвкъ хотѧи животъ, любѧи

днѧ

Обѣдници.

рѧ

днѧ видѣти блги; оудержи азъ языкъ свой
 ѡзла, и оустнѣ свои еже не глаголати лѣсти.
 оуклониса ѡзла, и събори блго. възыщи
 миръ и поженіи. ѡчи Гнѧ на праведныа,
 и оуши егò въ мѣтвѣ ихъ. лице же Гнѧ на
 творѧщаа злаа, еже потребити ѡ зе-
 мѧа память ихъ. възвѣшаша праведни,
 и Гдѧ оуслышаша ихъ, и ѡвѣхѡ печалии ихъ
 избави ихъ, близь Гдѧ съкроушенныхъ
 срцемъ, и смиренныа дхомъ спсеша.
 мнози скорби праведнымъ, и ѡвѣхѡ и
 избавитъ ѧ Гдѧ. хранитъ Гдѧ всѧ кѡсти
 ихъ, и единѧ ѡ нихъ не съкроушитъ.
 смрътъ грѣшникѡмъ люта, и ненавидѧ-
 щей праведнаго, прегрѣшѧтъ, избавитъ

чѧ

Гдѧ

Въспѣдованіе,

Гдѣ дшл рабъ своихъ, и не прегрѣшатъ
вѣи оуповающей на нѣ: ∞

Глѣ:

Достойно естѣ яко въ истиннѣ блжити:

Днст, ѿа. Чтнѣишѣ Херѣвѣм: Днст, къ.

Слава: И нѣѣ: Гипомѣи. в. Гибѣви.

И ѿпоустъ.

И дѣще на трапѣзѣ,

глаголемъ съи ѿаломъ.

Хвала двѣа. рид.

Вънесоутѣ бѣ мой црю мо,
не глѣлю и мѣ твоѣ въ вѣки и
въ вѣкѣ вѣка. на всѣкъ днѣ
глаголютѣ, и въ хвалю и мѣ
твоѣ въ вѣки, и въ вѣкѣ вѣка. велій Гдѣ и

Хва-

Прѣдъ Ѡбѣдомъ.

Г

Хваленъ зѣло, величїю егѣнѣтъ конѣца.
родѣ и родѣ въ хвалѣтъ дѣла твоѣ, и си-
ла твою въ зѣтъ ѣтъ. великолѣпїе сла-
вы стѣна твоѣа въ зѣ глаголютъ, и чѣ-
дѣа твоѣа повѣдѣтъ. и силоу страшны
твоѣихъ рекоутъ, и величїе твоѣе повѣ-
дѣтъ. пѣмѣтъ множетѣа блгости
твоѣа ѿрыгнѣтъ, и правдоу твою въ зѣ
дѣютъ ѣа. щѣдрѣ и млтвѣ Гдѣ, долго-
терпѣливѣ и многомѣти. блгѣ Гдѣ велѣ-
чїемъ, и щѣдротѣ егѣна въ вѣхъ дѣлѣхъ
егѣ. да исповѣдѣтъ ѣа тебѣ Гдѣ всѣ дѣ-
ла твоѣа, и прѣпенїи твоѣа да блѣтъ тѣа.
слава црѣвїа твоѣго рекоутъ, и силоу
твою въ зѣ глаголютъ, сказѣти снѣвѣм

ч Г

члѣкнѣм

Благодареніе,

члѣкииъ силѣ твоѣ, и славу великолѣ-
пнѣ црѣтвіа твоѣго. црѣтво твоѣ, црѣтво
всѣхъ вѣкѣ, и влчство твоѣ въ великомъ
родѣ и родѣ. вѣренъ Гдѣ въ всѣхъ словес-
ехъ своихъ, и прѣбенъ въ всѣхъ дѣлѣхъ
своихъ. подѣмлетъ Гдѣ всѣ низпадаю-
щѣ, и възводитъ всѣ низверженныѣ.
ѡчи всѣхъ на тѣ оуповаютъ, и ты даеши
имъ пищу въ благоврѣмя. ѡверзаеши ты
роуки твоѣ, и насыщаеши велико живот-
но благоволеніа. праведенъ Гдѣ въ всѣхъ
пѣтѣхъ своихъ, и прѣбенъ въ всѣхъ дѣ-
лѣхъ своихъ. близъ Гдѣ всѣмъ призыва-
ющимъ и, всѣмъ призывающимъ и въ
истиннѣ. волю боащихъ егѣ сътво-

ритъ,

Прѣдъ ѡбѣдомъ.

ѡ

ритъ, и мѣтвѣ ихъ оуслышитъ, и спѣетъ
ихъ. хранитъ Гдѣ всѣ любѣща егѣ, и
всѣ грѣшники потребитъ. хвалоу Гдѣ въ-
глютъ оуста моѣ, и да блвнтъ велика
плѣть и ма стѣ егѣ, въ вѣки и въ
вѣкѣ вѣка.

Ѳкоичавшѣже ѡ ѡалмѣ, и прѣшедшоу
и гѣменоу и братіамъ въ трапѣзѣ. ѡще
ли и моутъ въ здвигнѣти Панагію. Глѣтъ
іерѣу. За мѣтвѣ стѣхъ ѡцѣ нашихъ:
По сімѣ. Днѣ спѣнію нашемъ начатокъ,
и вѣчней тайнѣ явленіе. снѣ бжїи, снѣ
дѣчь биваетъ, и гавріилъ блгодатъ блго-
вѣстоуетъ. тѣмъ снѣмъ бцѣ възопіемъ,
раднѣа ѡбладѣаннаа гдѣ стѣгою.

ж
та

Благодареніе,

Гл. Глеть Игъмень. Или недѣльникъ.
Оче нашъ: Сла: Инѣ: ГИ помѣди. в.
Блви. Іерѣу блвѣтъ ѣстїе и питїе, глѣ:
Хѣбѣ блви ѣстїе и питїе рабѣмъ своимъ.
Іако стѣ еси всегда, Инѣ и принои въ вѣ-
кы вѣкомъ. И вѣи речѣмъ: Амѣнь.
Аще нѣтъ сщеника, глѣмъ по ГИ помѣди,
в. ГИ блви. Гл. За мѣтвѣ прѣтѣмъ ти
Мѣре: Аистъ, оз.
Иденїю же подобаетъ быти съ многимъ
млъчанїемъ. и чтенїю вниманїе Бжтѣ-
венныхъ Писанїи: ∞
ИПОВѢНГДА ВЪСТАТИ НАМЪ
ѿ Трапѣзы.
Сїце въздвизаемъ Панагію.

вѣ-

По Обѣдѣ.

ѣ

Възгласѣтъ Келарь велегласно, и ли тра-
пезарь. За мѣтвѣ стѣхъ ѿщѣ нашихъ:
Влѣрицыже глѣютъ, Амѣнь. Сла: инѣ:
ГИ помѣди, в ГИ блви. Таже, глѣмъ.
Блвенъ Бѣ, млѣди и питѣди насъ ѿ
ѿности нашеа. дади пищѣ вѣакой плѣти,
исполни радости и веселїа срца наша, іако
да вѣако довольско и мѣнѣи изъобилїемъ
въ вѣако дѣло блго, охѣ Ісѣ Гдѣ наше.
Снїиже тебѣ слава подобаетъ, держава,
чѣтъ, и поклонѣнїе, съ стѣмъ Дхѣмъ.
въ вѣки, амѣнь.

Слава тебѣ ГИ, Слава тебѣ стѣи, Сла-
ва тебѣ Црю, іако далъ еси намъ брашна
въ веселїе. исполни насъ и Дхѣмъ стѣго, іако

ш

да

Благодареніе,

да́ обратимъ предъ тобою благоугодни,
и не посрамлени, егда въздаши комоуждо
по дѣломъ твоимъ.

Слава: И ѿ нѣ: Гѣ помѣди. г. Гѣ блви.

Таже, хотѣи двигнути Панагію, покло-
нитъся, и глѣтъ:

Блвите ѿщи стѣи, и проститъ ма грѣшна.

Предъ твоимъ же глѣтъ.

Бгъ да проститъ тѣ и помилуетъ.

Таже, пріемъ хлѣбъ, лежащій на Панагіари,
трѣми прѣсты обѣихъ рѣкъ. въздвигъ
малогорѣ, и глѣтъ велегласно:

Велико има. Мы же речемъ: Стѣи
Трца.

Тѣи же пакн хлѣбомъ назна-
менуема крѣтное знаменіе на Панагіаремъ,

и глѣтъ

По Обѣди.

15

и глѣтъ сице: Прѣтаа Бгѣ помагаи намъ.
Мы же речемъ: Тоа мѣтвами Хѣ Бѣ,
помѣди и спей насъ.

И възимаемъ Прѣтою, едѣи, по едѣиномъ,
Діаконъ же, Чтѣтъ. Блжимъ тѣ всѣи

рѣди Бгѣ дѣо: Писано, въ Полоунониці.
Дѣтъ, кд. И посѣи, Клирицы поютъ.

Блжимъ тѣ всѣи рѣди Бгѣ дѣо, преблже-
нью, и пренепорочную Мѣрѣ Бѣ нашего.

текѣ Бгѣ, блжимъ всѣи рѣди: ты бо моли-
ши ѿ насъ Хѣ Бѣ нашего.

Тѣ. Достойно естъ ꙗко вѣистинно:
Дѣтъ, ѿа. и Чтѣиши Хѣрѣви: Дѣ, кѣ.

ѿще ли Пѣдѣкѣи прѣ: поемъ ірмо, ѿ пѣ.
Таже, глѣтъ Іеревъ.

ш ѣ

къ

Благодареніе,

въ премно́гую мѡлѣбу Превлѣныа
 Бл҃гца наша Б҃ца, и прѣно дв҃ы Маріа.
 Мы же: Тоа мѡтвѡми Бѣ помилѡи и
 сп҃си насъ. И пиѣмъ по Панагїи. Та.
 Мѡтвѡ и щедрѡ Гдѣ, пищѣ далъ естъ
 бж҃ащимъ егѡ. Та же Тр҃тѡе. По Оч҃е
 нашѣ: Кон: Праз: Или Нарочїи: Ст҃а.
 ав҃не: у҃па: а по всѣмъ дни, сїа Тр҃сѡ: гл҃ем.
 Благодаримъ та Хѣ Бѣ нашѣ, ꙗко насы-
 тилъ еси насъ зѣмныхъ твоихъ бж҃гъ. не
 лиши насъ и не наго твоего цр҃твїа. но
 ꙗко посреде оучѣникъ твоихъ прїиде сп҃се,
 миръ дамъ имъ. прїиди и къ намъ, и сп҃си
 насъ. Слава: Бѣ оцѣ наши: Ангѣ, пе.
 И ннѣ: Мѡтвѡми Гїи кр҃сѣхъ ст҃ыхъ. Ли, чс.

Гї

По ѡбѣди.

13

Гї помилѡи: г. Гї бл҃гїи.
 Попъ. Бл҃венъ Бѣ милѡа и питѡа насъ
 ѡ своихъ бж҃гатыхъ даршкѣ. того бл҃гїю
 и чл҃кшлюбїе, въсгдѣ и ннѣ и прѣно и въ вѣ-
 кы вѣкѡмъ. Аминь.
 Потѡмъ, ектенїе, ѡцр҃ехъ, и Ктїтврѣ.
 и иныхъ и хже хощетъ поминѡетъ. И мы:
 Бѣ да прѣсти и помилѡи.
 Яще нѣтъ сщ҃еника, сїце по ѡбѣдѣ
 благодаримъ.
 Бл҃венъ Бѣ, милѡа и питѡа насъ ѡ и҃но-
 сти нашеа: Та. Слава тебѣ Гї, слава
 тебѣ ст҃ий: Поимъ. Благодаримъ та Хѣ
 Бѣ нашѣ: Та. Сла: И ннѣ. Гї помилѡи
 г. Гї бл҃гїи. Та. Замѡтвѣ прѣтѣати: ∞

ш г

по-

ПОВѢСТЬ БЛАГОПИСЦА
О възношеніи Трѣтаго, Како, икогда
бѣ, и чюдоради.

В Острашномъ въскрѣніи спса на
шего Іс Ха, и Сшествіи стѣго
Дха, и даже до раздѣленія стѣ
Апль на проповѣдь. бѣша вси аплы въ
коупѣ единодоушно. и в негда по мѣтвѣ
на обѣдѣ сѣдахъ: оставлахъ праздно
мѣсто, на немъ възглавіе полагахъ, и на
възглавіи часть хлѣба, ѿ негоже ѣдахъ,
на часть хвѣ. по обѣдѣ же вѣставше,
моливше и благодаривше, взимахъ ча-
сть хлѣба, юже ѿдѣлиша въ часть Гню.
Сію же възносѣще глахъ, Слава тебѣ

бѣ

Отрѣтомъ.

ри

Бѣ нашъ слава тебѣ, Слава, Сѣщ, и
Снѣ, и стѣмъ Дхѣ. и в мѣсто ѣже рещи
велико имѣ, Хс въскрѣсь, даже до въ-
несенія глахъ. Потѣмже, велико имѣ
стѣя Трѣца, Гн Ісе Хс помагѣи намъ.
и сіа съврѣшахъ тако вѣсѣлѣто. Творѣ-
ху же сіе кождо ѿ нихъ, и деже прилучиша
имъ бѣти, даже до Оуспенія Бци. в не-
гда же на всемирное Оуспеніе прѣтыа вѣнца
наша Бца, на облацѣхъ събраны бѣша,
и ѣже подокѣше съврѣшиша. и в негда по
погребеніи еѣ, третѣаго дня ѣдаху, и по
обѣдѣ частъ хлѣба въ имѣ хво лежаща-
го по обычаю възносѣще. и велико имѣ
глающе. (ѿ чюдсей преслано мѣ) мѣрѣ

како

Повѣ О трѣтомъ.

Иако жива на облацѣхъ, свѣтоноснымъ
Аггломъ предстоицею еси, навъздаше
являетса. Радуйтеся, гл҃ющи имъ,
Иако свами есмь поклѣдни, сїи даръ
ѿ сна своего прїахъ. оучицы же чудеси
оудивльшеса. Имѣето Г҃и Іс Х҃е, Престѣ
бце помагай намъ, възопиша. Поюемъ
къ гробѣ пришесе, и не оберѣтше прѣтго
са тѣла, оувѣришася въ истиннѣ,
Иако стѣломъ жива, тридневно
Иако и снѣ са ѿ мртвыхъ
вста, и вѣнчана

прїиде : ∞

Нача-

Часъ девятый сице поюемъ, егда оубо
дрогыхъ часѣхъ. По блаженіи Іеріа,
Начинаемъ: Цр҃ю нбнныи: Трѣтое. Прѣта
Трѣце: Оченашъ: Г҃и помлди. вѣ. Прїи-
дите поклонимъса: Г. Таже. Вѣ ко-
нець, ѿточилѣхъ, снѣхъ
Коресѣхъ, ѿломъ, пг.

Воль възлюбленна села боа
Г҃и силъ! желаетъ и сконча-
ваетса дша моа въ дворѣ
Г҃на, срѣце моеи плоть моа
възрадоветса оубо живѣ. и коптиц

щ

ѿбрѣ-

Девятый,

Обрѣте себѣ храниноу, и горлица гнездо
себѣ, и дѣже положи птица своя. Олта-
ръ твоа ГИ Силь, Црю мой, и Бже мой.
Блженни живущей в домоу твоёмъ, въ
вѣкъ вѣка въхвалятъ та. Блженъ
моужъ емоуже есть заступленіе его
ѿ тѣхъ, въ рожденіа въ срцы своіа
положи. въ долѣ плачевнѣ, въ мѣстѣ
и дѣже положи. и бо блженіа дасть, зако-
нъ дади. пойдутъ ѿ силы въ силѣ.
и вѣтъ Бгъ бо гомъ въ Сионѣ. ГИ Бже
Силь, оуслыши мѣтвѣ мою, въ ноуши Бѣ
Іаксѣль. защитниче нашъ виждь Бже
и призи на лице Хѣ твоіа. іако лучше
днѣ единъ въ дворѣхъ твоихъ, паче тыиащ.

и зво-

Часть.

ѿ

и зволихъ, примѣтатися в домоу Бѣ
моіа, паче: неже жити ми въ сѣлѣхъ грѣ-
шничихъ. іако мѣтъ истиннѣ любятъ
Гдѣ. Бгъ, блго дасть и славу дасть. Гдѣ
не лишитъ блга ходящихъ не злобіемъ.
ГИ Бѣ Силь, блжен члкъ оуповади на та:
въ коней, снѣвъ Корсѣвъ, ѿalomъ, пд.
Вѣговилъ еси ГИ землю бою,
възвратилъ еси плѣн Іаксѣ-
ль. оставилъ еси беззакон-
ніа людемъ твоимъ, покрывъ
еси всѣ грѣхи ихъ. оукротилъ еси всѣ
гнѣвъ твой, възвратилъ еси ѿ гнѣва
гѣрости твоіа. възврати насъ Бѣ спсѣніи
нашихъ, и възврати гѣрость твою ѿ насъ.

щѣ

едѣ

Десятый.

Еда въ вѣки прогнѣваеши на ны; и ли
 прострѣши гнѣвъ свой ѿ рѣда въ рѣдъ.
 Бѣ ты овращѣ живиши ны, и людіе твои
 възвекла тыа отіеѣ. гави намъ ги
 мить твою, и спіеніе твоѣ даждъ намъ.
 оуслышѣ что речеть о мнѣ гдѣ бѣ: ꙗко
 речеть миръ на люди своа, и на преподѣ-
 бныа своа, и на обрацающаа срца
 кнѣмѣ. Обаче близъ боащиха егѣ,
 спіеніе егѣ, въслити славоу въ земаю
 нашѣ. мить истинна срѣтогаса,
 правда и миръ облобызаса. истинна
 ѿ земаа въа, и правдасъ нѣе приниче.
 и бо гдѣ дастъ блгть. и земаа наша да-
 стъ плѣдъ свой. правда предъ ний предъ-

идеть,

Часть.

раи

идетъ, и положитъ въ поуть стопы своа:

Матва Дѣва, пе.

Риклони ги оухо твоѣ и оу-
 слыши ма, ꙗко нищѣ и оубѣ-
 еимъ азъ. съхрани дшѣ мою,
 ꙗко преподобенъ есмъ: спси
 раба твоѣго бѣ мой оуповащаго на тѣ,
 помилѣи ма ги, ꙗко къ тебѣ въззовоу
 вѣсѣ днѣ. възвекли дшоу раба твоѣго, ꙗко
 къ тебѣ възвѣхъ дшѣ мою. ꙗко ты ги блгъ,
 и долготерпеливъ, и многомилъ въемъ
 призывающимъ тѣ. видши ги матвѣ
 мою, и вънми глаоу моленіа моего. въ
 днѣ печали мога възвахъ къ тебѣ, ꙗко оу-
 слыша ма. нѣсть подобенъ тебѣ въ вѣ-

щѣ

стѣхъ

и

Дека́тый,

зѣхъ ГИ, и несть по дѣломъ твоимъ.
 бѣи язъцы елика сътвори приидутъ, и по-
 клонатъя предъ тобою ГИ, и прослава
 и ма твоѣ, яко велии еси ты. и твори
 чудеса ты еси Бгъ единый. наста ви ма ГИ
 на поутъ твой, и поидоу въ истиннѣ твоѣ.
 да възвеселитъя сердце мое, боати се
 имени твоѣго. и похвѣма тебѣ ГИ Бже
 мой, въ кмъ сердцемъ моимъ. и прослава
 и ма твоѣ въ вѣкѣ. яко матъ твоѣ велиа
 на мнѣ, и избави душю мою ѿ ада преиспо-
 данго. Бже законшпрестоупници въ-
 сташа на ма, и сѡнъмъ державныхъ
 възыкаша душю мою. и не предложиса те-
 бе предъ собою. и ты ГИ Бѣ мой щедръ и

матикъ,

Часть.

Ѿв

матикъ, долготерпеливъ и многоматикъ
 и истиненъ. призи на ма, и помилуй ма.
 даждь державъ твоѣ отрокъ твоѣмъ, и
 спси сна рабы твоѣа. сътвори съмноу
 знаменіе въ блго, и да видатъ ненави-
 дящей ма, и постыдѣтѣя. яко ты ГИ
 поможе ми, и оутѣшилъ ма еси: ∞

Слава: И ннѣ: Аллилуѣа. г. ГИ помилуй

г. Слава: Тропарь, дню. И ли стѡмъ.

И ннѣ: Иже насъ ради: Ище ли естъ
 постъ, Глѣмъ силъ, Тропарі: ∞

Гласъ, и

Иже въ дека́тый часъ, насъ ради плотию,
 смрти въкдѣивый. оумертви плоти на-
 шеа мѡдрованіе, Хѣ Бѣ, и спси насъ.

сти

Девятый,

Стіхъ, Пръвыи.

Да приближитъ мѣтва моя, предъ
тѣмъ ГИ. по словеси твоѣмъ въразуми мѣ.

Стіхъ, Втѣорый.

Да внидетъ прошеніе мое, предъ тѣмъ ГИ.
по словеси твоѣмъ избави мѣ. Слава:

И ннѣ: Бѣгородичень.

Иже насъ ради рождѣна ѿ дѣвы. и распя-
тіе претерпѣ въ блгій. и провергн смртію
смерть, и въскрѣсеніе явлѣ яко Бѣгъ. не пре-
зри ихъ же създа рѣкою своею. яви члво
любіе свое милостиве, прійми рождѣшю
тѣмъ Бѣцъ молящѣмъ за ны, и спси спси
нашъ, люди съгрѣшша.

Не предаждѣ насъ до конца, и мени Бѣого

ради

Часть.

ѣгг

ради. и не разори закѣта Бѣого, и не оста-
ви мѣти твоѣа ѿ насъ. Авраама ради
възлюбленнаго ѿ тебе, и за Ісаака раба
твоѣго, и Израїла стѣго твоѣго.

Тѣ, Тѣтѣе. И по Оѣе нашъ: Кондакъ,
дню. Или стѣомъ, Яще ли естъ постъ.

Глѣмъ, Треспарі сѣмъ, Глѣсъ, и.

Видѣ разбѣйникъ начальника жизни, на
кѣртѣ виемѣша. и глѣше: аще не бы Бѣгъ
былъ въплѣщѣмъ, иже сънами распныи
емъ, не бы сѣнце луча своѣ потайло, ни
же земля трепещѣши трѣмѣемъ. но иже
за вѣмъ терпѣи, помани мѣ ГИ егда прій-
дѣши въ цѣртѣи сѣ. Слава:

Посредѣ двѣю разбѣйникѣмъ мѣрѣло пра-

ъ

вѣдноѣ

Десятый,

ведное, обрѣтѣла крѣть твою. Овомѣ
оубо низходѣши въ адъ, таготю хуле
нїа. другомѣ же легчащѣм ѿ грѣхъ, къ
разумѣ Бгословіа. Хѣ бѣ слава тебѣ.

И нѣ.

Агнца, и пастыра, и спса мїрѣ, на крѣтъ
зраци рожѣшаа тѣ, глѣше слезаши.
мїрѣ оубо радѣетѣм прїемлаи тобою
избавленїе. жтроба же моѣ горитѣ, зра-
ци твоѣ распѣтїе, еже за вѣхъ тер-
пиши, Оне и бѣ мой.

Таже. Гї помлѣи, м. Молитва, вели-
каго Васїла. Уже на велико время, и на
великъ часъ: Гї помлѣи. Г. Слава:
И нѣ: Чтнѣишоу Херувимъ: Именемъ

Гни

Часъ.

рди

Гни мѣ блави Оче. Іерев. Бѣ оубо дрины, и
блвинны, просвѣти лице твоѣ на ны, и помлѣи
ны. Егда же въ коупѣ часѣ поутѣм,
Тоглѣтъ: Замѣтѣ стѣхъ ѿцѣ наши:
Таже, Мѣтѣ сїю. Стѣго великаго

Васїла.

Велико Гї Ісѣ Хѣ бже наш, дол-
готрѣпелике о наши съгрѣ-
шенїихъ. да же и доннѣшнѣ
го часа приведи насъ, въ ны же на живо-
творящѣм дрѣвѣ вїса. блггорузоумномѣ
разбойникѣ, и же въ рай поутѣ сътвори лѣ
еи въ ходѣ. и смртїю смѣрть разрѣшилѣ
еи. очисти насъ грѣшныхъ, и недостой-
ныхъ рабѣ твоихъ. съгрѣшихомъ бо и

ъ б

бѣ

Девятый,

Беззаконныхомъ, и немощи достойни
възвести шую нашу, и възрети на вы-
соту нбнью. занеже оставихомъ путь
правды твоѣа, и ходихомъ въ вѣлахъ
срцъ нашихъ. но молимъ твою блгость.
пощади насъ ГИ по множеству мѣти
твоѣа. и спси насъ имени ради твоѣго
стго: яко ищезоша въ свѣтѣ дни наши.
изми насъ изъ рѣки съпротивнаго: и о-
стави намъ прегрѣшенїа наша, и оумѣр-
тви плотьское наше мудрованїе. да ветъ-
хаго шложивше чѣка, и въ новаго обле-
чимъа. и тебе поживемъ нашимъ влцѣ
и блгодателю. и тако твоимъ повелѣ-
нїемъ послѣдоюще, въ вѣчный покой

Часть.

рѣі

достигнемъ, идеже всѣмъ веселящимъ
сѣа жилище. ты бо еси въ истинноу истин-
ное веселїе, и радость любящимъ тѣа хѣ
бѣ нашъ. и тебе славу възсылаемъ, съ
безначальнымъ ти оцемъ, и съ пртымъ
блгимъ, и животворящимъ духомъ. и
ниѣ и прно, и въ вѣки вѣкомъ. аминь: ∞
Сла: И ниѣ: ГИ помимъ: г. Блви. И шпоуетъ.
Ище же естъ поетъ. То по стиху ш Іерїа:
Творимъ поклонь, ей. съ мѣткою:
Якоже прѣже гавлено. Поимъ мѣтвѣ сїю:
Влако бѣ оче все держителю: Аистъ, кв.
И акїе начинаемъ, Междочаїе

Девятаго

чаїа: ∞

МЕЖДУ ЧАСІЕ ДЕВЯТАГО
Часа.

Начало такожде, яко и въ прѣчихъ .
Прѣидѣте поклонимъ : Трижды .
Ище естъ поеть, съпоклѣны .
Аллилуѣа, рѣи .

Хвалите ѡтроцы Гдѣ, хвалите
и мѣ Гне . вѣднѣ мѣ Гне бжевно,
ѡ ннѣ и до вѣка . ѡ вѣстоку
слнца до западѣ, хвално и мѣ Гне . высокѣ
надѣ все мѣ языки Гдѣ, надѣ нѣсѣ слава
его . кто яко Гдѣ бже нашѣ, на высокихъ
живый, и на смиренныхъ призираа ; на нѣсѣ
и на земли, вѣдвизааи ѡ земля оубога,

и ѡ .

Девятого часа .

рѣи

и ѡ гноища възносѣ нища . посади ти его
скнѣзи, съкнѣзи людѣи своихъ . вѣс-
лааи неплодоке вѣдомѣ, матерѣ ѡ чадахъ
весеащѣм .

Ѱаломѣ Давидсѣвъ, Аггеа,
и Захарѣа . рѣз .

Сповѣмѣ тебѣ Гдѣ вѣсѣмѣ
а рцемѣ моймѣ, и предѣ
Агглы вѣспою тебѣ . яко
оубелиша вѣаглы оубѣ мой .
поклонѣа къ цркви стѣи твоѣи, и непо-
вѣмѣ и менѣ твоѣмѣ, О милости твоѣи
и истиннѣ твоѣи . яко възвеличилѣ еси
О всемѣ и мѣ твоѣ стѣе . вѣнже днѣ аще
призовѣтѣа, скоро оубелиши мѣ . оумно-

жиши

Междочаіе,

жиши мѧ въ дшй моѣй сілоу твоѣю . да
 исповѣдѣтѣя тебѣ вси царіе зѣмѣтїи ,
 ꙗко оуслышаша всѧ глы оустѣ твоихъ .
 и въпоютъ въ пѣнехъ Гнихъ , ꙗко велиа
 слава Гна . ꙗко высокоу Гдѣ , и смиренна
 призираетъ , и высокоу издалеча съвѣстѣ .
 аще пойдоу посреда скорби , живиши мѧ .
 на гнѣвъ врагъ моихъ простретъ роуку свою ,
 и спсе мѧ десница твоѧ . Гдѣ въздастъ
 за мѧ . Гнѣ милость твоѧ въ вѣкъ , а бла
 роуку твоихъ не презри :

въ конѣцѣ , ѡломи Двѣ . рлд .

Изми мѧ Гдѣ ѡ члѣка лоукава , ѡ
 моужа неправедна избави мѧ .
 иже помыслиша неправдѣ въ срци ,

всѣ

Девѧтаго часа .

рѣ

всѣ днѣ ополчаху брани . и зѣостриша
 азъикъ свой ꙗко змиинъ . ꙗдѣ аспиденъ
 подъ оустнами ихъ . съхрани мѧ Гнѣ из
 рѣки грѣшника , ѡ члѣкъ неправеденъ изми
 мѧ . иже помыслиша заплѣти столпы моѧ ,
 съкрыша гврдїи сѣтѣ мнѣ . и южи преплѣ
 ша сѣтѣи ѡгѧма мшима , пристежи съ
 блазны положиша ми . рѣхъ Гвн , Бгѣ
 мой еси ты , видши Гнѣ гласъ моленїа
 моего . Гнѣ Гнѣ , сила спсѣнїа моего : оск
 нилъ еси надъ главою мою въ днѣ брани .
 не предаждѣ мене Гнѣ ѡ желанїа моего грѣ
 шникѣ . помыслиша на мѧ , не остави
 мене , да некогда възнесоутъ теѧ . глава
 окурженїа ихъ , т роудѣ оустенъ ихъ по

ы

крые

Междочасіе,

крыетъ ихъ . падоутъ на нихъ оугла
огненна, низложиши ихъ въ стрѣстехъ,
и не постоютъ . мужъ азыченъ не испра-
вителъ на земли . мужа неправедна зло
оубовитъ въ истленіе . познахъ яко съ-
творитъ Гдъ соудъ нищимъ, и мистъ
оубогимъ . Обаче праведни исповѣда-
тъ имя твоемъ, и вселятъ правн
съ лицемъ твоимъ .

Слава : Инѣ : Безъ аллилуіа . Трѣтое .
съпоклоны, аще есть постъ . И по Очѣ
нашъ : Треспарѣ, сіа : Глазъ, и .
Просвѣтѣи зѣмныа крѣтомъ, и призва-
ны на поканіе грѣшныа . не ѡлчи
мене стада твоего Пастырю добрымъ, но

взыщѣ

Деятягочасіа .

рѣи

взыщѣ мене заклоудшаго блго, и
стома твоема стада съприти . яко
единъ мативый чѣколюбецъ .

Слава :

Яко разбойникъ исповѣдалъ въ пѣти
блже : въ црѣви си помани ма Гдѣ . и
сним ма съчѣтанъ, иже волю насъ ради
страдаи изволивъ .

Инѣ :

Иже насъ ради распѣншагося, прѣидѣте
вѣи въ поемъ : того бо видѣ Ма на
дрѣвѣ, и глаше . аще и распатѣ терпиши,
ты еси сынъ и Бгъ мой .

Гдѣ помлѣи . л . Слава : Инѣ : Чѣтѣи-
шѣ Херѣвѣмъ : Анетъ, кв . И мене ма Гдѣмъ

ык

блви

Междочаїе,

Бл҃гїи Оче. Іерей, стїхъ. Гї Ісꙋ Хѣ Бѣ нашѣ
помѣди насѣ. Аминь. И поклѡнѣ
Велїкнхъ, г. съ мѣткою, стго
Ефрема. Гї и вѣко животу моему:
Таже, мѣткѣ сїю.
Вѣко Гї Ісꙋ Хѣ Бѣ нашѣ, дл҃готрѣпелїве
О нашихъ сѣгрѣшенїихъ: Пїсана, в
концоу Дева҃таго Часа.
Лїстѣ, рдї.

начѣ.

И ИСꙋ Хѣ Бѣ нашѣ

ГЕЮ И МЫ ГЛ҃ЕМЪ:
АМИНЬ.

И наупнѣемъ, аще естѣ Ал-
аилоуїа, т҃р҃тоє сѣ Поклѡнїи. И по Оче
нашѣ: Гї помѣди, вї. С лѣва: И нїк:
Прїидѣте поклѡнїемъ: г. Таже, вѣло
Дѣкѣ, ѡмїретѣмъ кытїи. рг.

ы г

Бл҃гїи

Блви душе моя Гдѣ, Гдѣ Бже мой
 възвеличился еси зѣло,
 въ исповѣданіе и велелѣпо-
 тоу еси облече, одѣя еси свѣ-
 томъ яко ризою. Пропина еси яко ко-
 жоу, покрыва еси вѣдами превыспренна
 своя. Полага еси облаки на възхоженіе
 свое, ходи еси на крилахъ вѣтреню. Твори еси
 ягглы своя дху, и слуги своя огнь па-
 лашъ. Основай землю на тверди еси,
 не преклонитъ еси въ вѣкъ вѣка. Бездна
 яко риза одѣя еси еси, на горахъ стануть
 вѣды. Въ заповѣщеніа твоего побѣгъ-
 нуть, ѿ гласа грома твоего оустрашатъ
 еси. Выходатъ горы, и неходатъ по-

ла въ мѣсто еже основалъ еси имя. Пре-
 дѣлъ положи, ежеже не придетъ, ни же
 обратятъ еси покрѣти землю. Пошлай
 источники въ дѣрехъ, посреде горъ прои-
 доуть вѣды. Нападутъ вѣды зѣла
 селныя, ждуть онаги въ жажду свою.
 На ты птица неныя прилетаютъ, ѿ
 среды каменіа дадутъ гласъ. Нападутъ
 горы ѿ превыспреннихъ своихъ, ѿ плода
 дѣлъ твоихъ насытитъ еси земля. Про-
 забай пажитъ скотомъ, и траву на
 слоужевъ члкомъ: Извести хлебъ ѿ зе-
 мля. и вино веселитъ сердце члкомъ. Ума-
 стити лице еси оми, и хлебъ сердце члкомъ
 оукрѣпитъ. Насытитъ еси древа поль-

скама, кедръ Ливантѣи и хъже еси насадилъ.
 тоу птица възвѣздатъся, врсѣже
 жилище обладетъ и ми. Горы высокиа
 еленемъ, камень прибежище защити.
 Сътвориша еси луноу въ времена, солнце
 позна западъ свой. Положи тмоу, и бысть
 ношъ, въ нейже пройдутъ вси звѣрие дв-
 бракни. Скумни рикающе въ хитити,
 и испрошти ѿ ба пищу себѣ. Въиа солнце,
 и събращаша, и вложашъ своихъ лагѣтъ.
 Изидеть члкъ на дѣло свое, и на дѣла-
 ние свое до вечера. Яко възвеличишаша
 дѣла твоя ги; вса премудростю сътво-
 рилъ еси, исплѣниша земля твари твои.
 Се море велико и пространно, тугади,

имъже

имъже нѣсть числа, животная малая
 съ великими. тоу корабѣ преплаваютъ,
 смѣи сѣи, егоже създа рѣгатиса емоу.
 вса къ тебѣ чають, дати пищу имъ въ
 блговрѣма. Давшъ тебѣ имъ, събероутъ,
 ѿверзшъже тебѣ роуки, вѣлческая исплѣ-
 нятъ блгости. ѿбращшъже тебѣ ли-
 це, вѣмат оутѣша, ѿимеши доухи ихъ и
 ищезнутъ, и впереть свою възвратѣша.
 Послещи дхъ свой, и съзиждѣтъся, и
 обновѣши лице земли. Боуди слава ги
 въ вѣки, възвеличитъся гдѣ о дѣлѣхъ
 своихъ. Призираи на землю, и твори
 ю трастиа, прикасайа горахъ, и
 въздымаютъся. Въспою ги въ животѣ

моимъ

Чинъ.

моимъ, пою Боу моёму дондеже есмь.
Да насладитъся емоу бжегда моа, азъ
же възвеселюся о Гдѣ. Скончатъся
грѣшницы ѿ земли, и безаконницы
яко не быти имъ. бжегда дше моа Га.

Таже. сие, рци.

Снце позна западъ свой, положи тмоу,
и бысть ношъ, яко възвеличишася дѣла
твоа Гн; вел препоудростю сътвори еси.
Га. Слава: Иннѣ: Аллаѳа. г. Аще на
единѣ, глетъ въ мѣсто ектеніи: Гн пом.
вѣ. Слава: Иннѣ: Аще ли въ цркви. То,
ектенія великаа: ѿ іереа, или ѿ діакона.
Миро Гдоу помлмеа. Га, Кадіема ра-
доваа. И по кадіеме. Ектенія малла.

Таже,

Вечерни.

рск

Таже, стихословимъ. Уало Давкъ. рм.

И възвахъ ктебѣ, оуслыши
ма. вѣнми гласъ мѣтвы
моа, егда въззовоу ктебѣ.

Даша неправит мѣтва моа яко каділо
предъ тобою. въздѣланіе роуку моаю,
жертва вечернаа. Положи Гн храненіе
оуетомъ моимъ, и дверь огражденіа
оуетнахъ моихъ. Не оуклони снце моа
въ слова лѣкавствіа, не щекати вины
ѿгрѣбѣхъ. Съчаше кы творащими
беззаконіе, и не съчетаюся съ избран-
ными ихъ. Покажетъ ма праведникъ
милостію, и обличитъ ма. Ели же грѣ-
шнаго да не намаститъ глабы моа.

ѣѣ

яко

ꙗко еше и мѣтва моѣ въ кѣго волѣнїихъ
 ихъ . пожерты быша при камени сѣдѣ
 ихъ . Велишатеся гл҃и мои, ꙗко възмо
 гоша . ꙗко толща земли проѣдеа на
 земли . разсыпашася кѣсти ихъ при адѣ .
 ꙗко ктебѣ Г҃и, Г҃и шчи мои . на тѣмъ оупока,
 не шими дш҃и моѣ . Сохрани мѣ шкѣти
 юже съставиша ми, и шкѣти глази дѣлаю
 щїи безаконїе . въпадоуша въ мрежа своѣ
 грѣшницы . еди еси азъ додеже преїдоу .
 Разоума Давїдъ съвь . вънегда быти
 емоу въ пещерѣ, молитва . р҃ма .

Власомъ моимъ къ Гоу възвахъ,
 Глазо моимъ къ Гоу помолюся .
 Пролѣю преднимъ мѣтвѣ моѣ,

и пе

и печаль мою преднимъ възвѣщюу .
 Внегда ишезаетъ ш менѣ доухъ мой,
 и ты познаете сѣмъ моѣ . Напѣти сѣмъ,
 по немѣже хождѣхъ, съкрыша сѣтъ миѣ .
 Смотрихъ одесноую и възглаголахъ,
 и не бѣ знаи менѣ . погнѣе бѣгство ш
 менѣ, и не бѣ възискаши дш҃и моѣ . въз
 вахъ ктебѣ Г҃и . рѣхъ : ты еси оупованїе
 мое, часть моѣ еси на земли живыхъ .
 вѣнь ми мѣтвѣ моѣ, ꙗко смирихъ сѣло .
 Избави мѣ шгонящихъ мѣ, ꙗко оукрѣ
 пишася паче менѣ . Изведи и темница
 дш҃и моѣ, и повѣдате и менѣ твоѣмъ .
 Менѣ ждоутъ праведницы, додеже въз
 здаси миѣ : Пѣнь степенна . р҃кд .

в г

Изъ

Чинъ

Въ глубины възвахъ къ тебѣ ГИ,
 ГИ оуслыши гласъ мой. Боудѣта
 оуши твои, вънемающе гласъ матвы
 моея. Аще беззаконїа назириши
 ГИ, ГИ кто постоитъ; яко ѿ тебе оубѣ-
 щенїе естъ. Имени ради твоего потерпѣ-
 тѣ ГИ. потерпѣ дша моя въ слово твое,
 оупова дша моя на ГИ. **В**стража
 оутренна до ноци, ѿстража оутренна,
 да оуповаетъ ИИ на ГИ. Яко ѿ ГИ
 матъ, и много ѿ него избавленїе.
 и тѣи избавитъ Израїла ѿ всѣхъ беза-
 конїи его.

Аллилуїа, р. 31.

Хвалите ГИ въ всѣхъ языци, похвалите его

всѣ

Вечерни.

р. 31

всѣ людіе. Яко оутвердїея матъ его на-
 насъ: и истинна ГИ пребываетъ въ вѣки.
 Таже, стихирн, настоѣщаго дне.
 Слава: И нѣк: Бгородиченъ, по гласу.
 Поємъ сіе, творенїе стараго сщїено мѣнїк,
 Адучногена.

Вѣте тихїи ст҃їа славы,
 вѣмртнаго оца небаго.
 ст҃го кл҃женнаго, Ісе Хе.
 пришедше на западъ слнцѣ,
 видѣше скѣтъ вечернїи, поємъ оца,
 и с҃на, и ст҃го дха бга. достоинъ еси
 въ всѣ времена, пѣтъ быти гласы пре-
 подобными, с҃не бжїи, живо дади все-
 моеу мїру: егоже ради всеу мїру тѣ слави.

Всѣ:
 вели.
 о дх
 стом.
 к ам
 фило.
 г: кд.

Никн:
 кн: и.

Таже

л

БѢ заступникъ мой БѢ ты, и матъ
твою предваритъ мѧ. Стѣ.

Измѣ мѧ ѿ врагъ моихъ БѢ, и ѿ воста-
ющихъ на мѧ избави мѧ.

Въ Сжегѣтѣ, вечеръ. Прокименъ.

Гдѣ въщрѣмъ, и лѣпотѣмъ облече. С: а.

Облече мѧ Гдѣ въ силѣ и препоможе мѧ. С: б.

И бо оутверди въселеннѣю ѧже не подви-
житъ мѧ. Стѣхъ, г.

Домоу твою подогаетъ стѣны Гдѣ
въ длъготѣ днѣи. И пакы.

Гдѣ въщрѣмъ:

И тако Канонархъ творитъ поклонъ
къ стѣмъ двѣремъ. Последнѣ же, обра-
щѣ мѧ къ западѣмъ съгбенѣ имѣмъ рѣцѣ

при

при прѣсехъ, и стойтъ ѿжидая конца
Прокимену. По ѿпѣтѣи же Прокименъ,
сътвораетъ поклоненіе на шѣ странѣ,
по единому.

Егда же несть Тропаря стѣмъ въ вѣтѣхъ,
тогда вмѣсто Прокимена, поетъ мѧ:
Аллилуѣа. На гласѣ, Октеѣхъ.

Стѣхъ же глѣмъ сѧ.

Въ Понедѣльникъ, вечеръ.

Гдѣ не ѧрогѣю твою обличѣ мене:
Въ вѣторникъ, и въ Четвертокъ, вечеръ.
Възнесите Гдѣ Бѣ нашего, и кланяте мѧ
подножѣю нѣгоу его ѧко стѣ естѣ.

Въ Средѣ, вечеръ.

Въ всю землю изыде вѣщаніе ихъ, и въ

ѣ в

конца

конца веле́нныа глѣи ѿхъ .
 И тако глѣтъ Пѣвецъ . И въ вѣки
 вѣкѣмъ , аминь . Мы же , выходя-
 шимъ глаголюмъ : Аллилу́ѳа . Г .
 И акѣ Пѣвецъ пакы Аллилу́ѳа . И посѣхъ .
 Сподоби ГИ въ вечеръ сѣи , безъ грѣхъ съ-
 храни́тиа : Аистъ , ѿд . И поемъ .
 Исплѣнимъ вечернаа мѣтвы наша ГИ .
 Та , стихирн на стиховны . Поемъ .
 Пѣснь степеннаа . рѣв . Стихъ , а .
Въ тебѣ възвѣдохъ ѡчи мой , живоу-
 щемоу на небѣи . се , ꙗко ѡчи рабѣ
 въ рѣкѣ господѣи своихъ . ꙗко ѡчи ра-
 быни въ рѣкѣ госпожа своѣа : та-
 ко ѡчи наши къ Гоу Бгоу нашему ,

дониже оущедритъ ны . Стихъ , в .
Помилуѣ насъ ГИ , помилуѣ насъ : ꙗко
 по многѣ исполнѣхомъ оуничи-
 жѣнѣа . ꙗкоже наполниа дша наша :
 поношенѣе горъзоушимъ , и оуничи-
 жѣнѣе гордымъ .

Слава : И нѣб : Бгородиченъ . Канонахъ
 же творитъ метанѣе на средѣ , къ ѿкс-
 намъ . Такожде къ ѡбѣма ликѣмъ , на
 ѡбѣ странѣ , по единому . Таже мѣтва .
 Стго сумѣна Бгопрѣемца .

Нѣ ѡпѣщавши раба своѣго
 вѣко , по глаголюмъ съ ми-
 ромъ . ꙗко видѣста ѡчи мой
 спѣненѣе твое ; еже еси оуго-

Чинъ,

говѣлъ предъ лицемъ всѣхъ людѣй, свѣтъ
въ ѿкровеніе языкомъ, и славу людѣй
твоихъ Іама.

Таже, Трѣтое. И по Очѣ нашъ Тропарь,
Дню. Или Стѣомъ. И прочаа. И ѿпоуѣ.
Аще естъ поетъ, глѣмъ Тропариса.

Гласъ, д.

Бже дѣво радиса Обрадѣанна Мрѣ,
Гдѣ стѣбою. Блвенна ты въ женахъ, и блвен
плѣдъ чрева твоего, яко роди снѣа дшамъ
нашимъ. Поклонъ, а. Слава:

Вѣтлю Хвѣ, тебѣа молимъ, всѣхъ насъ
помани, да и збавимъа ѿ беззаконій
нашихъ: тебѣ бо дана бытъ бгдѣать,
молитиса за ны: ∞

покло

Вечерни.

рѣи

Поклонъ, а. И нѣ:

Молитъ за ны стѣи Апли, прѣцы и мѣнцы,
и вси стѣи. да и збавимъа ѿ бѣдъ и
скрѣбей. вѣсъ бо теплыа предѣстѣла
къ спѣвъ вѣи стѣжахъ. Поклонъ, а.

Таже, Бгородиченъ.

Подъ твою мѣть прибѣгаемъ бже дѣво,
молитвѣ нашихъ не презри въ скрѣбехъ.
но ѿ бѣдъ и збави насъ единѣа чгѣа и
благословѣннаа.

На семъ оубо стѣѣ, поклонъ не твѣри.

Таже, Гѣ помѣдѣ. м. Кроткомъ и ти
хомъ гласомъ, и равнѣо вѣи. Слава: И
нѣ: Чтѣнѣишъ Херѣвѣмъ: Именѣ Гнѣмъ
блви: Іерѣв. Сый блвенъ и препрославленъ

Хс

Чинъ,

ХС Бѣ нашъ, вѣгда и ннѣ и прно и въ вѣ-
ки вѣкѡмъ. Аминь. И мы глѣмъ,
млтвѣ сѣю: Нѣный црю. вѣрныа царя
наша оукрѣпи: Аистъ. Же.

Таже, твѡри, еи. поклѡнъ съ млтвою.
По преди пианомѣ въ ображенію, на
Прѣвомъ Часѣ. Аистъ, ба.

Таже, Трѣтѣе, и поклѡны, г. И по Очѣ
нашъ: ГИ помлди. вѣ. Слава: И ннѣ:
ГИ помлди: в. ГИ блви. И ѡпоустъ.

И сице твѡримъ. на часѣхъ, и на Паве-
черници, и на оутрени. въ стѣла пѡсты.

Въ Четыридесѣтницѣ же Сѣаго Велика-
го Поста. въ вѣа Недѣли вечеръ. ѡ Сѣ-

ропоу-

Вечѣрни.

рѣд.

ропоустныа, даже до шѣстыа Недѣли.
По скончаніи, Нѣный црю: Ничтоже
глаголетъел. Точію, Три вели-
кѣа поклѡны съ твѡрше.

И акѣе ѡпоустъ: ∞

е

ИДѢ

И ДУШЕ НА ТРАПЕЗУ,

Вечерати. Глѣмъ: Стихъ.

И дадутъ нищии, и насытатъ ея. и възхва-
лятъ Гя, възискающии его. жива боуду
сѣца ихъ въ вѣкъ вѣка.

Слава: И ннѣ: Гипомлади. в. Гиблви.

Таже, священникъ клѣветъ трапезу: съ-
творше прежде Пртоую. Хе бе блви истіе
ипнтіе: Анс, рд. Ащенкетъ священника,
глѣмъ по Гиблви. За млтвъ причыати

Мтре, и вѣхъ стѣхъ:

ПОВЪСТАНИИ О ТРАПЕЗЫ.

Аще хощемъ въздвигнути Пртоую.

Пристоупль хотѣи въздвигнути.

Глѣ,

Пò вечери.

14

Глѣтъ, стѣхъ: За млтвъ стѣхъ ѡщѣ:
И мы глѣмъ. Слава: И ннѣ: Гипомлади,
в. Гиблви. Онъже, иже естъ слѣжи-
тель, блвнїе прїемъ, въздвизаетъ
Пртоую, по обычаю. Иакоже прежде оу-
каза ея. И възимаетъ Пртѣю, глѣще:
Бысть чрево твоє стѣа Трапеза, и мѣща
Ненаго Хлѣба, ѡ негоже великъ гадѣи не
оумираетъ, иакоже рече велическихъ Бце
питатель.

И акіе пѣвѣмо бываетъ: Блжимъ тѣ
вси рѣди Бце Дѣо, преблженнѣю, и прене:

Анстѣ, рс.

Глѣ. Чтнѣишѣ Керувимъ: Анстѣ, кв.

И прїемъ по Пртѣи. Глѣ, Глѣмъ.

Еѣ

Вѣвѣ-

Благодареніе,

Възвеселилъ ны еси ГИ въ твари твоѣи,
и въ дѣлѣхъ роукѣ твоѣи възрадуема.
Знаменама на насъ свѣтъ лица твоѣго
ГИ, далъ еси веселіе въ срцы моѣмъ. Ѡ
плода пшеница, вина и елей своѣго оу-
множишася. въ мирѣ въ коупѣ оусноу,
и почію. яко ты ГИ единого на оупованіе
веселилъ ма еси.

Слава: Инѣ: ГИ помилви. Дважды.
ГИ блви. Іерей же речетъ.

Съ нами Бѣ, того блгю и члкъ любіемъ.
всгда инѣ и прш и вѣкы вѣкѣ, ами.
Поминаетъ, Ктитори. Иныхъ, ихъ же
хощетъ. Таже: Замлтвъ стѣщъ:
Егда же небоудетъ Іерей, при трапезѣ:

По

По вечери.

рла

По вечери, сице благодаримъ. Възвесели
ны еси ГИ въ твари твоѣи: Слава: Инѣ:
ГИ помилви. Дважды. ГИ блви. За
млтвъ прѣты ти Мѣре, и вѣхъ стѣ
ГИ Ісѣ Хѣ Бже нашъ помилви насъ,
аминъ: ѿ

еѣ

Павечерница,

Бѣ въ по́мощь мою въи́ми: **Днѣтъ, ѿс.**
И по́семъ Вели́кій Канонъ, стго́ Андре́а
Крѣтскаго. по́ Каноне́ же, глѣмъ, **ѿало,**
д. Вънегда́ възва́хъ: **И прѡчѣмъ** всѣмъ
порадо́у. **Въ прѡчѣмъ** же днѣ́ стго́
Поста. по́ Приидѣ́те поклони́мъсѣмъ:
Глѣмъ сѣи **ѿало**мъ.
Въ конѣцъ, **пѣней,** **ѿало**мъ
двѣ. **д.**

Вънегда́ възва́хъ, оу́слыша
мѣ бѣ правды моѣмъ. **вско**рѣ
би распро́странилъ мѣ сѣи.
оу́щедри мѣ, и оу́слыши
мѣ твою. **снѡвечлѣстѣи,** доколѣ́ тѣ
кои́днѣ; **въско**рю лю́бите соу́етнаѣ, и
и́ще-

Вели́кая.

рлг

и́щете лжа́; и оу́вѣдите, ꙗ́ко оу́днѣи
Гдѣ прѣгнаго своѣго. Гдѣ оу́слыши́т мѣ,
ѿгда́ въззово́у кнѣмъ. **гнѣвайтѣсѣмъ,** и
не съгрѣша́йте. ꙗ́же глѣте въ срѣцѣхъ
вашихъ, и на ло́жыхъ вашихъ оу́милѣтѣсѣмъ.
пожрите́ же́ртвѣ правды́, и оу́пова́йте на
Гдѣ. **мнози** глѣтъ, кто́ гавитъ́ намъ
бл҃гаѣ; **знамена**сѣмъ на насъ свѣтъ лица́
твоѣго Гдѣ, **дѣмъ** сѣи **всѣлѣе** въ срѣци моѣмъ.
ѿ пло́да пшени́ца, вина́, и **ѿле**мъ своѣго
оу́множи́ша сѣмъ. **къ мирѣ** **вско**упѣ́ оу́сноу́,
и почи́ю. ꙗ́ко ты́ Гдѣ **ѿднѣна**го на оу́пова́нѣе
всѣлилъ мѣ сѣи: ∞
Въ конѣцъ **впѣнехъ,** **ѿ о**сѣмѣи, **ѿало**мъ,
двѣ. **с.**

ю

Гдѣ,

ПИ, да не горостию твоєю о-
 бличиши мене, ни же гнѣво
 твоимъ покажиши мене.
 помилуй мя ГИ, яко немо-
 щенъ есмь. ищуй мя ГИ яко смѣти-
 шася кости моя, и душа моя смѣтися
 слово, и ты ГИ доколѣ; обрати ГИ, и
 зми душу мою. спси мя ради милости
 твоея. яко несть въ смрти поминаю-
 тее, въ адѣ же кто исповѣсть тиса:
 оутрѣдихся въдыханіемъ моимъ, и
 змию на всякъ ноцъ ложе мое слезами
 мойми постелю мою омочю. смѣтися
 ѿ горсти око мое, обетшахъ въ всѣхъ
 врасѣхъ моихъ. ѿступите ѿ мене вси

твори-

творящей безаконіе. яко оуслыша ГДЬ
 гласъ плача моего, оуслыша ГДЬ моленіе
 мое, ГДЬ молитву мою прѣтъ. да по-
 стыдѣтсѣ и смѣтѣтсѣ вси враси мои,
 възвратѣтсѣ и оустыдѣтсѣ слово
 въ корѣ: ѿ

въ конецъ, ѿалома

Дѣвь, кі.

Околѣ ГДИ забудеши мя до ко-
 ца, доколѣ ѿвращаши лице
 твоє ѿ мене, доколѣ положоу
 совѣты въ души моеи, болезни
 въ срци моимъ днь и ноцъ; доколѣ въ-
 знесѣтсѣ врагъ мой на мя; призи и
 оуслыши мя ГИ, Бже мой. просвѣти ѿчи
 мой, да некогда оуенѣ въ смртъ: да неко-

ю б

гдѣ

Павечерница,

гда рече тѣ врагъ мой, оукрупи хъ мѣ на нѣ
 стѣжанщій ми въ радѣхъ твоихъ, аще мѣ
 подвижю: азъ же на мати твою оупо
 вахъ. возрадуются сердце мое о спасеніи
 твоёмъ. въспой Гни блгодѣавшему мнѣ
 и пою имени Гни въшнему. Таже. Сла.
 И нѣ: Аллилуа. г. И метѣ: г. Гипомѣ: г.
 Слава: И нѣ: Ѳаломъ, къ. Ктебѣ Гни
 въздвигохъ дшѣ мою: Пн: Аистъ, он.
 въ концѣ Ѳаломъ двѣ, истѣплѣніа. а.
Ни тѣ Гни оуповахъ, да не
 постыдоуся въ вѣкъ, пра
 вдою твою избави мѣ. и
 избави мѣ. приклони къ
 мнѣ оухо твоѣ, оускори и зати мѣ.

коуди

Великаа.

рле

коуди ми въ Гни защититель, и въ домъ
 прибежища спити мѣ. яко держава моя,
 и прибежище мое еси ты, и имени твоего
 ради наставиши мѣ, и препитаеши мѣ.
 исторгнеши мѣ ѿ сѣти сѣа юже съкры
 ша ми, яко ты еси защититель мой Гни.
 въ роуцѣ твои предаю дхъ мой. избавилъ
 мѣ еси Гни бже истиннѣ. възненавидѣл
 еси хранѣщаа свѣтлаа затщѣе, азъ же
 на Гни оуповахъ. върадоуеся и възвесе
 люса о мати твоѣи, яко призрѣлъ еси
 на смиреніе мое, сила еси ѿ вѣдъ дшоу
 мою. и нѣси мене затвори въ вѣкѣхъ
 кражѣхъ. поставилъ еси на пространнѣ
 нѣхъ мой. поинла мѣ Гни, яко ско

ю г

блѣ.

Павечерница,

блѣ. смѣтѣла ѿ гнѣоти око мое, дѣла
 моя и оутрѣба моя. ꙗко ище зѣ во болѣ-
 зни живѣт мой, и лѣта моя въ возды-
 ханїихъ. и знеможе нищетоу крѣпость
 моя, и кѣсти моя смѣтѣла. ѿ
 всѣхъ врагъ моихъ, быхъ поношенїе, и
 събѣдомъ моимъ зѣло, и страхъ зна-
 емымъ моимъ. видѣши мѣ, вонъ бѣ-
 жаша ѿ мене: забвѣнъ быхъ ꙗко мѣртвѣ
 ѿ срца, быхъ ꙗко съоудъ погубленъ.
 ꙗко слышахъ гажденїе многихъ живоу-
 щихъ окрестъ. внигда събратисѣ имъ
 коупѣ на мѣ, прїати дѣш мою съвѣ-
 щаша. азъ же на тѣ гнѣ оуповахъ. рѣхъ,
 ты еси бгъ мой, въ роуки твою жребїи
 мой.

Великая.

рлз

мой. и забвѣнъ мѣ изъ руки врагъ моихъ,
 и ѿ гонѣщїи мѣ. просвѣти лице твоѣ на
 раба твоего, и спси мѣ матїю твою.
 гнѣ да не постыжѣ мѣ. ꙗко призвахъ тѣ.
 да постыдѣтѣ мѣ нечестїви, и сънї-
 дѣтъ въ адъ. немы да боудѣтъ оустны
 лстывы. глаголюща на праведнаго
 беззаконїе, гордыню и оупниженїемъ.
 Коль много множе твоѣ благоути твоѣ.
 гнѣ, юже съкрылъ еси болющїи тѣ! съ-
 дѣлалъ еси оуповающимъ на тѣ, предъ
 сыны члчкими. съкрыши ихъ въ тайнѣ
 лица твоего, ѿ мѣтѣжа члчка. покры-
 еши ихъ въ кровѣ ѿ прѣкѣнїа ꙗзыкъ.
 бѣвѣнъ гдѣ, ꙗко оудивї матѣ свою въ-

градъ

Павечерница,

градѣ ѿбѣтоаііа. азъ жєрѣхъ въ истѣ-
плєніи моємъ, ѿвєрженъ єсмь ѿ лица
ѿчїю твоєю. сего ради оуслыша гласъ
мѣтвы моєа, внигда възвахъ къ тебѣ.
възлюбите гдѣ всѣи прпєніи єго, ꙗко истї-
ны възыскаетъ гдѣ, и въздаєтъ излїха,
творѣщимъ гордыню, моужайтєа и да
крѣпитєа срдєе ваше, всѣи оуповающєи на
гдѣ. ѿаломъ, ч. Живыи въ помощи вы-
шнего: Писанъ, Анєтъ, пд. Слава: И
нїѣ: Алїлоуїа, г. И поклонъ, г. Гї
помлѣи, г. Слава: И нїѣ: Посємъ,
Пѣснь, Пррєства, стго Исаїа, Пррєка.
Начинаєтъ предъначинааи
Дїакъ.

Съ

Великая.

рлз

Въ нами бгъ, разумѣйте ꙗзыцы и
покарѣтєа, ꙗко съ нами бгъ.
И ѿвѣщаетъ другїи Дїакъ, Тожде.
И поємъ сицеваа стїхї, съгласомъ,
велєгласно. Глѣущѣ сіа єдиномъ, и ѿ-
вѣщяющѣ другомъ.
Услышите и до послѣднихъ земли, ꙗко
с нами бгъ.
Мощѣи покарѣтєа, ꙗко с нами бгъ.
Аще бо пакѣ възможете, и пакѣ по-
вѣждєни боудете, ꙗко с нами бгъ.
И ѿже аще свѣтѣ свѣщаваете, и разо-
рїтѣ и гдѣ, ꙗко с нами бгъ.
И слово еже аще възглетѣ, нє иматѣ
прєбывати къ васъ, ꙗко с нами бгъ.

ж

Стрѣ-

Павечерница,

Страхъ же вашего не имамъ оубо аггелъ
ниже съблазнителъ, яко съ нами Бгъ.
Гаже Бга нашего стите, и тѣи боудеть
вамъ въ болзнь, яко съ нами Бгъ.
И иже аще нань надѣшиелъ, и тѣи боу-
деть ти въ ошченіе, яко съ нами Бгъ.
И оуповающе коудемъ нань, и спсѣмелъ
его ради, яко съ нами Бгъ.
Се азъ и дѣти гаже ми дасть Бгъ, яко
съ нами Бгъ. Аггелъ съблзущей въ-
тмѣ видѣшъ свѣтъ веліи, яко съ нами Бгъ.
Живоущей въ странѣ и сѣни смрътнѣи.
Свѣтъ възметъ на вы, яко съ нами Бгъ.
Яко Отроча родилъ намъ Снъ, и дасть се
намъ, яко съ нами Бгъ.

Емоу

Великаа.

Ѧли

Емоу же власть бысть на рами его, яко
съ нами Бгъ. И миръ его несть пре-
дѣла, яко съ нами Бгъ. И нарицаетъ се
имя его велика свѣта аггелъ, яко
съ нами Бгъ. Чюдень свѣтникъ,
яко съ нами Бгъ. Бѣ крепокъ вѣка,
кнзъ миръ, яко съ нами Бгъ. **Ѧцъ**
боудущаго вѣка, яко съ нами Бгъ.
Слава: яко съ нами Бгъ.
И нѣтъ: яко съ нами Бгъ.
Таже, я, Стихъ глѣмъ, Трѣжды.
Съ нами Бгъ, разумѣйте языци и пока-
рѣйте се, яко съ нами Бгъ. **Тѣ.**
Днь пребывъ вѣгодарюта ги, вечеръ
молюся сънощю. безнавѣтїе подажъ

жѣ

ми

П'вечерница,

ми Спсе и спей ма. Слава:
 Днй ишедъ словолюблю тѣмъ в'ако, вечеръ
 млюма съ ношю, безъогазньство по-
 дажъми, Спсе и спей ма. И ннѣ:
 Днй прешедъ п'кенолюблю тѣмъ Стыи, ве-
 черъ млюма съ ношю. безъ грѣха съхрани
 ма Спсе и спей ма: ∞ Таже, глѣмъ.
 Беплотное естество Херувимское, не-
 молъчными п'кеньми тѣмъ словолюбятъ.
 Шестокрилатъ и животна сирафимъ,
 непрестанными гласы тѣмъ превъзносатъ.
 Анггелскаже всѣ вшнѣтва, третыми
 п'кеньми тѣмъ възхваляють. Прѣжде бо
 вѣхъ еси сынъ оцъ, и съвѣзначала
 и маши своѣго Сна, и равночтенъ носѣ

Дхъ

Великаа.

р'ла

Дхъ жизни. Тѣмъ и в'ажеши не радъ блнѣ.
 Престла Дво Мти Бжїа. и иже Сло-
 вѣ самовидцы и слоуги. Прѣкъ же
 и мѣнкъ, и вѣи ликове. иако безъ мртноу
 и моуше жизни, Овѣхъ молитеса при-
 мѣжно, иако вѣи еми въ вѣдѣхъ. Да лети
 и збавльшеса лѣкаваго. аггелскдоу въ-
 пѣмъ п'кень, Стыи Стыи Стыи, Три-
 стыйи Гипомилди и спей насъ: ∞ Таже,
 нижайшимъ гласомъ глѣмъ:

Вѣдоу въ единого Бѣ, Оца
 вѣедръжителя, творца неѣ
 и земли, видимыже вѣемъ,
 и невидимы. И въ единого
 Гѣ Исѣаха сна Бжїа, единороднаго, иже

ж г

ѿ

Павечерница,

ѿ Оца рожде́ннаго, прѣжде всѣхъ вѣкъ.
 Свѣта, ѿ свѣта. Бѣ истинна, ѿ Бѣ исти-
 на. рожде́нна, а не сътворѣнна, единогоу-
 на Оца, иже бѣа быша. Насъ ради члкъ,
 и нашего ради спсѣнїа съшешаго съ Нбсѣ,
 и въ плѣтнѣшаго ѿ Дха Сга, и Марїа
 дѣвы, и въ члчшаго. Расплѣтаго за ны при
 шонтїи стемъ шлатѣ. И страдавша,
 и погребѣна. и въскрѣшаго въ третїи днь по
 писанїихъ. И възшедшаго на Нбсѣ, и съ-
 дѣшаго одѣнѣю Оца. И пакѣ грядѣща-
 го съ славою судїти живымъ и мрѣ-
 твымъ, егѣже црѣтвїю нѣсть конца.
 И въ Дха Сгаго, Га, животворѣшаго,
 иже ѿ Оца иходящаго, иже съ Оцемъ

исномъ

Великаа.

ѿм

исномъ съпокланѣма, и съславима.
 Главшаго пррчи. Въ единому, стою, съ-
 вѣрнѣю и аптльскѣю Црковѣ. Неповѣ-
 доую единѣ крщѣнїе, въ оставленїе грѣ-
 хѣвъ. Чаю въскрѣнїа мрѣтвымъ, и жи-
 зни боудѣшаго вѣка, аминь.

Поѣмъ сїа стїхї, по двѣци. Съ поклѣ-
 ны. Начинай Аикъ, глѣтъ:

Пресѣла Гже влѣце бѣе, моли бѣга
 ѿ насъ грѣшныхъ.

Метанїе, а. И дроугїи Аикъ тѣиже
 стїхъ глѣтъ, споклономъ. Наченїи ж
 глѣтъ: вѣленныа сїлы, стїи агглар
 и архагглар. мїйте бѣга ѿ насъ грѣшныхъ.
 Стїи великїи Ісѣанне пррче, и прѣче и

крѣла

α

Павечерница,

крѣпко Гдѣнь . моли Бѣ ѡ насъ грѣшныхъ .
Сѣи славыи апли , пррцы , и мѣнцы и
всѣи сѣи . моли те Бѣа ѡ насъ грѣшныхъ .
Прѣбни и бѣгонѡнии ѡцы наши , пастыре
и оучителѣе вселеннѣи . моли те Бѣа ѡ
насъ грѣшныхъ .

Прѣбнии ѡцы наши , Антоніе и Ошдоіе
печерскіи . моли те Бѣа ѡ насъ грѣшны .

Здѣ рци и Стѣго , егже Храмя .
Не побѣдима и Бжтвеннаа сила ,
чтнаго и животворѣщаго крѣта Гна . не
остаѡи насъ грѣшны оуповающіи на тѣа .

Се же Оба Дика въ тайнѣ речемъ :
Бже млтвѣ боудн намъ грѣшнымъ .
Бѣ очисти грѣхи наша и помилѡи насъ .

✠
Триды .

Великаа .

рѣа

Триды . И поклѡны , г . Таже , Трѣое .
Бѣзъ поклѡншкѣ . По Оче нашъ :
въ Пнѣ : И въ средѣ , вечеръ . Тропарі
сѣа . велеглаено , и съпѣніемъ . Гла , б .
Прокѣти ѡчи мои хѣ бѣ , да некогда
оуеноу въ смѣрть . да некогда речѣт врагъ
мой , оукрѣпихѣа нанѣ . Стихъ .

Призи и оуелыши мѣа Гибѣ мой .
Паки тѣиже , Тропаръ : Прокѣти ѡчи
мой хѣ бже : Слаба :
Застѡпникъ дши мойи боудн бѣ . іако
поирѣдѣ хождѡу сѣтѣи многихъ . и збави
мѣа ѡнихъ , и сѣи мѣа бже , іако чѣко
любѣцъ . И нѣк : Бгородиченъ .

Іако не имамы дерзновѣніа : Писѣа , Ли , ч .

ѣа

Иныи

Павечерница,

Иныи Треспари. Въ Вторникъ, И въ Чет-
вртокъ, Вечеръ. Яко премѣнати ихъ
чрезъ днь. Гласъ, Омый.
Не видимыхъ врагъ моихъ не оусыпаніе
съвѣси ГИ, и окалѣныя плоти моеа не-
моженіе всѣи създавыи мѧ, тѣмъ же
въ роуцѣ твоей предаю дхъ мой, покрый мѧ
крылома твоѣмъ бѣгости, да не когда оу-
сноу въ смѣть, и оумныа ми ѡчи просвѣ-
ти на елаждѣніемъ ежтвенныхъ словесъ
твоихъ, и въздвигни мѧ въ время бѣго-
потребно къ твоѣму славо словію. Яко
единъ бѣгъ и чѣколюбецъ. Стихъ.
Призри и оуслыши мѧ ГИ БѢ мой.
Яко страшень соудъ твой ГИ! Аггломъ

предъ

Великая.

рмв

предъстоащимъ, чѣкшмъ въ водѣмшмъ
книгамъ разгибѣемшмъ, дѣломъ испы-
таемымъ, помышмъ истазѣемымъ.
кѣи соудъ боудеть мнѣ зачѣтомоу въ
грѣсѣхъ; кто ми пламень оугаситъ; кто
ми тмоу просвѣтитъ; аще не ты ГИ помѣ-
лѣши мѧ бѣже, яко чѣколюбецъ. Гласъ:
Слезы ми даждь бже, якоже древле
жнѣ грѣшници, и сподоби мѧ омочити
нѡсѣ твоей бже мѧ ѡпѣти лѣтѣваго
свободѣвшамъ. и миро бѣгоу чѣніа тѣбѣ
приносити, житіе чѣсто покалѣнемъ ми
стажано. да оуслышиши азъ бѣгаго твоего
гласа: въ ра твоѣ спѣтѣ, иди въ миръ.
Иныѣ: Бгородичень.

на въ

Непо-

Півечерница,

Непостыдну Бже надеждоу твою имѣа
спесоуемъ, и заступленіе твоє стажавъ
прѣтаа не оубоюемъ: но поженоу враги моѣ
и побѣждоу ѣ, въеди обокъемъ ꙗко
въ брѣна кровъ твою, и всемогущю твою
помощь. и молю въпию ти вѣще,
спси мѣ мольбаміи си, и въздвигни мѣ
ѿ мрачнаго сна, къ твою славоглаголю,
силою и стѣкѣ въплощеннаго Хѣ Бга.
Гѣ помилѣи. мѣ. Сла: и нѣк: чѣнѣ.
шѣ Херѣвѣмъ: и менемъ Гнѣмъ: іерѣу.
Замѣтвъ стѣхъ ѿць нашихъ: таже.

Молитва стѣго великаго Васіліа.

Гѣ и забави насъ ѿ велика стрѣлы
летѣща въ днѣ, и забави насъ ѿ велика

и мѣ
вѣщи

Великаа.

рѣг

вѣщи вътѣ прѣходѣщаа. прѣими жѣрѣ
вечернюю, рѣкъ нашихъ въздѣланіе, спо-
добѣиже насъ и ношно поприще беспорока
прѣйти не икоуенымъ ѿ злыхъ. и и забави
насъ ѿ великаго смѣщеніа и страха иже
ѿ дѣвола намъ пребывѣющаго. дароуи
дѣамъ нашимъ оумиленіе, помыслимъ
нашимъ попеченіе, еже на страшнѣмъ и
прѣведнѣмъ твоѣмъ соудѣ испытаніа.
пригвозди страѣ твоѣмъ плѣти наша,
и оумертви оуды наша соущаа на землі,
ꙗко да и соннымъ безмолвѣемъ прѣсѣ
тѣмъ зрѣніемъ сѣдѣбъ твоихъ. ѿими
ѿ насъ велико мечтаніе не подобно, и по-
хоть вреднѣ. вѣставѣиже насъ въ вѣмѣ

и гѣ

мѣтвы,

Павечерница,

мѣтвы, оутвержены въ вѣрѣ, и преспѣва-
ющихъ въ заповѣдехъ твоихъ. Благоволе-
ніемъ и благоутію Единороднаго Сна твоє-
го, съ нимъ же глаголющій, и съ престыма-
и блгымъ и животворящимъ Духомъ твоимъ,
и нынѣ и прѣно и въ вѣки вѣкомъ, аминь: ѿ

Таже: Приидѣте поклонимъ: Г. ѿладо, н.

Помилуй мѣ Бже: Аистъ, 5.

Мѣтва оубогаго егда оуныетъ, и предъ
Бгомъ пролетѣтъ мольба своѣю. ра.

И, оулыши мѣтву мою, и воня
мои къ тебѣ да придетъ. не ѿ-
брати лица твоего ѿ мене. вон-
же днѣ аще скорблю, приклони къ мнѣ
оухотвое. вонже днѣ аще призовоутъ

скоро

Великая.

рѣд

скоро оулыши мѣ. Яко ищезоша яко
дымъ днѣ мой, и кѣсти моя яко сѣши-
ло съхоташа. оуязвенъ быхъ яко трава,
и неше сердце мое, яко забыхъ съести
хлѣбъ мой. ѿ гласа въздыханія моего,
прильпе кость моя плоти моеи. оуподо-
бихъ се несыти пѣстынному, быхъ яко
нощный вранъ на нѣриши. забдѣхъ, и
быхъ яко птица оубѣщаема на зѣбѣ.
весь днѣ поношахоу ми брѣзи мои, и хва-
лащия мѣ мною кленяхоу се. зане пѣ-
пель яко хлѣбъ гадѣхъ, и питіе мое съ
плачѣмъ рабѣвахъ. ѿ лица гнѣва твоего
и ярости твоея, яко възнесъ низверж-
мѣ. днѣ мой яко сѣнь оуклонилася,

лазъ

Павечерница,

и азъ яко сънои хохъ. ты же ГИ въ вѣкъ
 пребиваеши, и память твою въ родъ и родъ.
 ты въскресе оущедриши Сиона, яко вре-
 мя оущедрити его, яко прииде время.
 яко благоволиша раки твоеи каменіе его.
 и переть его оущедратъ: и оубоутся на-
 зыцы имени ГИ, и вси црїе зѣмтїи сла-
 вы твоеи. яко съзиждетъ Гдѣ Сиона,
 и авится въ славу свою. призрѣ на мо-
 литвы оубоугихъ, и не оуничжи моленїа
 ихъ. да напишутся сїи въ родъ и нѣ, и
 людіе зиждемїи въхвалятъ Га. яко
 призрѣ свѣоты стїа своа. Гдѣ съ-
 нѣи на зѣмлю призрѣ, оуслышатї въды-
 ханїе окованнхъ, разрѣшити сыны

оумръ-

Великаа.

рме

оумръщкѣныхъ. възвѣстити въ Сионѣ
 имя Гне, и хвалоу его въ Іерлїмѣ. внигда
 събратнел людемъ въкупѣ, и царїе
 работати Гни, ѿ вѣща емоу напѣти
 крѣпости его, оу маленїе днїи моихъ въ-
 звѣсти ми. не възведи мене въ преполо-
 вленїе днїи моихъ, въ родъ и родъ лѣта
 твоа. вначалѣхъ ты ГИ зѣмлю основал,
 и дѣла роукъ твоихъ свѣтѣ нѣи. та поги-
 бнѣт, ты же пребиваеши. и велѣ яко рїза
 обѣтшают, и яко одѣжда съвѣши ихъ,
 и измѣнатся. ты же тожде еси, и лѣт
 твоа не оикдѣютъ. снѣве ракъ твоихъ
 велѣла, и сѣма ихъ въ вѣкѣ исправится.
 Поїемъ, Матва Манасїа црѣ Іудейска.

ω

ГН

Павечерница,

И вседержителю, Бже Оцъ
нашихъ, Авраамовъ, и Иса-
аковъ, и Иаковъ, и сѣ-
мени ихъ праведнаго, съ-
творивый нбо и землю, съ всею лѣпотю
ихъ. и съпный море словомъ повелѣнїа
твоего, заборивый беднѣ и запечатлѣвъ ю
страшнымъ и славнымъ именемъ
твоимъ, егжеже вѣ боатѣ и трепещутъ
ѿ лица славы боїа, и не стерпимъ гнѣвъ,
еже на грѣшники преценїа твоего, бесчи-
слена же и не изъсладованна милость о-
бѣщанїа твоего. ты бо еси гдѣ вышній
младъ, долго терпеливъ и многомилитвъ,
и каже о злѣбахъ члчкихъ. но ты ги

по мно-
силы боїа. яко непусто оанна велиаѣпота

Великаа.

рмс

по множетвѣ благодти твоїа обѣща
покалнїе и оставленїе съгрѣшимъ къ тебѣ.
и множетвомъ щедротъ твоихъ нарече
покалнїе грѣшникомъ въ спасенїе. ты
оубо ги бже праведныхъ: нѣси положилъ
покалнїе праведнымъ твоимъ, Авраамъ,
и Исаакъ, и Иаковъ, не съгрѣшившимъ
предтобою. но положилъ еси покалнїе
мнѣ грѣшномъ. за не съгрѣшихъ ти паче
числа пѣска морскаго. оумножиша а
беззаконїа моя ги оумножиша а
законїа моя, и нѣмъ достоинъ въ зрѣти,
и видѣти высоту нѣню, ѿ множетва
неправдъ моихъ свлзанъ есмъ многими
юзами желѣзными, яко не възвести ми

лн

ш в

главы

Павечерница,

главы моея, и несть ми въклоненіа.
 зане прогнѣвахъ гѣрость твою, и лукавое
 предтобою сътворихъ, и не сътворихъ
 вола бога, ни съхранихъ повеленій твоихъ.
 и нынѣ поклоняю колѣнѣ срца моего, и
 млю гаже ѿ тебе глгь. съгрѣшихъ ГИ
 съгрѣшихъ, и безаконіа моя азъ свѣмъ.
 но прошоу и молюа тебѣ, ѿради ми ГИ
 ѿради ми, и не погуби мене събезаконіи
 мойми, ниже въ вѣкъ враждоваѣ съблю-
 дѣши зѡлъ мойхъ, и не оудѣ мене въ-
 преиспѡднихъ земли. зане ты еси Бже
 Бгъ кающихся, дай на мнѣ гавиши всю
 блгость твою, гажо недостойна соуща
 спѣши ма, по мнѡзѣи мѣти твоѣи.

и въ-

Белікам.

рмз

и възхваляю та възвѣмъ дни живота
 моего. гажо тебе поитъ въа силы неныа,
 и твоа естъ слава въ вѣки, аминь: ∞
 Трѣтѡе. И по Оченѣ: Тро: снѣ. Глѣ, 5.
 Помлди насъ ГИ, помлди насъ: Слава:
 ГИ помлди насъ, на та бо оупо: И нынѣ:
 Млрдѣа двѣри ѿверзи намъ: Писаны, въ
 Междочасѣи Прѣваго Часа. Листъ, ѡд.
 ГИ помлди. Четыридесятъ. Слава: И нынѣ:
 Чтѣнѣишъ Херувимъ, и славиѣишъ: И-
 менемъ ГИимъ блви Оче. Іеревъ, стѣхъ.
 За мѣтѡвъ стѣхъ ѡщѣ нашихъ, ГИ Іу
 Хѣ Бѣ нашъ, помлди насъ. Аминь: ∞

Таже, Мѣтва.

Вѣко Бѣ Оче вседръжителю: Листъ, кв.

ω г

Та,

Павечерница,

Таже. Прїидѣте поклонїмъся: Г.
 Яще нѣсть, а, Недѣла Великаго Поста.
 Глѣмъ, Ѳаломъ, ѡд.
 Бѣ въпомощї мою воньми, Гї: Аистъ, че.
 Таже. Ѳаломъ, рїв.
 Гї оуслыши мѣтвѣ мою, вѣдши: Писа,
 Аистъ, нг. Таже, сіе:
 Слава въ вышнихъ Бгѡу, и на земли миръ,
 въ члѣхъ бѣговоленїе: Гї прикѣжище
 къистъ: Сподоби Гї внощъ сію:
 Писано, въ Стрени, Аистъ, ѡг.
 Посемъ, Канонъ Молебень:

Оѣ:

рїи

О ѣже како въсегдѣ
 Поемъ на Павечерници Канонъ,
 Прїтѣи Бци.

Подобаетъ вѣдати, ꙗко въсегдѣ на Па-
 вечернахъ, поѣ Канонъ Молебень Прїтѣи
 Бци. Да вѣдетъ же и се вѣдомо, ꙗко
 зѣ въ положїа Параклисъ стѣи Бци, ви-
 ны ради сицевы: Понеже нѣщїи трудолю-
 бствоюще въ правилѣ црковнѣмъ. пѣва-
 ютъ чтнїи Параклисъ, стѡе Бци, на Па-
 вечерни, паче же на Малой. сїмъ чїномъ:
 По Прїидѣте поклонїмъся: Бѣ въ по-
 мощъ мою воньми: И прѡчала, Павечер-
 ници малой. Таже, по вѣрѣю въ еди-

наго

Указъ,

наго Бѣ: Начи́нають пѣти: Бѣ Гдѣ: И Тропарѣ Молебенѣ. Таже Помилуй мѣ Бѣ по велицей: И поемъ Канонъ Молебенъ съ обычнѣмъ его въ вѣдovanіемъ, и стихирѣ. По нихъ же Трѣтое. И Тропарѣ Павечени же, и Молебенъ: обычныя. И ектѣ послѣдняя Молебенъ: По конци же сирѣчь Помилуй, мѣ. Иже на велико время:

И прочаа Павечерници: Аще же не бѣдетъ Параклисѣ на Павече: То, по вѣрѣю въ единого Бѣ: На малей Павече: а на великой, по конци. Сподоби Гдѣ въ нощь сию, безъ грѣха: Агѣе начинаемъ Канонъ, кромѣ въ вѣдovanіи обычныхъ Параклисѣ. Сѣдална же. Иако все

не-

О Молебенѣ.

рмд

непорочная. И ко. Застѣпнице Хртіаномъ. Съ Икономъ. Простри длани. Обычнѣ глѣмъ. По д. же Пѣни. Достойно естъ. По емъ, Трѣтое. И обычная

въ вѣдovanіа Павечерници.

Паки же, и се да еѣ вѣдомо. Иако ѿ Пне: въ шри Недѣли поет, стѣ великіа мца. поемъ на а подыпнѣхъ, сирѣчь: на Павеченѣ Кансони, и иже в Миней хотѣщихъ приидити ел стѣ, ѿ Сжвоты Азаревы, до Нели. Хлѣбна преломленіа, еѣ, Осмины. съ Кансони Бгородичными. Прже пое Канѣ бци, та в Миней. по г, пѣ. сѣ: в Миней. по с, пѣ: сѣ. бци. и Кѣ. Послѣди Канѣн. стѣ в Миней:

2

ЧТНЫ

УТВЪРДИ ПРАВИНУ ТВОЮ

ПЪВЪАЕМЫЙ ЗА ВСАКО
ПРОШЕНІЕ.

СЩЕННИКЪ НАЧИНАЕТЪ. **Б**ЛВЕНЪ БГЪ НАШЪ:
ГЛА, **Г**ЛГОЕ. **П**РЕСТАА ТРЦЕ: ПО ОЧЕ НАШЪ:
ВЕРЕУ РЕЧЕТЪ. **И**АКО ТВОЕ ЕСТЬ ЦРТВО: **Г**ЛА.
ГИ ПОМЛДИ. **В**И. **Т**АЖЕ. **С**ЛАВА: **И**ННѢ: **П**РІИ-
ДѢТЕ ПОКЛОНИМЕСА: **Г**. **Т**АЖЕ,
СЛАМЪ, **У**АЛОМЪ, **С**МЪ.

ГН

С БЦИ.

ГН

ГН ОУСЛЫШИ МЛТВУ МОЮ, ВЪДШИ: **Л**ИСТЪ, **И**Г.
ПОСЕМЪ. **С**ЛАВА: **И**ННѢ: **А**ЛЛИЛОУІА. **Г**. **Г**ЛА.
БЪ **Г**ДЪ И НАВИСА НАМЪ, БЛВЕНЪ ГРАДЪИ ВЪ-
ИМА ГНЕ. **Н**А **Г**ЛА, **Д**. **П**ОСЕМЪ, **Т**РО. **Г**ЛА, **Д**.
КЪ БЦИ ПРИКЪЖНО ННѢ ПРИТЕЦЪМЪ ГРЕШНИИ,
И СМЪРЕНІИ: И ПРИПАДЪМЪ, ПОКААНІЕМЪ
ВЪПІЮЩЕ, ИЗГЛБЕИНЫ ДШЕВНЫА. **В**ЛЦЕ
ПОМОЗИ МЛДОВАВШИ НАНЫ. ПОТЪЩИСА,
ИАКО ИЗГИБАЕМЪ ѿ МНОЖЕСТВА ГРЕХОВЪ.
НЕ ѿВРАТИ РАБЪ СВОИХЪ ТОЩЪ. ТЕБЕ БО
ЕДИНОУ ЗАСТОУПНИЦУ ИМАМЫ. **В**.

СЛАВА: **И**ННѢ:

НЕ ОУМЛЪЧИМЪ НИКОЛИЖЕ БЦЕ, СИЛЫ ТВОА
ГЛЮЩЕ МЫ НЕДОСТОИНИИ. АЩЕ БО НЕБЫ ТЫ
ПРЕСТАЛА МОЛЪЩИСА ЗА НЫ, КТО БЫ НАСЪ

ѿ Б

ИЗКА-

Моление,

избави ѿ толикихъ бѣдъ, кто ли бы ны съ-
храни до ннѣ свободны; не ѿстоупи
ѿ тебе лице. твоѣ рабы спѣи прно ѿвѣ-
сѣкоа бѣды единая бже наа.

Таже. Уалоумъ, ѿ. Помлѣи мѣ бже по
велицей мѣти твоѣи: Аистъ, ѿ. Посемъ,
Канонъ моление пртѣи бци. Творение,
Куръ Оеуфана. Гласъ, ѿ. Пѣнь, а. Ирмо.
Бодъ прошедъ, како по соуху, изъ Егупетъ-
ска зла изебжаѣ. и илтанинъ вѣпѣшъ,
избавителю бгоу нашему поймъ.

Припѣлъ. Престѣа бце спей насъ.
Многими съдержимъ напастми, к тебѣ
прибѣгаю спенѣи искѣи. ѿ Мти Словъ
и Дво, ѿ лютыхъ и ноужныхъ мѣ спей.

Стрѣ-

ѿ бци.

рѣа

Страстей мѣ смѣщѣютъ прилози, и мно-
гѣа печѣли исполнѣютъ ми дшѣ. оумири
отроковице, тишиною сна и ба твоѣго
всепорочнаа.

Слава:

Спѣа рождѣшѣу тѣ и бга, мѣю дѣице и-
збавити мѣ ѿ лють. к тебѣ бо ннѣ
прибѣгаю, прѣтирѣа дшѣ и помышленѣе.

И ннѣ:

Въ скорби мѣ соуща вѣтѣхъ посѣщенѣа.
бжтвѣннаго промышенѣа, еже ѿ тебе
сподоби единая бгомти. како бѣга бѣго-
моу же родителница.

Катавѣа.

Спей ѿ бѣдъ рабы своѣ бце. како мы вси
къ бгу точию и к тебѣ прибѣгаемъ. како

ѿг

к не-

Моленъ.

къ нерушимоу стѣнѣ и предстателници.
Сѣа Катаваѣа поѣла, по кѣсѣи жо Пѣни.

Пѣнь, г. Ирмосъ.

Нѣномоу кроуѣтѣ верхотворче, Гѣ цркви зи-
ждителю, ты мене оуберди въ любви свое-
желаніемъ си край, и вѣрнымъ оутвержде-
ніе. Едине Чловеку любче :

Заетѣ пленіе и покроеи жизни моеи, поло-
жи хъ тѣа вгородителнице. дѣо ты мене
окорми къ престанищѣ своемоу, блгымъ
виновна, и вѣрнымъ оутверженіе, едина
вспѣтаа :

Молю двѣце, дшѣвное
смоущеніе, и печали боурю разорити ми.
ты бо бгоневѣстна, началника тишинѣ
хъ родила еси, едина прѣтаа. Сла :

Благо-

сѣ бци.

рнв

Благодателя рождши, добрымъ виновнаго.
благодѣаніа бшгѣтѣтво вѣмъ и сточи.
вѣа во можеша, ꙗко силна въкрѣпости,
хъ рождши бгобженнаа. И нѣтѣ:
лютыми недоуги, и болѣзненными стра-
стѣми, и стазаемъ, дѣо ты ми помози.
ищѣленіемъ бо неоскоудно тѣа знаю,
съкровице не крадомо и неиздаемо :
Катаваѣа. Спѣи ѿ бѣдъ рагы своа бце:
Тѣа, Діаконства. Въ нихъ же поминаетъ,
за него же поетъ моленъ. Попъ, или
Діаконъ. Помилуй насъ бѣ : И прѣтаа,
протѣвѣ потребы. Гѣ помилуй. м. Тѣа,
по мѣткѣ къ зглашеніа : Услыши ны бѣ
спѣителю нашъ. Сѣдална. Глѣ, в.

Мѣтва

Моление,

Мѣтва тепла, коупно истѣна неого-
рѣмаа. мѣти источниче, и мѣрови приеѣ-
жище. прилежно ти въпиѣмъ бже вѣще.
предвари и ѿбѣдъ избави насъ, едина
въскорѣ заступящи.

Сѣдаленъ, егѣже точію на Пѣвечерници
поемъ. Яще хощеши, и здѣчти. Глѣ, и.
Яко все непорочнаа невѣсто творцѣ. Яко
ненекѣдомоужнаа Мѣти, избавителѣ
прѣтелище, Яко соущи оутѣшителѣ
всепѣтаа. безаконію мѣ соуща скверно
жилище, и бѣсомъ и гнѣвище въ разумѣ
бывша. потщисѣ и ихъ злодѣствіа
мѣ избавити. свѣтло жилище добро-
дѣтели сѣдѣлавши. свѣтодѣтелнаа

и не-

Събци.

рѣг

и нетлѣннаа, ражденіи облакѣ страстей.
и вышнаго причаетіа сподоби, и свѣтѣ
некѣрнемоу мѣтвами си.

Пѣснь, д. Ирмосъ.

Услышахъ гѣ, смотрѣніа бжего таинство.
разумѣхъ дѣла твоѣ, и прославихъ твоѣ
бжтво. Страстей моихъ смѣщеніе,
яже кормчию рожъши гѣ, и коурю оутѣши
моихъ прегрѣшеніи бже невѣстнаа.

Мѣрдѣа безднѣ призывающѣ твоѣ пода-
ждѣ ми, яже блгосердаго рожъши, и спѣа
вѣмъ поущимъ тѣ. Слава:

Надеждѣ и оутверженіе, и спѣеніа стѣнѣ
недвижимѣ, стѣжавше тѣ все непорочнаа
зломѣти всѣхъ избавляемъ тѣ. И нѣ:

ψ

На

Моление,

На оудрѣ болзни моеа, грѣхѣвнѣ съл-
жаща мѧ, яко члколюбива, помози ми,

Бже Мти прно дѣо: Спси ѿ бѣдъ:

Пѣнь, 6, Ирмосъ.

Прокѣти на повелѣнїемъ си Ги, мышцею
высокою: и твоего мира подаждь намъ,

Едине члколюбче.

Исполни чтаа вселіа животѧ нашего.
твою нетлѣнною даючи радость. вселіа
рождьши соущаго виноу.

Избави насъ ѿ бѣдъ бже чтаа. вѣчно
рождьши избавленїе, и мира великъ оумъ
примоущаго. Слава:

Раздрѣши мглоу прегрѣшенїи мои Бгони-
вѣсто, свѣто твоя свѣтлоти, иже свѣт

рожд-

С бци.

рнд

рождьши бжтвенный и превѣчный. И ннѣ.
Ищѣли чтаа дша моя неможенїе. посѣ-
щенїемъ си оубѣждьшиа, издрѣвїе мол-
бамі си подаждь ми. Спси ѿ бѣдъ:

Пѣнь, 5. Ирмосъ.

Мѧтвоу пролю к Гоу, и томоу възвѣщѣ
печаль мою. яко зѡлъ дша моѧ наплѣ-
нилѧ. и животъ мой адѣ приелижилѧ.
но молилѧ яко Ісѡна: ѿ тла бже
мои възведи мѧ.

Смерти и тла яко сплъ естѣ, самъа
издрѣвїе на смерт. тлѣнїемъ и смертїю
моѣ естество іаго бывше, дѣо моли
Гѧ и сна своего враговъ злодѣнствїа
мѧ избавити:.

Ѵ б

Застоу-

Молѣбенъ,

Застѣпницѣ тѣ животоу съвѣмъ, и хра-
нителницѣ твердѣ дѣце, напастей рѣша-
щѣ мольбы, и напѣги бѣшомъ ѿгоня-
щѣ. и молюся всегда страстей ма и зба-
вити все непорочнаа. Слава:

Иако стѣноу и прибежище стажаху,
и дшамъ тѣ свершенное спсѣние. и про-
странство въ скорбехъ отроковице. и свѣ-
томъ ти прно радуемъся: съ влѣще нѣтъ
насъ ѿ страстей и бѣдъ спсѣи. И нѣтъ:
на одрѣ нѣтъ немощию низлежѣу, и нѣтъ
исцѣленїа плоти моеи, но иже бгга и спсѣа
миру, и избавителю недоугомъ рождѣшиа
тебѣ мѣся блгои, ѿ истлѣнїа болезней
встѣви ма. Спсѣи ѿ бѣдъ рабы своа:

Діа-

ѿ бци

рне

Діаконства малѣа: Паки и паки:
възгласъ. Иако ты еси црѣ мирѣ: пото,
кондакъ бци. Гласъ, ѿ. Застѣпнице
хртіансма непостыднаа: Аистъ, ѿ.
Посѣми, другыи къ: Гласъ, тоиже.
Не и мамы иноа помощи, не и мамы
иноа надежда, развѣ тебе прѣтѣа дѣо.
ты намъ помози. на тебе надеемъ,
и тобою хвалимъ. бои бо есмь раби,
да не постыдимъся: Таже, Ико съ.
егоже точию на Павечерни чтѣмъ. аще
хощеши, и здѣ чти.

Прости длани свои, и маже всѣхъ влѣсоу
иако младенца прѣатъ, за множество
блти. не остави насъ всегда надеющихъ-

ѿ г

са

Моленъ,

ѿ на тѣ . бодреною си мѣткою , и не и-
счѣтною простынею оуш едри насъ . и по-
даждь дшамъ нашимъ милдіе свое въ вѣки
и стачающа . тѣкѣ ко имамы грѣшнн
застоупницѣ , ѿнаходѣщихъ на ны бѣдѣ
и зѡль . но яко имѣши милдіа щедроты ,
оускорн на мѣткѣ и потщисѣ на оу моле-
ніе , застоупающа прно бже чтѣщихъ тѣ :
Поѣмъ , Прокименъ . Гласъ , д . Поману
имѣ твоѣ , въ великѣмъ рѡдѣ и рѡдѣ . Стѣ .
Слыши дѣщи и виждь , и приклони оухо
твоѣ , и заежди . Тѣже , Діаконъ . Гоу по-
маимисѣ . Попъ . Яко стѣ еси бѣ нашъ :
Тѣ . великѣмъ дыханіе да хвалитъ тѣ .
Поѣмъ , Діаконъ . И ѿ сподобитисѣ

намъ :

с бци .

рнз

намъ : Премудростъ прѡсти : Попъ .
Миръ всемъ . И пакы попъ . ѿ имѣ ,
Стго еулиста чтеніе . Діаконъ . Вѣн-
мѣмъ . Іерей , чтѣтъ еуліе котѡроѣ
хощетъ , противу коейждо потребы .
бци жѣ сѣ , ѿ двѣи . Въ время оно ,
вѣстѣвши Маріамъ въ днѣ тѣи , и иде въ
гѡрна : до конца по обѣи : по сконча-
ніи жѣ еуліа , поѣмъ . Слава : Гласъ , в .
Оче , Слове , и Дше Трце Стга . оуѣсти
множество грѣхъ нашихъ : Инѣ :
За бца мѣтвы мѣтве , оуѣсти мно-
жество грѣхъ нашихъ :
Помилуй насъ бѣ , по велицей мѣти боей .
и по многымъ щедртамъ твоимъ ,

оуѣсти

Моленъ.

Оцѣти съгрѣшенїа наша. Тѣмъ стра.
Гласъ, 3. Подобенъ: Все вѣложше оу:
Не остави насъ въ члбеческое предстоанїе,
Прѣтаа влѣще. но прїими моленїа рабъ
своихъ, скръби бо обдръжатъ ны. тѣмъ
пѣти не можемъ ѿ бѣсѣскаго стрѣланїа.
покрѣва не стажашомъ, нигдѣже прибѣ-
гнути страстїи, всегда побѣждаеми.
оутѣшенїа не имамы развѣ тебе влѣще
мїръ. оупованїе и предстателнице вѣрны.
не презри моленїа наша, но съврѣшена
сътвори: ∞ Дїаконъ, Мѣтвоу.
Спїи бѣ люди свои: Все до конца.
Дюдїе. Гї помїлѣи. Еї. Сщїенникъ,
възглашенїе. Мѣтїю и щедротами:

пѣн,

Съ бци.

рнз

Пѣнь, 3. Ирмосъ.

Иже ѿ лоудїа дошедше, отрѣцы въ Ва-
вулонѣ древле. вѣроу оутвержени, пла-
мень пещный попраша глѣще: ѿцъ наши
Бже блвенъ еси: Наше спїенїе
ѣкоже въхотѣ спсе оустроити, въ чрево
дѣва вселїа, юже мїръ застѣпницю
показа. ѿцъ нашихъ Бже блвенъ еси:
Волїтелѣ мати, егѣже роди Мѣти, нѣ
оумоли. и забавити мѣ ѿ прегрѣшенїи,
и дшевные скверны. снѣ твоѣмъ зовоу-
ща: ѿцъ нашихъ бѣ блвенъ еси. Слѣ:
Съкровище спїенїа, и источникъ неплѣ-
нїа. тебе рожъшю столпъ оутвержѣнїа,
и дверъ поканїа, въпїющимъ показа.

ѿцъ

2

Молебень,

Ще нашихъ Бѣ блвнъ ей: И ннѣ:
Телесныа недуги, и дшевныа грѣхи Бго
родителнице. любовію прстѹпающимъ
къ кровѹ Боемѹ дѣце, ищѣлѣти сподоби.

ѿже Спса Кѣ намъ рождѹша: ѿ
Спсѣ ѿ бѣдъ рабы своѣ Бце Дво:
Пѣнь, и. Ирмосъ.

Црѣ небаго, егже поютъ вси Ангглетїи,
хвалите, и превозносите егѣ въ вѣки:
Помощи ѿже ѿтеке требоѹщамъ, непре-
зри дѣво: поѹщамъ и превносащамъ тебе
дѣце въ вѣки. Неможеніе дша моеѣ и-
щѣлаеши, и телесныа болени дѣво, ѿко
да тѣ поемъ и превносимъ чѣю въ вѣки.

Слава: Ищѣленіемъ бо гтѣ тво

изли-

С Бци.

рнн

изливаеши. вѣрно поѹщимъ тѣ дѣце,
и превносащимъ въ вѣа вѣки. И ннѣ:
Напастныа ты прилѣги ѿганлаеши, и
страстныа нахѹды дѣво. ѿко да тѣ по-
емъ и превносимъ чѣю въ вѣки: ѿ

Спсѣ ѿ бѣдъ рабы своѣ Бце дѣво:
Пѣнь, ѿ. Ирмосъ.

Свѣстиннѹ бцѣ тѣ и повѣдающе. спсе-
ни тобою дѣце чѣа, съ небыми вси тѣ
величамъ. Тока слезѹ мойхъ
не ѿвратиса, ѿже ѿ вѣакаго лица вѣа
слезы ѿемшаго. Дѣице Кѣ рождѹша.
Радости мое срдце исполни дѣво. ѿже ра-
дости прѣмши исполненіе, грѣховнѹ
печаль потрелѹющи. Слава:

дѣ

Свѣта

Молебенъ,

Свѣта твоего зарѣми просвѣти дѣво,
мракъ невидѣнія ѿгонѣши. Благочерно
бѣста исповѣдающихъ. Инѣ:

Въ мѣсто ѿзлогленія, немощи низлежа-
щаго дѣво ищѣай. Изъ нездравія въ здра-
віе претварѣши. Катавасія.

О пресвѣтлыи облаче Мѣти Бжїа, насъ
покѣждающихъ побѣди дръжавною си,
и всеилною десницею. и соущимъ въскрѣ-
сехъ предѣстани. Обидимыя застоупи.
и грѣхъ раздрѣши мѣтвѣникъ ти. Елико
ко хощеши можеши. Та:

Достойно естъ ꙗко вѣистинно: Таже,
Стѣхирь молебны, Гласъ, в. Подобенъ,
Егда ѿ древа та мѣтва, армадей:

За

С Бци.

рнд.

За всѣхъ молишиа блгаа, приебга-
ющихъ съ вѣрою въ дръжавный ти покровъ.
иноа бо немамы грѣшнїи къ Бгѣу, въ
бѣдѣи скръбе проно избавленїе. Обремене-
ни грѣхы многыми, Мѣти Бжїи вышнаго.
тѣмже ти припадаемъ: избави ѿ всѣакого
обстоанїа рабы своа. Стѣхъ.

Поману ѿма твое въ великомъ
рѣдѣ и рѣдѣ.

Всѣмъ скръбѣщимъ радости. и обиди-
мымъ застоупница. алыцимъ пита-
тельница. страннымъ оутѣшенїе. Обуре-
ваемымъ пристанище. бѣлымъ посѣ-
щенїе. немощны покровъ и застоупница.
жезлъ старости, Мѣти Бжїи вышнаго,

дѣ

ты

Моленъ,

ты ей прѣтаа . потщися мѡлимъ
сптиса рабѡмъ твоимъ . Стихъ,
Слыши дщи и виждь и приклони оухо боє .
и забовди люди божи и домъ оца твоего .
Радвие прѣтаа дѡ . радвие чтныи
скуптре Црѣ Хѣ . радвие прозвѣшѣа
гроздъ тайный . радвие двѣри небаа,
и неопалимаа кѡпѣно . радвие всеми-
рный свѣте . радвие всемъ радости .
радвие вѣрныи спсѣнѣе . радвие застѣ-
пнице всемъ Хрѣтианомъ , и прибѣжище
вѣдѣ : ∞ Слава : И нѣ : Глазъ , и .
Радвие вселеннѣи похвало . радвие хра-
ме Гнѣ . радвие горо приеѣннаа . радвие
прибѣжище . радвие свѣтѣниче златѣ .

радв-

С Бци .

радвие славо православыи чтаа . радвие
Мѣе Мти Хѣ Бѣ . радвие раю . радвие
бжтвеннаа трапѣзо . радвие храме , ра-
двие роучко златаа . радвие всемъ
радости . Потомъ , Тртое .
Прѣтаа Трѣце . По Оченашъ : Тро : Къ
Бци прилежно нѣ прѣце : Сла : и нѣ :
Неоумалчимъ николиже Бце : Иши на-
задѣ , дѣстъ , рѣ . Таже , Дѣакѡства .
Помѣди насъ Бѣ : И прочаа вѣа по шѣ-
чаю , занѣгоже мѣишиа . И Гѣ поми-
лѣи . нѣ . Таже , сщѣнникъ мѣтвѣ вѣгла-
шенѣа . Велиши ны Бѣ , спсѣтелю нашъ :
Или . Гѣко мѣтивѣ чѣкѡлюбѣцъ : Потѡ-
чѣтѣишѣ Херѡуки , и сланѣишѣ : Таже .

Сла

Моленъ,

Слава: Инѣ. Гѣ помѣди, Трѣды.

Тѣже, сщѣнникъ, ѿпоустъ.

Хс истиннѣ Бгъ нашъ:

конца, моленю. Сказанъ Богородица:

На павечерници оубо, аще боудеть Параклитъ, или нѣ. ѿсемъ оуказася прежде. Аистъ, рѣи. Аще бо точию Канонъ бждеть. То по Каноне, Глѣмъ: Достойно естъ: Трѣое. и по Оченѣ: Тро: Днѣ. и Стѣмъ, егѣже Храмъ. И прѣчаа Тро: накоже ѿ си в Павечерници Малой и маши. Аще ли стѣа Четыродесѣтница пое сѣа Тро: на Глѣ, ѣ. Начинаетъ, Прѣваа страна. Гѣ силъ, снѣми боуди. инаго бо развѣ

тебѣ

Павечерница, вѣ:

рѣа

тебѣ помощника, въ скорбехъ нѣ и мамы. Гѣ силъ, помилуй насъ. И дрѣугаа страна тѣиже стѣ Глѣт. Гѣ силъ снѣми: По семъ прѣжде начинающѣа страна пое:

Стѣхъ, а.

Хвалите Бга въ стѣхъ егѣ. хвалите егѣ въ оутверженѣи силъ егѣ. И аѣе, б, страна поет. Гѣ силъ снѣми: И тако началнаа страна Глѣт прѣа стѣхѣ д. Втораа же страна ѿвѣщѣет на коимждѣ стѣхѣ. Гѣ силъ снѣми: Стѣхъ, в. Хвалите егѣ на силахъ егѣ, хвалите егѣ по премногѣмъ величѣнѣю егѣ. Гѣ силъ: стѣхъ, г.

Хвалите егѣ въ гласѣ троубѣ, хвалите

егѣ

Павечерница,

ЕГО ВЪ ПСАЛТЫРИ И ГОУСЕЛХЪ. ГИ СИЛЪ, СЪ
НАМИ:

СТИХЪ, Д.

ХВАЛИТЕ ЕГО ВЪ ТУМАНѢ И ЛИЦѢ. ХВАЛИТЕ

ЕГО ВЪ СТРОУНАХЪ И ОРГАНѢХЪ. ГИ СИЛЪ

СНАМИ: СТИХЪ, Е. ХВАЛИТЕ ЕГО

ВЪ КУМВАЛѢХЪ ДОБРОГЛАСНЫХЪ, ХВАЛИТЕ

ЕГО ВЪ КУМВАЛѢХЪ ВЪКЛИЦАНІА. КАКО ДЫ-

ХАНІЕ ДА ХВАЛИТЪ ГА. ГИ СИЛЪ СНАМИ:

ТАЖЕ, ШКА ЛИКА ВЪ КОУПѢ, СІИ ПРѢВЫИ

СТИХЪ ПОУТЪ, ВЫСОЧАЙШИМЪ ГЛАСО.

ХВАЛИТЕ БГА ВЪ СТЫХЪ ЕГО, ХВАЛИТЕ ЕГО

ВЪ КОУТВЕРЖЕНІИ СИЛЪ ЕГО. ГИ СІИ СНАМИ:

СЛАВА: ТРОПАРЬ, ГЛАСЪ, ТЪЖЪ.

ИЩЕ НЕ БЫХОМЪ СТЫА ТВОА ИМѢА

МАТКНИКИ, И БГОСТЫНЮ ТВОЮ МИ-

ЛЮЩЮ

Великая.

РѢК

ЛОУЩЮ НАСЪ. КАКО СМѢЛИ БЫХОМЪ

СПСЕ ПѢТИ ТА; ЕГОЖЕ СЛАВОСЛОВАТЪ

БЕСПРЕСТАНИ АГГЛИ. СРЦЕВѢДЧЕ ПОЩАДИ

ДША НАША: И НИКЪ: БГОРОДИЧЕН.

МНОГАА ПРЕМНОЖЕБА МОИХЪ БЦЕ СЪ-

ГРЕШЕНІИ, КЪ ТЕБѢ ПРИБѢГОХЪ ПРЕТЛА

СПЕЕНІА ТРЕБА, ПОГѢТИ БОЛЕЗНОУЩЮ

МОЮ ДШУ, И МОЛИ СНА СВОЕГО И БГА ИШЕГО,

ПОДАТИ МИ ОСТАВЛЕНІЕ ИХЪЖЕ СЪДѢАХЪ

ЗЛЫ, ЕДИНА БГОСЛОВАЕННАА. ТАЖЕ.

ВСЕ СТАА БЦЕ, ВЪ ВРЕМА ЖИВОТА МОЕГО НЕ

ОСТАВИ МЕНЕ, И ЧЛОВѢЧЕСТВИ ПОМОЩИ НЕ

ОУВѢРИ МЕНЕ. НО САМАА ЗАСТОУПИ И ПО-

МИАДИ МА: ПОСЕМЪ.

ВСЕ ОУПОВАНИЕ МОЕ КЪ ТЕБѢ ВЪЗЛАГАЮ, МТИ

УБ

БЖІА

Павечерница,

Бжїа съхрани мѧ, въ своѣмъ сѣ кровѣ :
 Гѧ. Гѣ помилѡи. м. Поимъ, Мѣтва,
 стѧго Васїліа. Иже на велико время :
 Гѣ помилѡи. г. Слава: И нѣк: Чтѣ-
 шѡ Херувїмъ: И менемъ Гѣи. Іерѣѡ, с:
 Бжѣ оущедри ны: И зоримъ Поклонны, г.
 великы. Съ мѣтвоею стѧго Ефрема.
 Гѣ и велико животѡ: И дрѡгѣи, вѣ. Коено,
 за еже изравнѣти еѡ вѣмъ. Анѣт, кѡ.
 І поѣ, Мѣтѡ Прѣбѣщи, с: вѣ: Васїліа.
 Или, Павла. а. Обителѣи Евергетидосъ:
Неискрѣнна неслѣзна не-
 тлѣнна прѣтаа Бгоневѣто
 вѣчце. Иже Бѣ Слова члѣкѡ
 преславнымъ сирождеѡмъ

сѣ

Великаа.

127

съединивши. И ѡпадѡше еѣтеѡ рѡда
 нашего нѣнымъ съвокоупльши. Иже нѣ
 надежнымъ единѡ надежда, и побѣжда-
 емымъ помѡщнице. Готѡкое застѡплѣ-
 нїе ктеѣкъ прѣбѣгающимъ, и вѣмъ Хрѣтіа-
 несомъ прѣбѣжище. Не гноушѡи еѡ мене
 грѣшнаго и искрѣннаго, иже искрѣннымъ по-
 мыслы и словесы и дѣлы и дѣлнымъ всего
 себѣ не потребна сътворша. и сластемъ
 и оунынію лѣности и ракомъ раба бывша.
 Но ѡко члѣколюбѣваго Бѣ Мѣти, члѣколю-
 бнѣ оумлѣдѣ еѡ омиѣ грѣшнемъ и блѡу-
 дне. и прїимъ мое еже ѡискрѣнны оуѣтѣи,
 приносимое тебѣ молѣнїе. И своѣго
 Сѣна, и нашего вѣкѡ и Гѣ, Мѣтримъ сѣ

ѣг

дрѣ

Павечерница,

дръзновѣніемъ обѣмши оумоли. ꙗко
да ѿвръзетъ и мнѣ члѣколюбное мило-
сердіе своѣа блгти. И презрѣвъ моѣ бѣ-
челѣнаа прегрѣшенїа, обрати мѣ на по-
кланїе, и своѣи заповѣдемъ дѣла телѣ и
скоу на гвѣт мѣ. Престани ми прѣно мѣт-
ваа и мѣрдаа и члѣколюбиваа въ настоѣщей
сѣи жизни, теплаа предстѣлнице и по-
мощнице, съпротивныхъ пакы ѿго-
нающы, и къ спсѣнію наставляющы
мѣ. и въ время нехода моего, окаяннѣю
ми дшѣ съблюдающы, и темныя ѿбразы
лоукавыхъ бѣсѣвъ, далече ѿнѣа ѿрѣва-
ющы. Въ страшны же днь сѣда, вѣчныа
мѣ избавляющы моуки. и не изреченнѣи

славѣ

Великаа.

124

славѣ твоѣго Сна и Бга нашего, паслѣ-
дника мѣ являющы. елиже да оумуч-
плоче моѣ престѣл Бже, твоѣго ради хо-
таиства и заступленїа. блгтїю и члѣко-
любїемъ, единороднаго Сна твоѣго, Га
Бѣ и спсѣа нашего Іса Хѣ. елиже подобѣ-
етъ всѣа слава, чти и поклонанїе, съ-
взначалнымъ егѣ Оцемъ, и съ пре-
стѣымъ и блгїмъ и живоборѣщимъ
Дшѣмъ. и нѣтъ и прѣно и въ вѣ-
кы вѣкѣмъ, аминь :
ѿще поетъ великїи, Глѣмъ конѣчное,
Гртѣе. Поклонѣтъ, г. по Оченашѣ :
Гипомїади. дванадцѣтъ. Таже,
Мѣтвѣ сїю, Сѣаго Антиѣоха Мнїха.

И да

Павечерница,

Даждь намъ яко на сон
градѣшимъ, покой души и
тѣла. и съхрани насъ ѿ
мрачнаго сна грѣховнаго,
и ѿ великаго темнаго и ношнаго сладо-
страстїа. оутыши стремленїе страстемъ,
и оугаси раждеженыя стрѣлы лукаваго,
ѣже на ны лукавно движимыя. и вѣста-
нїа плоти нашея оутыи, и яко земно
и вѣчное мудрованїе оупи. и дарыи на
бѣ бодръ оумъ, и цѣломоудръ помыслъ,
срце трезвѣщїа, сонъ лепокъ, и великаго
сатанина мечтанїа не искоушенъ. вѣ-
стѣки же насъ въ время мѣтвы, оутве-
ржены въ заповѣдехъ твоихъ: и память

сждѣ-

Великая.

121

судѣвъ боихъ въ себѣ вынѣи моуше. и вѣ-
нощное славословіе намъ даруи, пѣти
и бл҃гвити, и славити пречтное и велико
лѣпое и мѣтвое, Оца и Сна и стго Дха.
нѣи и прно и въ вѣки вѣкомъ, аминь: ∞
Преславнаа прно дѣо Бце, Мрїе Мти Ха
Бѣишего. прїими мѣтвы нша, и донеси а
сноу своему и бгѣ нашему. да спастъ
и провѣтитъ тебе ради душа наша:.

Та Мѣтва, стго Исаннїкїа.

Впованїе намъ бгѣ, и приебжище наше Хс,
и покровитель намъ естъ Дхъ стын.
Сла: И нѣ: Гї помилѣи. в. Гї бл҃гв.
Попъ, ѿпоуст. Хс и тинныи бѣ: Аи ке:
Ипо аминь. Твори, покло братїа, гл҃а:

А

Бл҃гв.

Павечерница,

Шлите шцы стѣи, и простите ми грѣш-
 номѹ. ꙗже съгрѣшихъ словомъ и дѣломъ
 и помышленіемъ, и всѣми чювѣкы мойми.
 И ѿвѣщайю. Бѣ да проститъ ти чѣтныи
 шце. Та, и братіа поклоняю колѣнкѣ
 до земли, глаголюще сіе прощеніе.

Прости мѧ Очестыи и блави, велика съ-
 грѣшихъ въ всѣ дни живота моего. и
 въ сїи дни бечисла съгрѣши, дшю и тѣло,
 спомъ и лѣностію, помраченіемъ бѣшѣ-
 скимъ, въ мыслехъ нечистыхъ, въ забытїи
 оумѧ, и въ оидженїи. съгрѣшихъ срцемъ,
 и всѣми мойми чювѣкы. слоухо и видо,
 коленю и неколеню. и несть ко того грѣхѧ,
 егоче не сътворихъ, но ѿвѣхъ каюся.

прости

Великаа.

125

прости мѧ шце стѣи и блави, и помолїся
 ѿ мнѣ грѣшнѣ. ѿвѣщайю сщїенникъ.
 Благтїю своею бѣ да проститъ, и поми-
 луетъ. И посѣи іерей глет, ектенїа.
 Помолїмя ѿ православны хртіанехъ:
 листъ, кс. И ѿпоуетъ. ꙗще ли
 несть Попъ, сице скончаваетъ:

И ісѣ хе бѣ нашъ, мѣтвами прѣтѣла
 твоеа Мѣре, и прѣбныхъ и бгонѣ-
 еныхъ шце нашихъ, и всѣхъ ради стѣихъ,
 помилѣи и спей насъ ꙗко блгъ и чюлю-
 бецъ. И въ мѣсто прощенїа, глаголетъ.
 О слаби остави ѿпѣсти бѣ съгрѣше-
 нїа наша, волнаа и не волнаа,
 ꙗже въ словѣ и дѣлѣ и помышленїи, въ

А ѿ

дни

Павечерница,

днѣи и въ ноци, и на великъ часъ. вели прости,
яко блгъ и чюколюбецъ: . Таже, Глѣмъ
Мѣтвѣ сѣю. Ненавидѣщихъ и ѡбидѣ
дѣщихъ: Днѣтъ, кѣзъ.
Яще естъ постъ великѣи. По Гѣ блвѣ.
Въ мѣсто ѡпоуста, глаголетъ Іеревъ
Мѣтвѣ сѣю.

Дако многомѣтвѣ Гѣ Іѣ Хѣ Бѣ нашъ.
Мѣтвѣми прѣтвѣ блѣца нѣшеа Бѣца,
и прѣно дѣвы Мѣрѣа. Сѣлоу чѣтнаго и жи-
вокорѣщаго Кѣрта. Застѣплѣнѣемъ
чѣтныхъ нѣбныхъ сѣлъ бесплѣотны. Чѣтнаго
и славнаго Прѣрка прѣтвѣча и кѣртва Іѣсѣаннѣ.
Сѣтѣхъ славныхъ и всехвалныхъ Яплѣ.
Сѣтѣхъ, и добропобѣдныхъ Мѣникъ.

прѣкны

Великаа.

123

Прѣкныхъ и бѣгонѣсныхъ ѡцѣ нашихъ:
Сѣтѣхъ и праведныхъ Бѣговѣ Іѣсѣакима
и Янны. и Сѣтѣго Іѣмѣ еѣгоже естъ храмъ.
И всехъ сѣтѣхъ твоихъ. Блѣгопрѣятнѣ съ-
твори мѣтвѣ нашѣ. дарѣи намъ ѡста-
влѣнѣе прѣгрѣшенѣемъ нашимъ. покрѣи
насѣ кровѣ крылѣ твоѣю. и ѡ жени ѡ насѣ
великого врага и сѣрпостѣта. и ѡу мирѣ
нашоу жѣзнь. Гѣ помѣлѣи насѣ, и мѣрѣ
своѣ. и сѣи дѣша наша, яко блгъ
и чюколюбецъ: .

Сѣиже глѣмѣи, падѣмъ всеи ницѣ на землѣ,
мѣлѣщѣа всеѣѣ. Въстѣавшемъ же,
творѣтъ Іеревъ прѣклонѣнѣе до землѣ
брѣтѣамъ, глѣ:

Аѣ

Блѣви-

Павечерница, вѣ:

Блжнѣ шцѣ стѣи, и прости́т ма грѣнаго,
ѣлико съгрѣшихъ въ всю сѣю Четыридеса-
тницѣ. словомъ, или дѣломъ, или помы-
слѣнїемъ. и великимъ моимъ чувствомъ: ∞
И шѣщають брѣтїа вѣа вкоупѣ.
Бѣ да прости́т тѣа и помлѣетъ, Очесты.
И поемъ Іерѣу ѣктенїа глаголетъ.
Помолимъ ѡ православны хрѣтіанехъ:
И прѡчѣа: Аистъ, кс. И поемъ
брѣтїа вѣа шѣра т метанї предѣстателю,
по два по два, ѡ кѡеждо страны по чин
своѣму вѣи в тожъ слово глѣюще, ѣкоже
и шнѣ прежде поклонѣа, къ нимъ глѣ.
И поѣе, глѣет Іерѣу. Замѣтѣ стѣхъ шцѣ:
И шѣхѣдимъ, въ своѣ сн: ∞

ПО

ПОТРЕБНО ЕСТЬ И СЕ

Вѣдати:

ѣко и въ прѡчѣа пѣсты, ѣгда ѣсть
Аллилуїа, пѣемъ тѣиже великїи
Медѣмѣнѣ: кромѣ, Гисїль съ нами:
глѣютъ бо ѣа Тропарї, шѣычныи. ѣкоже
поемъ ниже ѣетъ въ Малой Павечерницѣ
оуказано. Аистъ, рѣа. ѣгда же
ѣсть Тропаръ стѣомѣ, или бѣкнїе:
Тогда въ вѣе лѣто пѣемъ
Павечерницѣ Малоуѣ.
ѣже ѣсть сїа: ∞

НАЧѣ:

НАУАЛО ПАВЕУЕРНИЦИ
МАЛОИ.

Бл҃гившѣ Герѣоу, и гл҃емъ по ѡбывчаню, сице:
Цр҃ю нѣный: Тр҃тѡе. Прѣтаа Тр҃це: И по
Оче наш: Г҃и помилѡи. ѿ. Сла: И ннѣ:
Прїидѣте поклѡннѣмъ: Трїждѣ.
ѡаломъ, и. Помилѡи мѡ Бѣ: Анѣ. ѿ.
ѡаломъ, ѿ. Бѣ въ помѡщї мою: Анѣ, ѿ.
ѡаломъ, рѣв. Г҃и оуслѣши мѡтвѡ
мою, вѣнѡши молѣнїе мое: Анѣ, и҃г.
Посѣмъ. Слава въ вышнихъ Боу:
Г҃и прибѣжище бытѣ намъ, вѣрѡдѣ:

Сло-

Малаа.

124

Слодоки Г҃и въ ношѣ сїю: Писано ѣстѣ,
въ Ѹтрѣни. Анѣ, ѿ. Вѣрѡю въ
ѣдинаго Бѣ: Писано въ Полоунощници.
Анѣ, ѿ. Посѣмъ, Канѡнъ Молѣ
бенъ Прѣтѣи Бѣи. Анѣ, рѣв. Та.
по Канѡнѣ. Достѡнно ѣстѣ ѡко:
Анѣ, ѿ. Тр҃тѡе. Прѣтаа Тр҃це: По
Оче наш: Тропаръ, Днѣ. И стѡмоу,
и Храму. Яще ли Храму Хѣвъ, Или Бѣи.
гл҃и, прѣжде Храму. Та. Тропарѣ. Гла,
ѿ. Бѣ ѡцѣ нашихъ Зорѣи: Анѣ, пѣ.
Инь, Тропаръ. Гла, Тѡжѣ.
Иже въ всемъ мїрѣ мѣникъ твоихъ Гдѣ,
ѡко ел҃границю и вѣсомъ кровѣми ихѣ
цр҃кви твоѡ оукраившиа, тѣхѣ радѣ

Б

въ.

Павечерница,

въ шестъ ти, Хѣбѣ: людемъ твоимъ щедроты
твоѣ низпосли, и миръ градъ твоимъ
даруй. и душамъ нашимъ, велию мѣть.
Сла: Състѣми покой Хѣ: Ане, къ.
Иниѣ: Бо: Мѣтвѣми Гѣи къ с: Ан, ч.с.
Аще ли въ Пѣтокъ, Вечерь, глѣмъ: Тро:
Глѣ, в. Апли, пррцы, и мѣнцы. стѣи,
прпенїи, и праведнїи. иже добръ подвигъ
скончавше, и въ рѣсѣбѣ людемъ. дръзнове-
нїе имоуше къ спсѣ. молимъ вы, о нагъ
того мѣйте яко бѣга, спти дѣша наша.
Слава: Иниѣ: Кондакъ, Глѣсъ, и.
Яко начатки стѣи къ сѣдѣтелю твари,
вселеннаа приноситъ ти Гѣи, Бгоншныа
мѣнцы. тѣхъ мѣлами въ смиренїи глѣбѣцѣ,

црковѣ

Малаа.

10

црковѣ своѣ, и градъ своѣ. Бѣа ради съ-
блюдїи, едїне многомилостиве: ∞
Аще ли къ сѣбѣ сѣтъ, Вечерь. рци,
упакой глѣсъ. Аще ли Гѣи къ прѣзникъ,
или нарочитаго стѣаго. Глѣмъ, Кондакъ
его. Гѣи помѣди. м. Иже на велику
вре: Ан, къ. Гѣи помѣди. г. Сла: Иниѣ:
Чѣтѣишѣ Хервѣмъ: Именемъ Гѣимъ,
блви Оче. Іерѣу, стѣхъ. Зѣмѣтъ
стѣхъ оцѣ нашихъ, Гѣи Ісе Хѣ Оне:
Тѣже, Мѣтѣ. Несквернаа не блѣзнаа:
Анетъ, рѣв. Идроугамъ, Мѣтѣ.
И даждѣ намъ вѣко на сонѣ градѣущи:
По мѣтѣ жѣ въ мѣето Преслабнаа прно:
Глѣмъ, Тропарї сѣа. Глѣ, с. Помѣди

Бѣ

нагъ

Павечерница,

насъ ГИ, помилуй насъ: Аистъ, ѿ:
Тѣ, Іерей. пришедъ предъ великаа врата:
въземъ епитрахиль глаголетъ.

Помилуй насъ Бѣ по велицѣи мѣти твои
молимъ ти ея оуслыши и помилуй.

Вѣ мѣи ея ѿ еже съхранити
ея мѣстоу семоу, и стѣи обит
тели сѣи. и великомоу граду
и странѣ. ѿ глада губительства. трѣса
и потопа. ѿгна, и меча. и нашествѣа
иноплемѣнникъ. и междоубныа рати.
и ѿ еже мѣти вѣ быти, и благоу вѣ тлив.
и благопрѣмѣнителю. благомъ и чѣколюбивомъ
Бгѣ нашемъ, ѿ грѣсѣхъ нашихъ.
и ѿврати ти весь гнѣвъ свой праведный,

двѣжѣ

Малла.

рѣа

двѣжѣи ея на ны, и помилова ти насъ.

Ищеже вѣдетъ бедождѣе. рци и се.

И ѿ еже одѣждити земли дождѣ ея
благостѣю сѣи. рцѣмъ вси. ГИ помилуй: м.

възглашеніе.

Услыши ны Бѣ спсѣителю нашъ, оупо
ваніе вѣмъ кѣ концѣи земли. и сжѣи
въ мори далече. и мѣти вѣ милостивѣ
боуди намъ ѿ грѣсѣхъ нашихъ и поми
луй насъ. мѣти вѣ бо и чѣколюбивѣ Бѣ
сѣи, и тебѣ слава вѣсылаемъ, ѿцоу
и свѣстѣи Дхѣ, нѣ и прѣно и вѣки вѣкѣ:
Слава: И нѣ: ГИ помилуй, Трѣи.
Блѣви ѿпоустъ. вѣнѣю, по Канонѣ
Трѣи мѣ. въскрѣсѣ и змѣртвѣхъ:

Бѣ

ище

Павечерница,

Аще ли въ инъ днь. рѣчь сице:
ХС истинный Бгъ нашъ, мѣтвами прѣ:
И тако ѿлагаетъ епитрахиль. и Обращаетъ
къ народомъ, творитъ прощеніе. Писанъ,
въ Велицей Павеченици. Днстъ, рѣе. Кромъ
пѣтны тамо оуказаній. Симъ чинои
спѣніемъ трѣ: Помладина Гн: и ектенію.
кончатъ нѣщии ввѣлю по канонѣ Трѣчнѣмъ.
и на всѣкъ днь по великой Павечерници.
и Полоунощници. По сѣмъ аще хоцши
и Мѣтвѣ Стѣи Трѣци. Писана, въ Велицей
Полоунощници. Днстъ, ма
Помѣникъ же, Писанъ въ Полоунощници.
Днстъ, кс. Таможде, и Ненавѣдшии
и ѿбѣдашихъ насъ, прости и:

Трѣ:

И БГОСЪ ДИУНЫ, И
УПАКОИ.

На Осмъ Главо - Тропаръ,
Главо, Прѣкын.

КАМЕНИ знаменанъ ѿ Юу-
дей, и вѣннѣ стрегоущимъ
прѣтоѣ тѣлотвоѣ. въскресе
въ третій днь спсе, даруѣа мѣрови жнзнь.
сего ради Силы небесныя въпѣахоу ти,

жизно.

Тропарі,

жизнодавче : слава въскрѣнію ти Хѣ, слава
цртвїю ти, слава смотрѣнію твоєму,
единѣчколюбче. Бгородиченъ.

Гавриилъ провѣщаваѣ ти дѣво еже радѣ
ша, и съглагомъ въплощаѣша въ бхъ
блгавѣ тѣбѣ стѣмъ кувѣтѣ, ꙗкоже рече
праведный Дѣдъ, гавиѣа пространѣши
нѣсѣ, поносивши зиждѣтеля своєго.
слава въѣлшемѣа въта. слава прошед-
шемѣа нѣтеге, слава свободившемѣа насъ
жтвомъ твоимъ : ∞

СІИ ТРОПАРИ, ПОЮТСА ВЪ ПЛЮ
По непорочнахъ. Гласъ, е. Припѣлы.
Благословенъ еси ГИ, научи насъ оправда-
ніемъ твоимъ : ∞

Аггльскі

Въскрѣны.

108

Аггльскій съборъ оудивиѣа, зрѣ
тебѣ въ мртвѣ въ мѣншаѣа.
Смрѣти же спсе крѣпостъ разо-
ша, и съ юбою Адама въздвигша, и ѿ
ада въ бхъ свободѣша. Блвенъ еси :
Почто муро, съмѣгивными слзѣами,
сѣоучица растварѣте. блнстѣаѣа въ
гробѣ Аггль, муронѣица мѣ въщѣше.
видите въ гробѣ, и раздѣйте, спсе бо
въскрѣѣѣа гроба. Благословенъ еси ГИ :
Сблѣано муронѣица течѣхоу, къ
гробѣ твоєму спсе, рыдающе. но предѣта
къ нимъ Аггль, и рече : рыданію времѣа пре-
ста, не плачите. въскрѣніе же Аплшмъ
рцѣте. Блвенъ еси ГИ, научи насъ :

В

Мурно :

Муршносица жены съ мурсы пришеше
къ гробѣ твоёмѣ спсе, рыдающе. Агглю
же къ нимъ вѣщающе: что живаго съ
мрѣтвыми помышляете; ꙗко Бѣ бо,

въскресе ѿ гроба: ∞ Слава: ∞

Поклонимся Оцѣ, и того Снови же,
и стомѣ Дхѣ. стѣи Трци, въ единомѣ
соушествѣ. съ срафими възыкающе.

Стѣ, стѣ, стѣ еси ГИ: ∞ И нынѣ:

Жизнодакца рождыши, грѣхъ дѣце Адамѣ
избавила еси. радость же Бвѣ въ печали
мѣсто дарова, ѿпадшїа жизни. пакы

всѣмъ к тои же възводитъ, иже истекѣ въ плоти
внѣи, Бгъ и члкъ: ∞ Акилоуѣа,

Акилауѣа. слава тебе Бѣ: ∞ Г.

Упакон.

Упакон. Глава, Прѣваго.

Разбойниче покланіе, рай ѿвръзе. плачь
же муршносицѣ радость възвѣсти. ꙗко
въскресе Гдѣ. подамъ мірови велию мѣть: ∞

СИ ТРОПАРЪ ГЛАГОЛЕТЪ СЯ

Прѣдъ пятидесятнымъ ѿламомъ: въ
всѣхъ Недѣлѣ. Кромѣ егда ѿставъ не
повелитъ.

Въскрсеи Хѣо видѣвше, покло
нимъ стомѣ Гоу Ісѣу еди
номѣ безгрѣшномѣ. Крѣвое
мѣ покланяемъ Хѣ, и стое въскрсеи
твоѣ поемъ и славимъ. ты бо еси Бгъ
нашъ, развѣ бо тебе инаго незнаемъ,
и имя твоѣ нарицаемъ. Прїидѣте вси

Вѣ

върніи,

Тропарі,

вѣрніи, поклонимся Стѣомъ Хвѣ въ
скрѣсенію. се бо приде Крѣта ради радость
всему Мірѣ. вѣгда блаже Га, поемъ
въскрѣсеніе его. распятіе бо претрѣпѣ,
и смртію смръть разрѣши:

По Падѣятной, ѡамѣ. Слѣа:
Мѣтвь ради с: апль, мѣтвие оцѣсти
множеко съгрѣшеніи нашихъ. Иннѣ:
Мѣтвь ради прѣтѣа бѣа, мѣтвие оцѣсти
множество съгрѣшеніи нашихъ. Та.
Помѣди ма бѣ повеліцѣи мѣти боѣи.
помногимъ щедрѣтамъ боимъ оцѣсти
безакѣнїа моа, бже спсе мой. Поемъ.
стра, въскрѣна. Глазѣ, с.
въскрѣсь Іс ѡгрова ѣакоже прорече. и дарѣ

намъ

Въскрѣны.

рѣе

намъ живѣтъ вѣнныи, миръ и велию мѣтвь:

БОГОРОДИЧЕНЪ.

Пѣваемъ въ нелю, прѣдъ Славослѣвїемъ
великимъ: вѣгда Оустѣавъ повелітъ.
Слава: стѣхїра Бѣльска, или ина, по
Оустѣаву. Иннѣ: Глазѣ, в.

Преклѣна бѣи бѣе дѣво, въ плѣщимъ
Пгоса и стегѣ, адъ плѣнїа, адѣмъ
призѣа, клѣтва потребїа. Бѣа
свогодїа. смѣрть оумѣртѣнїа. и мы
о жїхѣмъ. тѣмъ поюще въ зопїемъ:
блѣнѣ бѣ нашъ и зволивїи тако:

СІА ДВА ТРОПАРИА ВЪСКРЕСНА.

Глѣмъ. по великомъ Славослѣвїю. на
Трїстѣомъ въ всѣ Недѣла. вѣгда бѣдетъ

вѣ

въ

Тропарь,

въ Октевиѣхъ, Гласъ, а . г . е . з .

А НѢ СПЕЕНІЕ МІРЪ . ПОЕМЪ ВЪ
ИКСАГО ИЗЪ ГРОБА, НАЧАЛНИКА
ЖИВОТОВЪ ХА БГА НАШЕГО . РАЗРЪ-
ШИВЪ БО СМЕРТЬ, ПОВѢДОВЪ ДАСТЬ НАМЪ,
И ВЕЛИЮ МИЛОСТЬ .

Егдаже, Гласъ, в . д . з . и . Глѣм:

ВЪКРЕСЪ ИЗЪ ГРОБА ОУЗЫ РАСТЕР-
ЗАВЪ, РАЗРЪШИЛЪ ЕСИ ГИ СМЕРТИ
ОСѢЖЕНІЕ, И ВЕА ѿСѢТИ НЕПРІА-
ЗНЕНА ИЗБАВЛЪ . ГАВИ СЕБЕ АПЛЕСМЪ
СВОИМЪ, И ПОСЛАВЪ ИХЪ НА ПРОПОВѢДЬ .
И ТѢМЪ МИРЪ СВОЙ ПОДАЛЪ ЕСИ
ВЕЛИКИИ, ЕДИНѢ МНОГО-
МИЛОСТИВЕ : ѿ

Тро:

Въскрѣны .

рѡ . з

ТРОПАРЬ . ГЛАСЪ, в : ѿ

ЕГДА СНИДЕ КЪ СМЕРТИ ЖИВОТЪ БЕ СМЕРЬ-
ТНЫЙ, ТОГДА ИДА ОУМЕРЪТВИ БЛИСТАНИЕ
БЖТВА . ЕГДАЖЕ ОУМЕРЪШАМ ѿ ПРИСПОДНИ
ВЪКРЕИ, ВЕА СИЛЫ НЕНЫМЪ ВЪЗЫВАХОУТИ,
ЖИЗНОДАВЧЕ ХЕ БЕ СЛАВА ТЕБѢ : ѿ БСО :
ВЕА ПАЧЕ СМЫСЛА, ВЕА ПРЕСЛАВНАМЪ ТВОА
БЩЕ ТАИНЕТВА . ЧТОГОЮ ЗАПЕЧАТЛѢНА .
И ДВѢСТВОМЪ ХРАНИМА . МТИ РАЗУМѢСА
НЕЛОЖНА, БГА РОЖДУШИ ИСТИННАГО, ТОГО
МЛИ СПАСТИСА ДШАМЪ НАШИМЪ . ѿ

Упакон .

ПО СТЪТИ ШЕДШЕ, НА ГРОБЪ ПОМАЗАТИ
ТѢЛО ТВОЕ ЖЕНЫ ХЕ БЕ, ВИДѢША АГГЛЫ
ВЪ ГРОБѢ, И ОУЖАСОШАСА : ГЛАСЪ БО СЛЫ-

ШАХОУ

шахоу ѿнихъ, ꙗко възкресе Гдѣ, подадъ
мирови велию мѣть: ∞

ТРОПАРЬ. ГЛАСЪ, Г.

Веселѣтѣ неба, и радуютѣ зе-
мля, ꙗко събори держава мышцею
своею Гдѣ, поправъ смѣртю смѣть.
пръвенецъ и з мѣртвыхъ бысть. и з чрева
Адова избавилъ естъ насъ, и подадъ
мирови велию мѣть: ∞ **Б**гословиче.

Тебѣ ходотанцъ спсѣнїа рѣданашего въ
спѣвѣемъ бже дѣво, плотию бо еюже и тебѣ
прошедъ Снъ твой и бгъ нашъ, крѣпнѣю
прїестотъ, избави естъ насъ и з иже
нїа, ꙗко чюлюкѣцъ: ∞ **У**паконъ.
Вдвѣла видѣемъ, Ороша Гланїи,

Канстаица Аггль, муронѣица глаше:
что живаго ищете въ грѣбѣ; вѣста и пра-
зднивыи грѣбы. тли премѣнителѣ, ра-
зумѣйте непремѣннаго, рѣцѣте Бгѣу:
коль страшна дѣла божїа! ꙗко рѣдъ сплѣ
сеи чюлюкѣцъ: ∞

ТРОПАРЬ. ГЛАСЪ, Д.

Вѣтадо възкрѣсенїа проповѣдъ, ѿ аггль
оубѣдѣше гнѣ оучица. и прѣдѣне
осѣженїе ѿвергыше. Аплѣ хвалащесѣ
глахъ: не проврѣжесѣ смѣть, възкресе Хс
бъ: дарѣа мирови велию мѣть: ∞ **Б**о.
Бже ѿвѣка оутѣеное, и аггль мнѣ свѣ-
домое танибо. тобою бже земныи канста
бъ. и нерамѣнѣ смѣтїи въплѣщесѣмъ.

Тропарь

и крѣтъ волю насъ ради въспрїимъ . и мже
въскрѣи въ првозданнаго . и спсе шемрти
дша наша . У пакон .

иже твоего прелавнаго вѣстанїа претек-
ше муроншница . аплш блговѣствовавхъ
яко въскрсе хе , яко бгъ , подаи мїрови
вѣлю милость : ∞

ТРОПАРЬ . ГЛАСЪ , Б .

Събездначалное слово Оцъ и Дхови , еже
шдвы рождъше есѣ наспсїенїе наше , въ-
спои вѣрнїи и поклонїем . яко блговоли
плѣтїю възїити на крѣтъ , и смрть пр-
терпѣти . и въскрїити оумершамъ въ сла-
вное въскрїенїе свое : ∞ Бсѣ :

иже двїри гднѣ непроходїма . радѣи-

Въскрѣны .

рон

сѣ стѣно и покрове при вѣгнѣимъ къ-
тебѣ . радѣи есѣ невоурное прїетанїще ,
ненеквообратнаа рождъшїа плѣтїю творц
своего и бѣ . млѣши не презри , ш въспѣ-
вающїи , и кланѣющїи сѣ ржткѣ твоѣмѣ .
У пакон .

Агглькїи мѣ зракомъ оумѣ смѣщѣюще ,
и бжтвеннѣ вѣстанїе дшѣ прѣвѣщѣюще ,
муроншница аплш мѣ блговѣствовавхъ :
възвѣстїте въ язїцехъ въскрїенїе , гоу
попѣшествоущѣмъ чдеснѣ , подающемъ
намъ вѣлю мѣть : ∞

ТРОПАРЬ . ГЛАСЪ , Б .

Агглькїи сїлы на грѣкъ твоѣмъ , и
стрѣвщїи ш мѣрѣша . и стоаше Марїа

Тропарь,

оубрѣга, ишущи прѣтаго тѣла твоего.
 и не проверже а да не искоушема ѿ него. сръте
 двѣ дароуши животъ. въскресе изъ мёртвы,
 Гди слава тебе: ∞ Богородичень.
 Иже вѣвннѣю нарекии Мтръ севѣ, прииде
 на стръть волю своєю, въиавъ на кртѣ,
 възыскати хотѣа а дама. гла аггломъ:
 сръдѣте миса, яко обрѣтиса изгнѣ
 вшаа драхма. иже вѣвмѣдрѣ оустрѣнвыи
 Ги слава тебе: ∞ Упаконъ.
 болною и животворною ти смёртїю хѣ
 бѣ, врата адова съкрѣшивъ яко бѣ: ѿ
 керзла еси намъ дрѣвнїи раи. въскресе изъ
 мёртвыхъ и забави изъ истлѣнїа
 животъ нашъ: ∞

Тро:

Въскрѣсны.

рѣд.

ТРОПАРЬ. ГЛАСЪ. 3.
 Раздрѣши крѣтомъ своимъ смёрть, ѿ
 керзла еси разбойникѣ раи. муронѣица
 плачь преложи, и аплѣомъ проповѣдати
 повелѣ: яко въскресе хѣ бже, подаа
 мїроки вѣлюмѣть. Богородичень.
 Яко нашему въскрѣенїю съкрѣвище.
 на та надѣюшихса прѣптаа, ѿ рѣва
 изъ глѣбиннїи прегрѣшенїи възведи. ты
 бо повинныа грѣхоу сплѣ еси. рождѣши
 спѣенїе наше. иже прѣже рѣжа двѣ. и врожѣ
 сѣѣ двѣ. и поржтвѣ пакн двѣа. Упаконъ.
 Иже нашъ зракъ въспрѣемый, и прѣтрѣпѣвъ
 распѣтїе плѣтїю. спѣи мѣ въскрѣенїемъ
 си хѣ бѣ, яко чѣколюбѣцъ: ∞

Гг

Тро:

Тропарь,

ТРОПАРЬ. ГЛАГОЛЬ. И.

ВЫШНИХЪ СНИДЕ МЛРДЕ. И ПОГРЕБЕНІЕ
ПРАТЪ ТРИДНЕВНО, ДА НАСЪ СВОБОДИШИ
О СТРАСТЕЙ. ЖИВОТЕ И ВЪСКРЕНІЕ НАШЕ,
СЛАВА ТЕБѢ.

БГОРОДИЧЕНЪ.

Иже насъ ради рождѣна ѿ двы: Писанъ,
въ дмъ, Часоу. Анѣ, рѣи. У пакон.

МУРОНИЦА ЖИВОДАВНОМУ ПРДЕТОЖЩЕ
ГРОБѢ, ПЛКѢ ИСКЛХѢ В МЕРТВЫ БЕСМОРТНАГО.
И РАДОСТЬ ВЪГОВѢЩЕНІА ѿ АГГЛА ПРИЕМШЕ,
АПАСОМЪ ВЪЗВѢЩАХЪ: ВЪСКРЕ ХС БГЪ,
ПОДАА МИРОВИ ВЕЛІЮ МАТЬ: ∞

ТРО:

ТРОПАРИ, И БГОРОДИЧНЫ
ИКОНДАКИ, ДНЕВНЫА. В ПИС:
АГГЛС, ТРО: ГЛА, Д.

ВЫХЪ ВОИНСТВѢ АРХИСТРА-
ТИСИ. МОЛИМЪ ВАСЪ НИѢ
МЫ НЕДОСТѢИНИ, ЯКО ДА
ВАШИМИ МЛТВАМИ ПОКРЫЕТЕ НАСЪ, КРОВЬ
КРИЛѢ НЕВЕЩЕСТВІИНЫ ВАШЕА СЛАВЫ, СЪ
ХРАНЯЮЩЕ НАСЪ МОЛЩИХЪСЯ ПРИЛЕЖНО

И ВЪ

Тропарь,

и въспіющихъ: ѿ бѣдъ избавителна, ꙗко
чинишачаѣницы вышнн силѣ: ∞ БО:
ꙗко вѣхъ зарей лоучши еси бже. пѣти
та достоинно недоумѣюще, тѣмъ мли м
та, поимѣи насъ: ∞

Кондакъ. Гласъ, в.

Архистрати си бжїи, служителїе бжтвє
ныя славы. аггломъ начаѣницы, и на
стаѣницы члкомъ. еже естъ наплъзъ
просите намъ, и велию мѣть, ꙗко безъ
плѣтныи архистрати си: ∞

Въ вторникъ, Прѣтчи, Тропарь Гласъ, в.
Памѣть правеникѣ спохвалѣми. тѣмъ
же довлѣетъ свѣдѣтелство Гне Прѣтче.
ꙗкѣ бже еси въ истинѣ прѣтъ чти чиниши:

ꙗко

Дневныя.

рпа

ꙗко и въ быстринахъ крѣтити сподобилѣ
еси проповѣданнаго. тѣмъ же и за истин
нѣ пострадавъ радостѣ. бже бже тѣмъ
еси и въ адѣ свѣтѣ, бже ꙗкѣ шагоша плѣ
тїю, въ землищаго грѣхѣ мѣрѣ, и подаю
щаго намъ велию мѣть: ∞ БО:

Бжїю вѣхъ естѣвоу ѿбѣщеницы, тобою
бже прѣно дже. бже бже намъ въплѣщенна
родила еси тѣмъ же подолѣтъ ꙗкѣ бже
чтно величѣемъ: ∞

Кондакъ. Гласъ, г.

Неплѣды днесъ хва прѣтчу раждѣетъ, и
тѣмъ естъ свѣршенїе великаго прѣчы бже.
его же ко прѣцы проповѣдаша, на томъ
въ юрдани роуцѣ положи въ ꙗкѣ бже бжїю

д

словъ,

Тропарь,

Слѡвѣ, Прѣкъ и проповѣдникъ, вѣкоупѣ
и предотѣча: ∞

Въ Средѣ, Тропарь, Крѣтѣ. Гласъ, а.

Спеси ГИ люди свои: Крѣтѣ:

Иже твоѣ заступленіе стажавше Прѣтѣ,
твоими мѣками ѡбѣдѣ избавляеши,
Крѣтомъ бо Сна твоѣго вѣгда храними,
вездѣ, подолгѣтѣ вѣи благоитно величае.

Кондакъ. Гласъ, а.

Възнесиши на Крѣтѣ волю тезоимені:

Пѣсань, съ Тропаремъ, въ

Заутрени. Аистъ, ме.

Въ Четвертѣокъ. Апѣсѣмъ Тропарь.

Гласъ, г.

Апѣли стѣи, моли те мѣтнѣаго Бѣ, да

грѣхѡ

Дневныя.

рѣв

грѣхѡмъ оставленіе подасть душамъ
нашимъ. Бѣгородиченъ.

Слѡво Очѣе Хѣ Бѣ нашего, и тебе въ-
плѣщивши разумѣхѡмъ Бѣце Дѣво, того
моли спити душѣ наша.

Истѡмъ Николѣ, Тропарь. Гласъ, а.

Правило вѣрѣ, и образъ кротости, въ
држанію оучѣла и вѣтѣ стаду своемъ,
иже вѣщемъ истинна. сего ради стажѣ
смирненіемъ висока, нищетѣю богата.
Очѣишь Стѣителю Николае, мѣи Хѣ Бѣ,
спити душамъ нашимъ.

Кондакъ, Апѣсѣмъ. Гласъ, б.

Твердыя и бѣговѣщанныя проповѣдате-
ля, вѣрхъ оучѣнѣ твоихъ ГИ, прѣатѣ

Дѣ

въ-

Тропарь,

в наслаженіе блгнхъ боихъ покоа, твды
бо шнхъ и смръть прїахъ паче вьмакого
приношенїа, едине свѣдый срнаа.

Кондакъ, Николѣ. Глазъ, г.
Съ мурехъ стѣ Николае стль іавнса,
хво бо дне еуліе прїене испльннвѣ. поло-
жилъ еси дшѣ свою за люди своа, и спль
еси неповинныа ш смръти. сего ради
освѣтиса велїи тайникъ

Бжїа блгти:

в Пѣтокъ, Тропарь, и Кондакъ: ѿже
и в Среда, написанъ. Днст, рпа.

в Сжебсѣтоу, Тропарь, Глазъ, в.
Апїи, прїцы, и мїацы. стїе, прїенїи,
и праведнїи: Днстъ, рѣд.

Тро:

Дневныа.

рпг

Тропарь, за Ѹпокой. Глазъ, Гъиже.
Помани ги іако блгъ рабы своа: Днст,
кг. Бгородичень.

Мти Стїа прїтаго свѣта. Аггльскимн
пѣннми чьтоуше га пое и величаемъ.

Тропарь. Глазъ, и.
ѿже глбннми мростн члкъш: Аї, кг.
Бо: Тебѣ градъ и прїетанище и мамы,
и млтѣвницѣ блгопрїатнѣ, къ рожъше-
мвса и стїе бгѣ. Бще безъневѣстнаа
вѣрныи спїенїе. Кондакъ, Гла, и.
Іако начатки есттва, судѣ: Днст, рѣд.

Кондакъ, за Оупокой.
Съ стїми Покой хѣ дшѣ рабъ своихъ:
Пнса, в Полоуноници. Аї, кд.

Дг

Тро:

ТРОПАРИ, БГОРОДИЧНЫ,
И КРТОБГОРОДИЧНЫ. НА ОЕМЪ ГЛАСОВЪ.

БГОРОДИЧЕНЪ. ГЛАСЪ, А.
МАТВИ СВЯТА РАБЪ ПРИИМИ БЦЕ И ИЗБАВИ
НАСЪ ѿ ВСАКИА БѢДЫ ИАКО РОЖДУШИ ХА
СПА, ИЗБАВИТЕЛА ДШАМЪ НАШИМЪ :
КРТОБГОРОДИЧЕНЪ.

ИЖЕ ТВОЕ ЗАТЪПЛЕНІЕ СТАЖА: ПИСАНЪ,
ВЪ СРЕДѢ, ЛИСТЪ, РПА. БГОРОДИЧЕ. ГЛА, В.
МТИ СТАА: ПИСАНЪ, ВЪ СЪБЕСѢТЪ, ЛИСТЪ,
РПГ, КРТОБГОРОДИЧЕНЪ.

ТЕБЕ ВЕЛИЧАЕМЪ БЦЕ ВЪПІЮЩЕ: РАДЪНЕСА
ЖЕЗЛЕ, ѿ НЕГОЖЕ БЕЗЪСѢМЕНИ БѢ ПРОЗЛЕЛА

ЕИ,

КРТОБГОРОДИЧНЫ. РПА

ЕИ, РАЗРУШИВШАГО ДРЕВОМЪ СМЕРТЬ :
БГОРОДИЧЕНЪ. ГЛАСЪ, Г.

КОЖДО ИДѢЖЕ СПІАЕЛ, ВЪ ПРАВДУ ТАМО
ПРИБѢГАНЕ. И КОЕ ИНО ТАКОВО ПРИБѢЖИЩЕ,
ИАКО БОЕ БЦЕ; ПОКРЫВАЮЩЕ ДШ НАША :
КРТОБГОРОДИЧЕНЪ.

ЖЕЗЛЪ СИЛЫ СТАЖАВШЕ, КРТЬ СНА БО
ИГО БЦЕ. ТѢМЪ НИЗЛАГАНМЪ ВРАЖІА ША
ТАНІА, ИАКО ДА НЕПРЕСТАННО ТА ВЕЛИЧАЕ :
БГОРОДИЧЕНЪ. ГЛАСЪ, Д.

СТѢНА НЕПОВѢДИМАА НАМЪ: ПИСАНЪ,
ВЪ МЕЖДУЧАІИ ГГО ЧАІА. ЛИСТЪ, ПЕ.
КРТОБГОРОДИЧЕНЪ.

ДВО БЕСНЕПОРОЧНАА, МТИ ХА БА. СРЪЖІЕ
ПРОЙДЕ БОЮ ПРѢТЪЮ ДШЪ, ЕГДА РАСПИНАМЪ

ВИДѢ

Бѣгородичны, и

видѣ волю Сна и Бѣ твоего. егѡже пре-
блѣвенная молѣщи непрестѣи, прощеніе
сѣгрѣшеніемъ нашимъ даровати: ∞

Бѣгородичень. Гласъ, е.

Ѣдвы въ сѣавый всемѣ мѣрѣ Хѣ Бѣ. и сѣи
свѣтѣ тоа ради показавый, помѣди наѣ.

Кѣтобѣгородичень.

Кѣтомъ Сна твоего Бѣшрадованная,
идольская прелесть оупразднилъ, и бѣ
совекаа крѣпость попралъ. сего ради
вѣрніи подолѣгѣтъ прѣно поѣмъ и блѣимъ.
и бѣцѣ истинѣю исповѣдающе тѣ величанѣ.

Бѣгородичень. Гласъ, з.

Пословиѣ твоимѣ Мѣти истинная. сѣ
вѣи рѣди блѣжаще тѣ поимъ и величанѣ: ∞

Кѣтобѣ:

Кѣтобѣгородичны.

рѣе

Кѣтобѣгородичень.

Бѣе дѣо мѣи Сна своѣго, волю пригвозди-
вшогоа на Крестѣ, и мѣра ѡ лѣсти сво-
бождѣшаго, Хѣ Бѣ нашего помѣловати
дѣшѣ наша: ∞

Бѣгородичень. Гласъ, з.

Ище и Мѣрѣ тѣа Хѣрѣ познѣ, но дѣвѣ тѣа
снждителѣ показѣ. роди бо плѣтѣю Хѣ
Бѣ нашего, спасающаго дѣшѣ наша.

Кѣтобѣгородичень.

Бѣе ѣтаа прѣно дѣаа, на Кѣтѣ зрѣщи своѣго
Сна вѣмѣща, ꙗко Мѣти плачѣщи възвѣ-
личашѣ странное егѡ сѣшѣиѣ: ∞

Бѣгородичень. Гласъ, и.

Рѣдоуниѣ ꙗже ѡ Игѣла мѣроу рѣдоуѣ

е

прѣ-

Бѣгородины, и Крѣ: бѣгородины.

пріѣмши. радѣуна рѣждѣша творца
твари. радѣуна сподѣлшама быти

Мѣи Хѣ Бѣ.

Крѣтокѣгородичень.

Ягнѣца и пастыра и спѣса мѣрѣ, на крѣтѣ:

Пѣсанѣ, въ Дѣвѣтомѣ Часѣ.

Лѣстѣ, рѣгі: ∞

Конѣцѣ,

Бѣгородичномѣ, и Крѣтокѣгород-

ичномѣ. И всего

Часѣ словѣ: ∞

Мѣа

Мѣа Явгустѣ Бѣ. Дѣа.

Оуспѣніѣ прѣтыя блѣца наша Бѣа, и прѣно

Дѣвы Маріа. Тро: Глѣ, а.

Въ рѣжествѣ дѣвѣтѣо съхранѣла
Бѣи, и въ оуспѣніи мѣра не остави
Бѣе. прѣстѣвѣна къ животѣу,

Мѣи свѣци животѣу. и Мѣтѣами бойми
и зѣавлѣши ѿ смѣрти дѣша наша.

Кондѣакѣ, Глѣсѣ, б.

Въ Мѣтѣахѣ не оуспѣпающѣю Бѣцѣ и въ
застѣплѣніи и зѣбѣсно оупѣваніѣ. грѣбѣ
и смѣртѣ, не оудѣржѣста, но ѣако животѣу

Мѣтѣу, на живѣо прѣстѣви, иже въ оутрѣбѣ

Бѣливынѣа прѣно дѣвѣтѣвѣннѣю: ∞

Бѣ

Мѣа

ТРОПАРИ, И КОНДАКІИ
РОССКИМЪ СТЫМЪ.
МѢЦА ІЮЛѢ І, ДНѢ.

Прѣпѣ: Антоніа Печерскаго. Тро: Глѣ, д.

В МѢРСКАГО МАТѢЖА ИШЕДЪ
ВЪ ТИХОЕ ПРИСТАНИЩЕ СТЫА
ГОРЫ АДОНА ДОСТИГЛЪ ЕСИ. ѿ
ВРЖЕНІЕМЪ МІРА, ЕУЛЫКИ ХОУ ПОСЛѢДО
ВАЛЪ ЕСИ. И РАВНОАГГЛНОЕ ЖИТІЕ ПОЖИВЪ.
И ѿ ТОУДУ БЛГОСЛОВЕНІЕМЪ ѿЩЕ В ГОРОУ
СИУ ПРИШЕДЪ, ТРДОЛЮКИТЪ ВЪ ПЕЩЕРАХЪ

ЖИЗНЬ

РѢШКИМЪ С:

рпз

ЖИЗНЬ СТВЕРШИВЪ. И МНСѢЖЕСТВУ ИНОЧЕ
СТВОУЮЩИХЪ СТЫСН, КЪ НѢНОМУ ЦРТВІЮ
ПОКАЗАВЪ. И СИХЪ ХЪИ ПРИВЕЛЪ ЕСИ, ЕГОЖЕ
МОЛИ ПРПЕНЕ, ДА СПЕЕТЪ ДША НАША.

Кондакъ. Гласъ, и.

ВЪЗЛОЖИВЪ СЕКЕ БГѢ ѿЮНОСТИ ПРПЕНЕ.
ТОГО ПАЧЕ ВЕБХЪ ВЪЗЛЮБИВЪ, И ТОМОУ
ѿКЕСА ДША ЛЮБОВІЮ ПОСЛѢДОВ. МІРА ТЛѢ
ННЫХЪ НИ ВЪЧТОЖЕ ВМѢНИВЪ. ВЪ ЗЕМЛИ
ПЕЩЕРУ СЕБѢ СЪДѢЛАВЪ, ВЪ НЕИЖЕ ДОБРѢ
ПОДВИЗАВЪ, ПРОТИВЪ НЕВИДИМАГО ВРАГА
КѢ ѿЗНЕМЪ. И ЯКО СВѢТОЗАРНОЕ СЛНЦЕ ВЪ
КѢ ѿНЦА ЗЕМЛИ ВЪ СІА. ѿ ПЮДУЖЕ КЕСА СЕА
ПРЕШЕЛЪ ЕСИ КЪ НѢНЫМЪ ЧЕРТОГѢМЪ. И
НИТЪ СЪ АГГЛЫ ВЛЧНЮ ПРТАВЪ ПРДѢТОА,

ЕГ

ПОМИНА

Тропарь,

поминай насъ чюдшыхъ паметъ твою. да
зовемъ ти, радше мѣ Антоніе Оче нашъ: ∞

МѢА, Г ДНѢА.

Прѣнаго Θεодоѣа Печерскаго.

Тропарь. Гласъ, ѿ.

Възкысыйся на добродѣтели
змиада, възлюбй еси Иноческо
житіе. къ желанію доблесенъ
достигъ. и вселися въ пещеру, и оукраени въ
житіе свое пощениемъ и свѣтлостію.
въ мѣтвахъ яко бесплотенъ пребываа
въ Русской земли яко свѣтлое свѣтло
просія Оче Θεодоѣе, мѣи Хаба сптиса
дшамъ нашимъ: ∞

Квондакъ. Гласъ, ѿ.

Звѣздоу

Русскыи стѣ.

рпѣ

Звѣздоу Русскую днесь почитемъ. ѿ
вѣстока вѣіавшъ, и на западъ пришедшъ.
всю бо страну свою чюдесы и добротю обо-
гатившъ, и велины. трудолюбствомъ и
блггтію Иноческаго оустѣва, блженнаго
Θεодоѣа: ∞

МѢА ЮЛА. ЯИ, ДНѢА.

Прѣныа ѿаги. въ томъ крщеніи блены.

Книгини Руской. Тропарь, Гласъ, ѿ.

Кршма бггаразоуміа въперивши
своі оумъ, възлетѣла еси пре-
выше видимыа твари. възвы-
скавши ба и творца всаческихъ, и того
оберѣвши, пакы роженіе крщеніе пріала
еси. древа животнаго наслажашиса.

ветлѣ.

Тропарь,

метлѣнна въ вѣки прекываѣши,

Елено прѣславнаа: ∞

Кондакъ. Гласъ, ѿ.

Въспоемъ днесь блгтлж вѣхъ ба, про-
славшаго въ рѣсн Елену бгмоу дрѣю.
мѣтками еѣ хѣ подждѣ дшамъ нашы

грѣхѣмъ оставленіе: ∞

Юла. Еі, дна.

Блговѣрномъ князю Владимѣрѣ.

Тропарь, Гласъ, ѿ.

 подобившійся купцоу, ищущу
добраго бѣсера. славно державный
Владимѣре, навьмотѣ стола
сѣдѣ, Матере Градовомъ бгоспїнаго

кїева.

Мѣта на...

Рѣснсты.

Мѣца Юла, вѣ. дна.

Кондакъ. Гласъ, г.

Въсїа днѣ прѣславнаа пѣматъ ваю, блго-
роднаа стрѣготѣнца хѣа, Ромѣне, и
Дѣде. съзывающн насъ къ похваленїю
хѣ ба нашего. тѣмъ прѣтѣкающе крѣцѣ
мощей ваю, ищѣленїа даръ прїемлемъ,
мѣтками ваю стаа. въ бѣ
бжѣннаа врачѣста.

Ж

Оглав

ОГЛАВЛЕНІЕ. ВЪСЛѢДОВАНІИ
сѣя Книги.

Въслѣ: ѿна вѣтавши.	Листъ, а.
Полнощницы	Повседневная. Листъ, б.
	Събесѣдная. Листъ, в.
	Недѣльная. Листъ, г.
Въслѣдованіе Ѹтрьни.	Листъ, д.
Трѣчны, и Ѹвѣ: и Глаговѣ.	Листъ, е.
Прѣкыи, Часъ.	Листъ, ж.
Междоуасіе, Прѣваго Часа.	Листъ, з.
Трѣтій, Часъ.	Листъ, и.
Междоуасіе, Гго Часа.	Листъ, к.
Шестыи, Часъ.	Листъ, л.
Междоуасіе, Шита Часа.	Листъ, м.

Въслѣ.

Книги сѣя.

Въслѣ: Ѹвѣдници.	Листъ, н.
Благодареніе	Прѣд Ѹвѣдо. Листъ, о.
	пò Ѹвѣдѣ. Листъ, п.
Пò панагін Історія.	Листъ, р.
Девятый, Часъ.	Листъ, с.
Междоуасіе, Гго Часа.	Листъ, т.
Чинъ, Вечерни.	Листъ, у.
Благодареніе	Прѣд вечерю. Листъ, ф.
	Пò вечери. Листъ, х.
Павечерная Великая.	Листъ, ц.
Ѹка о Молѣ: прѣтѣи бѣи.	Листъ, ч.
Молѣбн прѣтѣи бѣи.	Листъ, ц.
Тупик ѿ Павечерныхъ.	Листъ, ф.
Павечерница Малая.	
Трѣи въскрѣ: на и Главо.	Листъ, ж.

Жѣ

Трѣ.

Огла: кнн: ея.

Три въскр: понепорш:	Листъ, рог.
Упакон, и Троя. Въскрнне хво:	
Стра По и Шамк.	Листъ, род.
Бо: предъ славош:	Листъ, роѣ.
Два тро: по славош:	
Тропарь и Ко: днѣ:	Листъ, рп.
Бгороди: и Крто Бо:	Листъ, рпг.
Тро: и Ко: Успенію пр: бца.	Листъ, рпс.
Таже, и Ршккимъ стымъ Три и Кондаки.	

Handwritten notes in the right margin, including a large number '4' and some illegible cursive text.

4021

Memorandum

The following is a list of the
 names of the persons who
 were present at the meeting
 held on the 15th day of
 the month of June, 1850.
 The names are as follows:
 Mr. A. B. C. D. E. F. G. H. I. J. K. L. M. N. O. P. Q. R. S. T. U. V. W. X. Y. Z.

